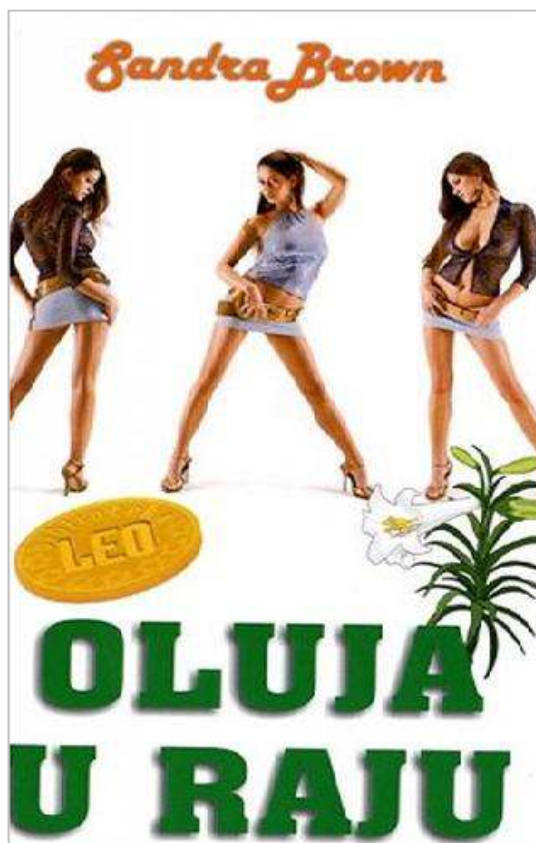

Sandra Brown

Oluja u rajju

Tempest in eden

Dragi čitatelju!

Godinama prije nego sam počela pisati ljubavne trilere, pisala sam ljubavne priče pod različitim pseudonimima. Oluja u rajju je prvi put objavljena prije više od deset godina (pod mojim prvim pseudonimom, Rachel Ryan).

Ova priča odražava trendove i stavove koji su u to vrijeme bili popularni, ali su njezine teme vječne i univerzalne. Kao u svim ljubavnim pričama, zaplet se vrti oko nesretnih ljubavnika. Ima trenutaka strasti, tjeskobe i nježnosti – svih sastavnih dijelova zaljublivanja.

Veoma sam uživala u pisanju ljubavnih priča. Optimistične su i posjeduju šarm jedinstven za tu vrstu književnosti. Ako je ovo vaš prvi susret s time, uživajte.

SANDRA BROWN

1. poglavlje

– Ovo je koliba u šumi? – Shay Morrison progunda sebi u bradu i polako zaustavi svoj malen automobil ispred jednokatnice. Smještena na vrhu blage uzvisine, kuća je imala vanjski dio od grubih balvana, ali je inače bila daleko od priproste kolibe.

Shay je otvorila vrata automobila i izišla, s divljenjem promatrajući prostor oko kuće. Djevičanski zelen, s prvim pupoljcima ljeta, pošumljeni je krajolik zaustavljao dah. Barem njezina majka nije u tome pretjerivala.

Shay se nasmiješila, sjetivši se razgovora s majkom od prije samo dva dana.

– Ali, Shay, moraš doći. Jedva čeka da te upozna.

– I ja jedva čekam da upoznam čovjeka koji te uspio odvesti pred oltar – rekla je Shay. O vjenčanju svoje majke čula je tek nakon svršenog čina, pa je neprestano podbadala majku jer se tako žurno udala nakon što je sedam godina bila udovica. – Čemu takva žurba? Nisi trudna, je li?

Čula je majčin poznati, rezignirani uzdah. – Sram te bilo, Shay. Kad ćeš naučiti govoriti kao dama?

– Kad prestane biti tako zabavno ne biti dama. – Vedro se nasmijala.

– Znam da sam ti trebala reći za vjenčanje, ali... pa, sve se tako brzo dogodilo. Sjedili smo u kući Johnova sina, pili kavu, a u idućem smo trenutku već izgovarali zavjete. – Njezina je majka blaženo uzdahnula dok se toga sjećala. – Odlučili smo i odmah proveli odluku u djelo. Bilo je tako romantično.

– Sigurna sam da jest, i drago mi je zbog tebe – iskreno je rekla Shay.

– Posjetit ćeš nas ovaj vikend, zar ne? John se raduje susretu s tobom.

Shay je nervozno vrtjela telefonski kabel. Nije se radilo o tome da joj je smetalo što se njezina majka ponovno udala. Celia Morrison je predugo bila sama. Nakon što je dvadeset sedam godina bila sretno udana za Shayina oca, teško je podnijela njegovu smrt. Shay je čula da je John Douglas umirovljeni poslovni čovjek koji je zanimljiv, zabavan, naočit i silno zaljubljen u njezinu majku. Naravno, to je bila procjena njezine majke.

– Ne znam, majko. Tek vam je završio medeni mjesec i...

– Nemoj biti smiješna. Doista želimo da provedeš vikend s nama, inače te ne bismo pozvali. Molim te, Shay. Veoma mi je važno sjediniti moju novu obitelj. Vikend u kolibi zvučio je pomalo mlako za nekoga tko posjeduje takvu životnu radost kao Shay, ali je ustupak. Možda neće biti osobito zabavno, ali mogla bi si priuštiti malo zasluženog odmora. – Gdje i kada? – pitala je.

– O, kako predivno – entuzijastično je uzviknula Celia. Dala je Shay upute kako će stići do kolibe blizu Kent Fallsa u zapadnom Connecticutu. Shay je insistirala na tome da dođe vlastitim automobilom, a ne vlakom. Nije se

željela oslanjati na vozni red vlakova, ako zbog dosade poželi pobjeći prije nedjelje poslije podne.

– Krajolik je prekrasan. Čekaj dok vidiš kolibu – uzbuđeno je govorila Celia.

Shay je pogledala na sat i shvatila da će zakasniti na sastanak ako ne požuri.

– Doći ću u petak uvečer, ako u subotu ne budem morala raditi. To je inače radni dan u galeriji.

– Sigurna sam da ćeš to uspjeti srediti ako gospodinu Vandiveeru objasniš okolnosti. Sjajno ćemo se zabavljati. Jedva čekam da upoznaš lana.

– lana? – O, Bože, ne, zastenjala je Shay u sebi. – Sina?

– Zaboga, naravno. Ovo je združivanje dviju obitelji, sjećaš se?

Fantastično. Cijeli vikend u zabačenoj kolibi u šumi sa starijim bračnim parom koji se ponaša poput budalastih, prvi put zaljubljenih adolescenata i novim polubratom koji vjerojatno događajem nije oduševljen više od nje. – Moram poći, mama. Danas poslije podne poziram fotografu.

– Umjetniku?

– Ne. Ovoga puta, veoma komercijalno. Samo noge. Reklama za britvu namijenjenu ženama.

– Oh.

Celia nije tajila da je katkad osjećala nelagodu po pitanju zanimanja svoje kćeri. Prije nego je mogla započeti s ispitivanjem, Shay je rekla: – Vidjet ćemo se u petak. Zbogom, mama.

Sad se, u petak poslije podne, Shay penjala drvenim stubama do širokog prednjeg trijema kolibe, vikend-utočišta u vlasništvu novog supruga njezine majke. Noge koje su prije nekoliko dana fotografirane *au naturel* sad su se nalazile u tijesnim trapericama što su se pripijale uz njezino tijelo. Obavijale su njezine lijepe listove i naglašavale duljinu i oblik bedara.

Na ulaznim vratima kuće nalazila se poruka: *Samo uđi. John i ja kupujemo namirnice. Brzo se vraćamo.*

Shay se iznenadila kad je pritisnula kvaku i vidjela da su vrata otključana. U ruralnom dijelu Amerike očito još uvijek ima mjesta gdje se ljudi ne ustručavaju ostaviti otključane kuće.

Vrata su se otvorila u prostoriju koja se pružala cijelom širinom kuće. Udobna i topla, sadržavala je nekoliko kauča i naslonjača na kojima se čovjek mogao sklupčati, kamin od kamena, prozore s kojih se pružao panoramski vidik, malene sagove na uglancanu podu od hrastovih dasaka, vaze svježeg cvijeća strateški postavljene na stolovima i policama, te nebrojene knjige i ploče na policama od poda do stropa. Shay je bila impresionirana kad je zatvorila vrata za sobom.

Kuhinju, posve modernu, ali uređenu u starinskom stilu, blagovaonicu s dugim stolom od javorova drveta i stolicama visokih naslona, te smočnicu s perilicom i sušilicom.

– John ne vjeruje u naporan rad – promrmljala je dok se vraćala u dnevni boravak. Potom se popela stubama na kat. Kad je stigla na odmorište, točno ispred nje bio je širok prozor sa spektakularnim pogledom na brežuljkasti krajolik. S obje strane stuba nalazila su se vrata spavaćih soba. Na jednim od njih bila je zalijepljena gotovo posve ista ceduljica kao i na ulaznim vratima: *Shayina soba*.

– Majka na sve misli. – Otvorila je vrata spavaće sobe i samo ovlaš vidjela mjedeno uzglavlje s bijelim porculanskim kuglama na krajevima, zeleni prošiveni poplun prebačen preko bijele heklane navlake, stolicu za ljuljanje od bijelog pletera i lepršave čipkaste zavjese na prozorima prije nego ju je zaustavilo glasno pjevanje koje je dopiralo iz susjedne kupaonice.

Muški je glas pjevao neku novu verziju pjesme Beach Boysa. Shay se glasno nasmijala. Glas je pjevao sve dionice, od najdubljeg basa do najvišeg falseta. S vremena na vrijeme ubacivao je *ba-da-da-da*, oponašajući bubnjeve. Pratio ga je pulsirajući ritam mlaza vode iz tuša.

– Halo! – dovikne Shay, želeći upozoriti čovjeka koji se tušira da nije sam i da je vrata za njezinu spavaću sobu ostavio otvorena. Pjesma se nastavila čak i kad je zatvorio vodu. Shay je čula kako se otvaraju vrata tuš-kabine. Otvorila je usta kako bi se ponovno javila, ali niti jedna riječ nije prešla preko njezinih usana. Bez riječi je zurila u dugu, mišićavu nogu koja se pojavila iz tuš-kabine. Stopalo, dobro oblikovano s visokim lukom, tražilo je prostirač na podu, a zatim čvrsto stalo na nj. Vitko je tijelo slijedilo nogu. Mišićava ruka i šaka koja je ukazivala na senzibilnost i snagu povukla je ručnik sa šipke na vratima tuš-kabine.

Shay je požurila preko sobe, namjeravajući zatvoriti vrata prije nego je čovjek vidi. Sad je pjevao u ručnik dok je njime žustro brisao glavu. Na trenutak se, gotovo nesvjesno, prepustila pogledu na nago muško tijelo u svoj njegovoj veličanstvenosti.

Široka ramena i prsa sužavala su se do vitkog struka i uskih bokova. Voda je u kristalnim potočićima tekla niz prekrasno građeno tijelo, privlačeći pozornost na teksturu i nijansu njegove preplanule kože. Kapljice su se zaustavile na tamnim, kovrčavim dlačicama koje su pokrivale široka prsa i trakom od crnog satena dijelile napola ravan trbuh. Mišići njegovih leđa napinjali su se i opuštili dok se kretao. Na nogama su se vidjeli čvrsti, glatki mišići. Čvrsta mu se stražnjica zategnula kad se nagnuo nad umivaonik kako bi pogledao svoj odraz u zrcalu. Nemarno je prebacio ručnik oko vrata i vitkim prstima prošao kroz gustu i mokru crnu kosu.

Zatim je ugledao njezin odraz u zrcalu. Izraz lica bio joj je zanesen, usne lagano rastvorene, smeđe oči raširene od divljenja.

– Što – Naglo se okrenuo, kao da je ugledao duha, pa se morao uvjeriti da ga zapravo nema ondje.

Izrazito plave oči zagledale su se u Shay, a ona se u nekom dijelu svojeg smućenog uma pitala izgledaju li njegove crne trepavice tako dugačke i guste jer su još mokre ili su cijelo vrijeme takve.

Nevjerica, nelagoda, šok i ozlojeđenost, sve se to vidjelo na čovjekovu markantnom licu. Njegovo je lice izgledalo poput utjelovljenja muževnog savršenstva s kojim se odlučio zabaviti neki nadareni kipar. Nakon što je savršeno složio crte lica, duhoviti je umjetnik u njih uklesao apsolutnu nevjericu. Rezultat je bio konfuzan.

Shay je reagirala u skladu s tim. Nasmijala se. – Zdravo – drsko reče – ja sam Shay Morrison. – Pružila mu je ruku, jedva se suzdržavajući, nekako uspijevajući potisnuti neobuzdan histeričan smijeh što ga je izazivala apsurdnost situacije.

Glupavo je pogledao njezinu ruku, kao da nikad ranije nije vidio ništa slično. Zatim su se njegove plave oči, još uvijek ispunjene nevjericom, vratile na njezino lice. Strgnuo je ručnik sa svojih ramena. Shay je imala snažan dojam da nije znao treba li pokriti svoje lice, što bi učinilo dijete koje se osjeća krivim, ili onaj dio tijela koji nepobitno ukazuje na njegov spol. Odlučio se za ovo drugo i nespretno omotao ručnik oko struka, nesigurno ga pridržavajući, te kratko rekao: – Ian Douglas.

– Johnov sin! Moj novi polubrat! – Shay se zagrcnula, napokon se prepustivši smijehu koji ju je ispunjavao. – Tako je... drago mi je... drago mi je da smo se upoznali – izgovorila je između napadaja smijeha.

Razdraženo je stisnuo svoje široke, pune usne. – Ako biste me ispričali, gospođice Shay. – Posegnuo je za vratima i počeo ih zatvarati.

Dok su još bila odškrinuta, ona je doviknula: – Vidimo se kasnije, Ian. Neću toliko vidjeti, naravno. – Vrata su se uz tresak zatvorila. Okrenuvši se, još se jače nasmijala. Zanimljiv način upoznavanja novog člana obitelji.

Sišla je stubama kako bi uzela svoje stvari iz automobila. Nije ponijela mnogo prtljage, samo ležernu odjeću. Njezina je majka naglasila da neće ići u gradić, nego će cijeli vikend provesti u kolibi. Dok se drugi put penjala stubama, čula je zveckanje posuđa iz kuhinje. Ian Douglas se zacijelo odjenuo i sišao.

Spustila je torbe na pod kraj kreveta, odlučivši da će ih kasnije raspakirati. Provjerivši svoj izgled u zrcalu, vidjela je da bi se trebala počesljati. Pramenovi boje žita visjeli su joj do ramena. Sad je bila zahvalna na prirodnoj kovrčavosti koju je kao dijete proklinjala. Kosa joj je često bila prednost u poslu, jer je njezinu izgledu pružala divlji dojam, nagovještaj primitivizma, što su slikari i fotografi često smatrali intrigantnim. Tamnosmeda boja njezinih očiju činila ju je još više egzotičnom. Nakon što je na usne stavila sjajilo, poravnala je majicu kratkih rukava i sišla stubama, iščekujući svoj sljedeći susret s crnokosim muškarcem koji je postao posinak njezine majke.

Našla ga je kako ljutito zuri u aparat za kavu čije je sporo kapanje, zaključila je, stavljalo na kušnju njegovo strpljenje. Kad je ušla u suncem obasjanu kuhinju, pogledao ju je preko ramena, a zatim se okrenuo i nastavio zuriti u aparat za kavu, ne obazirući se na nju.

Njegova ju je ravnodušnost živcirala. Iz razloga što ih ne bi znala imenovati, to joj je bilo nepodnošljivo. Znala je da je muškarci često smatraju privlačnom, premda joj je rijetko kad bilo važno je li tako ili nije. On je možda njezin novi polubrat, ali je također i muškarac od krvi i mesa, pa joj je odjednom postalo izrazito važno da je gleda kao ženu. Odlučnost i srdžba navele su je da arogantno uzdigne bradu.

– Nemaš razloga za durenje. Doviknula sam pozdrav, znaš – počela je defenzivno.

– Očito ne dovoljno glasno.

Zbunjivala ju je njegova neobjašnjiva čednost. Takva sramežljivost kad je riječ o vlastitom tijelu nju nikad nije mučila, ali to je logično ako se uzme u obzir njezin posao. Možda je pošla previše daleko na drugu stranu, ali ova vrsta čednosti činila se nerazumnom. Gospodin Douglas zasigurno ima neke ozbiljne probleme, zaključila je.

Odjeven, bio je jednako privlačan kao i bez odjeće. Njegov je glas bio jednako umirujuće melodiozan kao vibrirajući tonovi žičanog glazbala u rukama majstora. Nije željela priznati koliko ju je smetala činjenica da je ravnodušan na nju kao na ženu, te je čvrsto odlučila izvući nekakvu reakciju od njega. – Da se nisi derao punim plućima, čuo bi me – reče.

– Pjevao sam pod tušem. Mislim da je to česta pojava.

– Nisam ja otvorila vrata kupaonice; već su bila otvorena. To je bilo nemarno s tvoje strane. Zar nisi znao da me očejuju? Kad sam stigla do vrata, ti si već izlazio iz tuš-kabine s onim ručnikom oko glave. Što sam trebala učiniti?

Tada se okrenuo prema njoj, pa je uočila koliko je visok. Bio je dobrih petnaestak centimetara viši od nje, premda se njezina vitka figura smatrala visokom za ženu. Na sebi je imao ležerne hlače i sportsku košulju otvorena ovratnika. Rukave je zavrnuo do laktova, otkrivajući snažne mišiće podlaktica.

– Da, Celia je rekla da dolaziš, ali tek kasnije večeras. A što se tiče onoga što si mogla učiniti kako se oboje ne bismo našli u neugodnoj situaciji, mogla si odmah izići iz sobe umjesto da ondje stojiš poput nekakvog voajera.

Shay je bila oduševljena kad je spustio svoje tamne, čupave obrve na blistave oči, otkrivajući svoj gnjev. – Meni nije bilo neugodno – jednostavno reče.

– Trebalo ti je biti.

– Zašto? Zar se sramiš svojeg tijela? Misliš li da je ljudsko tijelo nešto prljavo i sramotno?

Stisnuo je svoje zapanjujuće bijele zube. – Ne.

– Dakle, ako te nije uzrujala nagost, onda je sigurno riječ o meni. Zar ti se ne sviđaju žene?

Vragolasto mu se nasmiješila i sjela na stolicu. Oslonila se dlanovima na sjedalo između svojih koljena i upitno se nagnula naprijed. Znala je da je položaj provokativan. Tako su se njezine dojke, slobodne ispod majice, stisnule i stvorile duboku raspuklinu u sredini. Pamučna majica nije bila prozirna, ali se pripijala uz njezino tijelo, malo toga prepuštajući mašti. Kasnije će joj možda biti neugodno, ali trenutno ju je demonski smisao za šalu poticao na izazivanje njegove reakcije, a znala je da u njemu ključa.

Naoko nezainteresirano, okrenuo se prema ormariću i izvadio šalicu za kavu.

– Sviđaju mi se neke žene – ustvrdio je, s naglaskom na neke.

Nastojeći obuzdati vlastitu ljutnju, ona prasne: – Samo ne one koje su iskrene, neovisne i slobodoumne. Mogu zamisliti kakav ti se tip sviđa – plahe i pokorne. – Ustala je i započela ljutito hodati po kuhinji. Ljutila se na njega zbog njegove ravnodušnosti, i na sebe jer joj je to bilo važno.

– Gledaj, rekla sam da mi je žao – nestrpljivo će Shay. – Ne znam zašto od toga praviš savezni slučaj. Vidjela sam te nagog. Pa? Da si imao priliku, dobro bi proučio mene ili bilo koju drugu ženu, i ne pokušavaj to zanijekati. I tvoj bi se um prepustio mnogo intimnijim mislima no što su bile moje.

– Nisam bio intiman niti s jednom ženom osim svojom suprugom.

– Oženjen si? – upita, iznenađeno se osvrnuvši naokolo, očekujući da će se odnekud stvoriti ženstveno, patničko, suhoparno stvorenje. Čudno. Nije čak ni pomislila da bi mogao imati ženu. Bila je sigurna da to majka nije spomenula.

– Bio sam oženjen.

– Razvod? – pitala je.

– Ne. Moja je žena umrla.

Njezina želja da ga isprovocira još je jednom izdahнула i umrla. Njezin se podrugljiv smiješak razbio u blijed izraz duboke nelagode i kajanja. Polako je ponovno sjela.

Tupo je zurila kroz stražnja vrata. Ni po čemu poseban karavan bio je parkiran tik uz trijem. Nije ga se vidjelo s prednje strane kuće, gdje je ona parkirala.

– Žao mi je – tiho reče. Jedini zvuk u kuhinji bio je točenje kave u šalicu. – Mama mi ništa nije rekla o tebi. Nisam znala.

– Šećera?

Podigla je glavu i susrela pogled njegovih nevjerojatnih plavih očiju. – Molim?

– Šećer. Za tvoju kavu.

– O, ne... ne. Ali vrhnja ili mlijeka, molim – reče i uzme šalicu iz njegove ispružene ruke. Prišao je hladnjaku i izvadio mlijeko i vrhnje, te to spustio na stol njoj nadohvat ruke. – Hvala.

– Nema na čemu – hladno je rekao i napunio šalicu kave za sebe. Sjeo je na drugu stranu stola. Dugo ništa nije rekao, već je samo zurio kroz prozor i lagano puhao u kavu kako bi se ohladila prije nego otpije gutljaj. Na koncu je tiho kazao: – Jedne je večeri pijani vozač sa strane naletio na nas. Ona je na mjestu poginula. Ja nisam imao ni ogrebotine. Prošle su gotovo dvije godine. Bolje je odmah reći ljudima. Tako ne moraju pitati, a ja ne moram odgovarati. Ponovno je uslijedila teška tišina. Shay je silno voljela život i sve u njemu, pa ju je boljela takva smrt voljenog ljudskog bića. Iskreno je suosjećala s čovjekom koji je pretrpio tako besmislen gubitak. Osjećala je da mu treba reći kako i ona zna što je bol. – I ja sam bila udana, ali je brak završio razvodom – zamišljeno je rekla. – Sad smo dio statistike. Jedni od tisuća.

– Kao i Mary.

– Da. – Shay je polako pila kavu. Krišom ga je proučavala preko ruba šalice. Iz profila su njegove crte lica djelovale više strogo nego licem u lice. Možda je sjaj njegovih očiju ublažavao strogost njegove čeljusti i brade. Jesu li je te oči navele da spomene svoj nesretan brak? Nikad nikomu nije govorila o toj epizodi svojeg života. To je bila zabranjena tema. Izbrisala je sjećanje, iako ne i bol te se čak ponovno koristila svojim djevojačkim prezimenom. Ipak, govorila je o tome lanu Douglasu. Zašto bi muškarac kojeg je tek upoznala nadahnuo takvo povjerenje?

– Gdje živiš? – na koncu je pitao, kao da želi ispuniti tišinu.

– U Woodvilleu, blizu Greenwicha. Maleno mjesto. Ondje uglavnom žive ljudi koji rade u New Yorku.

– Čime se baviš?

Njegove su oči bile nevjerojatno plave, pa joj je bilo teško koncentrirati se na temu razgovora. – Bavim? – rastreseno će ona. Glupava neodređenost u vlastitom glasu naglo ju je vratila u stvarnost. – Bavim? O, radim u galeriji. Nudimo umjetnička djela, dekorativne elemente i tomu slično, po pristupačnim cijenama.

– Na Manhattanu?

– Ne, u Woodvilleu. Kad moram poći u grad, odvezem se do Greenwicha i pođem vlakom. Ali to je samo jednom ili dvaput tjedno.

– Jednom ili dvaput tjedno? Što te vodi u New York jednom ili dvaput tjedno?

– Ja...

Prekinula ju je glasna automobilska truba. Istodobno su se okrenuli i vidjeli kako se mercedes zaustavlja kraj lanova karavana. Dok je Shay gledala, muškarac srebrne kose izišao je na vozačkoj strani, zaobišao automobil i ponudio Celiji ruku. Njezina se majka radosno smiješila kad je prihvatila ruku svojeg muža. Lagano joj je poljubio usta prije nego ju je poveo prema stražnjim vratima.

Ondje ih je čekao lan, otvorivši im vrata. – Mislio sam da su me domaćica i domaćin napustili – reče i pljesne oca po leđima. – Zdravo, tata. Celia – nježnije reče i sagne se kako bi je poljubio u obraz.

– Oprosti što smo se tako kasno vratili. Celia je imala poveći popis namirnica. Nadam se da si gladan. – John Douglas je prešao pogledom po kuhinji i ugledao Shay. – Zdravo. Ti si sigurno Shay.

– Dušo, tako mi je drago da si došla. – Njezina se majka izvukla iz Johnovih ruku i požurila zagrliti svoju kćer. – Kako si?

– Dobro – Shay reče u majčinu mekanu, pomno počešljanu smeđu kosu. Nježno ju je zagrlila i zagledala se u lice koje je izražavalo duboku radost. Široko se smiješeći, reče: – Ne moram ni pitati kako si. Zračiš od sreće.

– I sve to zbog Johna – njezina majka reče glasom opčinjene mlade djevojke. Ispružila je ruku i dohvatila njegovu, te ga povukla naprijed. – Johne, ovo je moja kći Shay.

Bez imalo je ustručavanja uzeo obje njezine ruke u svoje i svojim očima, uznemirujuće poznate plave boje, pretraživao njezino lice. – Shay, lijepa si kao i tvoja majka. – Poljubio ju je u obraz. – Oprosti postarijem čovjeku njegovu nestrpljivost, ali jedva sam čekao da tvojoj majci dam svoje prezime, pa joj nisam ostavio vremena za organiziranje formalnog vjenčanja.

Toplo mu se nasmiješila. – Veoma si je usrećio. Radije bih bila svjedok toga nego razmjene zavjeta.

– Nisam ni u snu očekivao da ću ponovno upoznati takvu sreću kao s njom. U našem si domu uvijek dobrodošla.

– Hvala.

Još joj je jednom stisnuo ruke, a potom ih pustio i okrenuo se k lanu. – Vidim da si upoznala mojeg sina.

– Da – reče Shay, a oči su joj poigravale od iznova probuđenog nestašluka. – Već mi se čini da ga veoma dobro poznajem.

– Tako mi je drago – topila se Celia. – John i ja smo željeli da vas dvoje postanete dobri prijatelji.

– Začudili biste se kad biste znali koliko se osjećam bliskom s njim – značajno će Shay. Majka ju je nesigurno pogledala, a Shay se odmah pokajala. Znala je da njezin vragolasti osmijeh i osobiti ton glasa upozoravaju Celiju da nešto smjera. Nakon što je iz prve ruke vidjela koliko sretnom ovaj brak čini njezinu majku, nije to ničim željela pokvariti. Odgurnuvši u stranu svoju sklonost vragolijama, blago reče: – lan i ja smo vodili ugodan razgovor i upoznavali se kad ste vas dvoje stigli.

– Da – reče lan. Nakon značajne stanke, doda: – Raspravljali smo o tome kako bi nečija savjest *trebala* usmjeravati tu osobu.

– O! – Shay se zagrcnula kavom od zapanjenog gnjeva, te je naglo podigla glavu. Bijesno ga je promatrala. – Moja savjest je posve čista.

- Onda bi možda trebala razmisliti o svojem moralu.
- lane... - nelagodno počne John Douglas.
- O, Bože - reče Celia. - A ja sam se nadala -
- Moj je moral u savršenom redu - odbrusi Shay, zabaci glavu i zagleda se ravno u lanovo lice.
- Meni to ne bi mogla dokazati.
- Tebi ništa ne moram dokazivati - prasnula je. Jedva je čula majčinu molbu da se smiri. - Nikad mi nije bilo osobito stalo do uskogrudnih, licemjernih, sitničavih mišljenja snobova koji sebe smatraju kreposnima, kakav si ti. - Prsa su joj se uzdizala i spuštala od gnjeva dok je zurila u njegovu pravilno lice, ukočeno od bijesa. - Ispričajte me - reče Shay i žurno pođe prema vratima. - Istuširat ću se i preodjenuti prije večere.

Ljutito se popela stubama i stala pod onoliko hladnu vodu koliko je mogla podnijeti. Ali umjesto da je smiri, tuširanje je samo pojačalo njezinu razdraženost. - Kakav prostak - gundala je dok je odijevala široku suknju i bluzu od obojena muslina. Godio joj je osjećaj mekane, tanke tkanine na koži kad je podigla ruke kako bi skupila kosu u nemarnu punđu na tjemenu. Pustila je nekoliko uvojaka da se nemarno i čarobno spuštaju na vrat i obraze.

Ian Douglas predstavlja sve što prezire. Sklon je osuđivanju drugih, težak je, nepopustljiv po pitanju onoga što smatra pravilima pristojnosti. Sa strogim neodobravanjem gleda na ljude poput nje, koji imaju liberalne stavove o životu.

Nakon gotovo trideset godina, ne bi se mogla promijeniti, niti to želi. Njezin je otac bio jedini koji ju je razumio. Samo je on ohrabrivao njezinu neovisnu narav, njezinu liberalnu toleranciju, njezinu slobodoumnu, vragolastu osobnost. Kad je umro, nije izgubila samo voljenog roditelja, već i najbližeg prijatelja i nepokolebljivog saveznika.

Još uvijek joj nedostaje. Bio je liječnik, čovjek kojem su se divili njegovi pacijenti i birači, kojeg je obožavala i tetošila njegova žena, kojeg je voljela kći. Imali su rijedak odnos, otvoren i iskren. Dok je njezina majka uvijek nevoljko razgovarala o određenim aspektima života svoje kćeri, Shayin se otac uvijek silno trudio potanko odgovoriti na svako njezino preuranjeno pitanje. Njezina mu je radoznalost bila osvježavajuća i zabavna, te se divio i ohrabrivao njezino prihvaćanje drugih ljudi, bez obzira na to kakvi su njihovi načini života ili filozofije. Pred onima koji su kritizirali njezino katkad neuobičajeno ponašanje, branio ju je tvrdeći da je iskrena i nepretenciozna.

Povrh svega, Shay je mrzila uskogrudnost i one koji svoju ukočenu, napornu, suvišnu kreposnost nameću drugima. Lana Douglasa svrstala je u tu kategoriju. Samo je željela da izgledom više podsjeća na ulogu što ju je izabrao: s nosom koji se uvijek doima uzdignutim od gnušanja, kratkovidnim

očima koje pomno traže nepromišljene postupke, te isturenom bradom. Bilo je nekako teško mrziti besprijekorno tijelo koje definira muževnost i lice koje bi natjeralo Narcisa da zaplače od zavisti.

Odjednom je shvatila da je i sama neuobičajeno oštra i sklona osuđivanju, te naprečac donosi zaključke o muškarcu kojeg je tek upoznala, ali je nestrpljivo potisnula tu misao.

– Dovraga i on – progundala je dok je stavljala zavodnički miris. – Nisam tražila njegovo mišljenje. Nije me briga što misli o meni. Kad prođe ovaj vikend, više ga nikad ne moram vidjeti.

S takvim je stavom sišla stubama. John i Ian su sjedili u naslonjačima i pijuckali rashlađeno vino. – Shay – uzvikne John i ustane – pridruži nam se.

Nasmiješila mu se, ignorirajući njegova sina. – Ne, hvala, Johne. Sigurna sam da mami treba pomoći u kuhinji. – Drsko je zavrtjela svoju suknju i pošla u kuhinju.

– Što mogu učiniti? – vedro upita. Njezina se majka sagnula kako bi iz pećnice izvadila tešku vatrostalnu zdjelu.

S obrazima dražesno rumenim od vreline pećnice, Celia se okrenula i očajnički uzdahnula. – Možeš se vratiti ravno gore i staviti grudnjak, to možeš učiniti. – S rukama na bokovima, pregačom obrubljenom volančićima i razbarušene kose, Celia Douglas nije izgledala nimalo autoritativno.

– Zašto? – drsko upita Shay, priđe pladnju s prilozima i ubaci maslinu u usta. Celia je zamuckivala odgovor. – Jer... zato što vidim tvoje... kapljice rose.

Shay je umalo progutala cijelu maslinu kad se zagrcnula od smijeha. – *Kapljice rose?* – Kad je došla do daha, oči su joj poigravale od veselja. – Zovu se bradavice, majko. Bradavice. A ima ih svaka žena, još od Eve. Dio su ženske anatomije. Bog ih je stvorio. Ne treba ih se sramiti.

– Ne treba se ni šepiriti njima – reče Celia i još jednom umorno uzdahne, popuštajući pred kćerinim pragmatizmom, kao i uvijek. – Što će John i Ian misliti o tebi?

Shayin je smiješak nestao, te se namrštila. Prišla je prozoru i zagledala se u lijep krajolik umiven svjetlošću sutona. Majka ju je nesvjesno razoružala na najučinkovitiji način. Shay je to podsjetilo na podijeljenu lojalnost; konflikte osobnosti i neuspjehe da nekomu udovolji. Je li u cijelom njezinom životu itko ikad bio ponosan na nju? – Sramiš li me se, majko? – tiho upita.

– O, Shay – reče njezina majka, trenutno se pokajavši. – Naravno da ne, dušo.

– Brzo joj je prišla i vitkom je rukom obujmila oko struka. – Samo što sam željela da ovo bude zabavan vikend sa što manje napetosti. Već si se sukobila s Ianom. Usput rečeno, što se dogodilo?

– Ništa posebno. Samo što smo trenutno postali antipatični jedno drugomu, u potpunosti i bez mogućnosti promjene. – Shay nije smatrala potrebnim da dodatno objašnjava poslijepodnevni incident.

– A ti sigurno svoju averziju nisi zadržala za sebe. – Uzdahnuvši, majka ju je pustila i nastavila pripremati večeru. – Kad ćeš naučiti kako se treba dolično ponašati, Shay? Govorila sam tvojem ocu da se poigrava s katastrofom kad ti je dopuštao da vidiš i čuješ stvari kakvima pristojno odgojena mlada dama nikad ne bi smjela biti izložena. On je bio previše liberalan u svojim razmišljanjima, a to se odrazilo na tebi.

– I zahvaljujem Bogu na tome – vatreno će ona. Kad je opazila tjeskoban izraz na majčinu licu, smekšala se. – Večera izgleda primamljivo, majko. Tvoje pile s paprikom, ako me nos ne vara. – Uzela je pladanj kako bi ga odnijela u svijećama osvjetljenu blagovaonicu, te dodala: – Nastojat ću da te ne osramotim pred tvojim novim mužem i posinkom, mama.

Celia je priredila izvrsnu večeru. Uz pomoć keramičkog posuđa i nehrdajućeg čelika znala je stvoriti dojam da jedu iz neprocjenjivog porculana i srebra. Na sredini stola složila je aranžman od proljetnog cvijeća. Njezinu kuhanju nije bilo premca. Godine što ih je provela sama kao udovica nisu joj pružale priliku za korištenje svojih sposobnosti domaćice. Sad je ponovno u elementu. Shay joj je namignula i ponosno se nasmiješila.

Počeli su jesti nakon što je John zamolio lana da izgovori molitvu. Shay bi uživala u večeri da nije bilo lanovih omalovažavajućih pogleda s druge strane platnenog stolnjaka. John je bio džentlmen u pravom smislu te riječi, te je ubacivao nove teme razgovora kako bi premostio povremene zastoje.

– Tvoja mi majka kaže da honorarno radiš u jednoj galeriji, Shay – uljudno je rekao.

– Da. – Ubrusom je obrisala usta i odgurnula ono malo što joj je ostalo od kolača s jagodama. – Bavimo se klijentima izvrsna ukusa, ali ograničenih sredstava. Za nekoga tko ima dobro oko, nudimo niz umjetničkih djela po prihvatljivim cijenama.

– Onda zasigurno znaš mnogo o umjetnosti – reče John i pripali aromatičnu cigaru na jednoj od svijeća.

– Trebala bih. – Shay se nasmijala. – Mnogo vremena provodim u ateljeima, s umjetnicima.

– O? U kojem svojstvu?

– Radila je za neke od najboljih – nervozno će Celia. – Ona je... Kažu da nitko drugi... Njezini...

Shay je preko stola pogledala lana, koji je sjedio s bradom oslonjenom na šaku. Laktove je spustio na naslone za ruke svoje stolice. Svjetlost svijeća blistala je na njegovoj crnoj kosi, koja se doimala neprestano raskuštranom. Zurio je u prazno bezizražajnim plavim očima, očito se dosađujući.

Prkosno zabacivši glavu, Shay je odlučila trgnuti ga iz dosade. – Ono oko čega moja majka tako okoliša je činjenica da sam ja model. Izrazito specijalizirani model.

– Dramatično je zastala. – Poziram naga.

Okrenula se prema naočitom muškarcu koji ju je oštro promatrao, izrazom strogog neodobravanja, te mu se samodopadno nasmiješila, svjesna da je otkriće do temelja uzdrimalo njegovu licemjernu dušu.

No, on je posve mirno susreo pogled njezinih tamnih očiju. Usne su mu se jedva pomaknule kad je tiho izustio: – A ja sam svećenik.

2. poglavlje

Shay je nekoliko sekunda zurila u lana. Na koncu je uspjela otrgnuti pogled s njegovih očiju, te kod majke potražila potvrdu tvrdnje.

– Ja... mislila sam da sam ti spomenula da nas je lan vjenčao – tihim će šaptom Celia.

Akutna je nelagoda užarila Shayine obraze. Šumjelo joj je u ušima, a ipak je glas njezine majke djelovao iskrivljeno i prodorno, kao da netko govori u snu. – Ne – hrapavim će glasom Shay. – Ne, nisi spomenula da je lan svećenik.

Što je rekla tom čovjeku? Što je učinila? Prokletstvo! Nikad ranije nije vidjela nekog svećenika koji tako izgleda. Ne nosi kolar ili reverendu ili druge detalje što ih se obično povezuje sa svećenstvom. Nije pošteno da se šulja naokolo poput normalne osobe, inkognito, čekajući kako bi nekoga uhvatio u prijestupu.

Njezina se nelagoda počela mijenjati u tihi gnjev jer joj nije rekao čime se bavi. Napravio je budalu od nje, a to je povrijedilo njezin ponos. Ali ako se okomi na njega, samo će uzrujati svoju majku. Stoga je na lice namjestila laskav osmijeh, pogledala ga i slatko rekla: – Nadam se da te moj honorarni posao nije šokirao, velečasni Douglas.

Nonšalantno je popio gutljaj kave. – Ništa što ti radiš ne bi me šokiralo.

U njegovu je glasu čula prezir, te je čvrsto stisnula usne. Prije nego je dospjela nešto odbrusiti, umiješala se njezina majka.

– Ne želim da vas dvojica pogrešno shvatite ono čime se Shay bavi. Ne pozira za muške časopise ili nešto tomu slično. – Celia se nervozno nasmijala.

– Ne moraš me braniti pred njim – reče Shay, a njezina je srdžba bila usmjerena isključivo na lana.

– Ne branim te, Shay, dušo – diplomatski će njezina majka. – Samo pokušavam objasniti tvoj posao. – Okrene se prema mužu i doda: – Shay pozira za najuglednije umjetnike, fotografe, slikare i kipare. Ona je tema umjetničkih djela. Ništa od onoga za što je pozirala nikad se ne bi moglo smatrati nemoralnim.

Shay je mrzila molećiv ton u majčinu glasu. – O, za Boga miloga – uzrujano je rekla i odgurnula stolicu od stola tako da je glasno zaškripala. – Oprat ću suđe dok vas troje održite molitveni skup za moju izgublenu dušu. – Potom je žustrim koracima otišla u kuhinju.

Nekoliko minuta kasnije ruke su joj bile duboko u toploj pjenušavoj vodi, a za pojas suknje zadjenula je kuhinisku krpku. Nije se okrenula kad su se iza nje otvorila vrata. Odlučno je nastavila ribati posude. Trenutno nije željela razgovarati s majkom. Ali su joj se leđa ukočila od iznenađenja kad je iza sebe začula nezamjenjiv duboki glas.

– Želiš li da ti pomognem?

– Ne – kratko je odgovorila, nastojeći ignorirati iznenadno lupanje svojeg srca. – Zašto tvoj otac nije nabavio perilicu suđa kad je ovo izgradio? – Ljutito je pitala kako bi prikrila svoju neočekivanu nervozu. Nema nikakva smisla to nijekati pred sobom. Bez obzira na to koliko dobro glumi da joj se živo fućka, osjećala je golemu nelagodu zbog svega što je rekla i učinila pred lanom Douglasom.

Nasmijao se dok je odlagao hrpu prljavog posuđa što ga je donio iz blagovaonice. – Mislim da nije nabavio perilicu suđa jer su se on i moja majka silno zabavljali dok su zajedno prali suđe. Dolazili bi ovamo nakon večernjeg obroka i satima čistili kuhinju. Razgovarali su i stvarali planove. U tim sam im trenucima zavidio na bliskosti.

Smekšalo ju je njegovo odbijanje da se uvrijedi, pa je radoznalo pitala: – Jesi li ti jedino dijete?

– Da.

– I ja. Mislim da se većina jedinaca osjeća zapostavljenima kad njihovi roditelji dijele privatne trenutke. Isključenima, kao da su uljezi i zapravo nisu dio obitelji.

– Govoriš li iz iskustva?

Podigla je pogled sa sudopera, spremna prkosno odgovoriti, ali njegov je izraz lica bio blag, pun razumijevanja. – Da, valjda – priznala je, a potom se opet okrenula prema sudoperu dok je on otišao po drugu turu suđa. Kad se vratio, postavila je pitanje koje ju je najviše mučilo, premda to nije namjeravala. Odjednom se pojavilo na njezinim usnama. – Zašto mi nisi rekao da si svećenik, prije nego sam od sebe napravila takvu budalu?

Opet se nasmijao. – Okolnosti baš nisu bile povoljne – rekao je dok je starinskom metlom od slame meo pod.

– Što misliš, kad sam trebao to objaviti? Dok sam stajao gol i zabezeknuto zurio u tebe? Ili možda misliš da bih oko vrata trebao nositi natpis kojim bih upozoravao ljude na svoje zvanje?

Rugao joj se, a svi su se njezini mišići napeli od ljutnje. – Mogao si nešto reći o svojem poslu dok smo poslije podne razgovarali.

– Što? I da ti tako oduzmem priliku da me pokušaš uzбудiti?

Poprskavši trbuh vrućom vodom i pjenom, ispustila je tanjur u sudoper i ljutito se okomila na njega. – Nisam te pokušavala uzбудiti!

– O. Znači, trčiš naokolo bez donjeg rublja samo radi zabave?

– Udobnije je od nošenja smiješnih odjevnih predmeta koji stežu tijelo, a osmislili su ih uštogljeni puritanci. – Potisnula je svoj gnjev i na lice namjestila namjerno provokativan izraz. Izazovno se naslonila na radnu plohu i pogledala ga ispod gustih trepavica. – Svećenik ili ne, vidim da si opazio.

Njegove su plave oči odmjerile njezino tijelo, ostavljajući za sobom gorući osjećaj. Kad ju je ponovno pogledao u oči, ravnodušno je slegnuo ramenima.

– Morao bih biti slijep da to ne opazim. – Uzeo je lopaticu i kleknuo kako bi metlom gurnuo smeće što ga je prikupio. Shay se bijesno opet okrenula prema sudoperu.

– Baš ti možeš kritizirati što netko nosi – reče. – Nikad nisam vidjela svećenika koji se odijeva poput tebe. – U ležernim hlačama i majici s natpisom Oxford, izgledao je poput umornog poslovnog čovjeka s Manhattana koji je došao u Cleveland kako bi se malo opustio tijekom vikenda. – Uopće ne izgledaš kao svećenik.

Činilo se da se lan silno zabavlja dok je bacao smeće u koš. – Kako bi svećenici trebali izgledati?

– Ne kao ti – tvrdoglavo je insistirala. Mogla je reći da bi trebali izgledati starije i mekše. Trebali bi imati ljubazne, očinske crte lica i bijelu kosu, te možda naočale u metalnom okviru. Svakako ne bi trebali imati kao ugljen crnu kosu koja izgleda tako mekano da žena poželi proći prstima kroz nju. Ne bi trebali imati plave oči koje prodiru kroz najčvršće oklope samoobrane i čitaju nečije privatne misli. Te iste oči ne bi smjele gledati ženu žarom koji kao da spaljuje odjeću na njoj. Niti bi svećenik trebao imati tijelo koje je visoko i vitko, čvrsto i snažno, preplanulo i prekriveno tamnim dlačicama.

lan je uzeo krpu za suđe i počeo brisati suđe što ga je složila da se ocijedi. Nekoliko su minuta radili u tišini. U kući je vladala tišina, te se čulo samo zveckanje posuda.

– Što se dogodilo s našim roditeljima? – upita Shay. Kad nije bio strogi sudac, njegov je smiješak zaustavljan dah. – Pošli su prošetati imanjem, navodno kako bi potrošili kalorije od večere. Zapravo, mislim da su htjeli pobjeći od nas i prepustiti se grljenju i poljupcima.

– Zašto nisu jednostavno otišli na kat u svoju sobu?

– To bi bilo nedolično.

Nasmijala se. – Teško mi je zamisliti majku koja se ponaša poput mladenke.

– Djeca rijetko kad doživljavaju svoje roditelje kao seksualna bića.

– Smeta li ti? – Pogledala ga je, lagano nakrivivši glavu svjesna uvojaka što se neposlušno kovrčaju oko njezina lica.

Usljedila je podulja stanka dok ju je proučavao. – Smeta? – na koncu je pitao promuklim glasom.

– To što je tvoj otac oženio moju majku. S velikom si ljubavlju govorio o svojoj majci i trenucima što ste ih vas troje ovdje provodili kao obitelj.

Prebacio je kuhinjsku krpu preko ramena i oprezno spremio tanjure što ih je obrisao u ormarić pred sobom. – Tata je veoma volio moju majku. Celia mi je rekla da je njezin odnos s tvojim ocem bio isto takav. Statistički, upravo se oni koji su bili u sretnom braku vjenčaju brzo nakon smrti svojega partnera. Ono što tvoja majka i moj otac sad imaju ništa ne oduzima njihovim bivšim vezama.

Shay je razmislila o tome. – Sviđa mi se John, ne samo zbog njegove osobnosti, već i zbog sreće što je pruža mojoj majci. Nisam očekivala da ću je ponovno vidjeti tako opuštenu i zadovoljnu.

– Ne mrziš ga? Ne smatraš ga nekim tko pokušava zauzeti mjesto tvojeg oca? Shay mu se nasmješila, a zatim se okrenula na drugu stranu. – To je veoma intuitivno zapažanje. Kao što si možda pogodio, obožavala sam svojeg oca. U početku sam možda osjetila malo kivnosti prema čovjeku koji ga je zamijenio u maminu životu, ali više ne. Ne nakon što sam upoznala Johna i vidjela ih zajedno. Bilo bi sebično zamjerati joj na toj sreći. – Riskirala je i ponovno ga pogledala. – Što je s tobom? Jesi li bio sretno oženjen?

– Veoma.

– Ali nisi se ponovno brzo oženio.

Mirno je susreo pogled njezinih očiju. – Ne, nisam.

U redu, znači, ne želi razgovarati o tome. Razgovarat će o nečem drugom. Osjećajući se pomalo ukorenom, Shay upita: – U kojem trenutku života netko odlučuje postati svećenik?

– U kojem trenutku netko odlučuje zarađivati za život tako da pozira nag?

– Proklet bio! – uzviknula je, naglo se okrenula i udarila ga šakom u trbuh. – Svim se silama trudim biti ljubazna jer je ovaj vikend važan za moju majku i za Johna. Nastojala sam voditi uljudan razgovor, ali ti u svakoj prilici ubacuješ neku podlu aluziju.

Naglo je ispružio ruku i uhvatio joj zapešće, te je jednim brzim pokretom privukao k sebi. – Nikad me više nemoj udariti, i nikad me nemoj proklinjati.

– Čvrsto je stisnuo zube. – Što se tiče mojih podlih aluzija, pitao sam jer želim znati. Što navodi zgodnu mladu ženu da se prodaje na način na koji ti to radiš?

Da joj nije željeznim prstima stezao zapešće, možda bi ga pljusnula. Kad bi imala smjelosti. Sad je gledala silinu njegova temperamenta. Bio je zastrašujuć i jednako restriktivan kao i njegov stisak.

– Jer sam zgodna po cijelom tijelu, eto zašto – uznosito je rekla. – Rođena sam s onim što neki ljudi smatraju savršeno proporcionalnim tijelom. Nema nikakvih mrlja, nikakvih ožiljaka, ni znamena od rođenja ili madeža. Moje je tijelo daleko ljepše od mojeg lica. Zato se umjetnici katkad koriste mojim tijelom čak i ako mu daju drugo lice.

Zastala je kako bi duboko udahnula i osjetila kako joj dojke pritišću čvrsti zid njegovih prsa. – To je roba, a ja je prodajem. Nema nikakve veze s onim što nosim u svojoj nutrini. Trebao bi poštovati ljudsko tijelo. Bog ga je stvorio. Neka od najboljih umjetničkih djela na svijetu prikazuju nage ljude. Vatikan ih je pun. Razmisli o tome, velečasni Douglas. – Izvukla je ruku iz njegova stiska i koraknula unazad.

– Ono što kažeš je istina – priznao je – ali kako možeš živjeti sa sobom svjesna da bi te neki... neki pervertit mogao pretvoriti u objekt svojih seksualnih maštarija? Možda gleda tvoje slike i želi da te može vidjeti uživo, dirati te, pipkati te?

– Ne mogu biti odgovorna za to! Ljudi koje opisuješ rijetko su kada zaljubljenici u umjetnost. Moje se slike ne prodaju na uličnim uglovima, i ne nudi ih neki prodavač u kišnoj kabanici koji zaustavlja prolaznike i kaže: Pst, pst, želite li kupiti prljave slike? Kao što je moja majka žurno objasnila, ne poziram za pornografiju. – Instinktivno je, nakon što je u njoj prevladao gnjev, izvila leđa i isprsilala se prema njemu. – Osim toga, ovo baš nisu prevelike sise zbog kojih bi hedonist slinio, zar ne?

Čim je izgovorila te riječi, shvatila je što je učinila i opet zauzela normalno držanje. Mekane obline njezinih dojki spustile su se na njezinim prsima. Kao što je rekla, nisu osobito velike, ali su izrazito ženstvene, s nježnim vrhovima, i prekrasno oblikovane. Činilo se da je lanu teško otrgnuti pogled s njih, ali se tada naglo okrenuo na petama.

– U redu – reče napetim glasom – rekla si svoje.

– Ne baš. – Nošena bijesom, iskoristila je priliku da jasno iznese svoje mišljenje. Malo je ljudi doista razumjelo njezin rad. Iz nekog razloga, što ga Shay nije mogla shvatiti, često je navodio ljude da posumnjaju u njezin moral. Obično ju je takva uskogrudnost zabavljala. Ali lanova cenzura nije samo izazvala njezin gnjev, već ju je i duboko povrijedila, što ju je učinilo tim više defenzivnom.

Isto tako, srce i um lana Douglasa možda jesu na duhovnoj razini, ali također osjeća sasvim ljudsku požudu kao i svi ostali, što dokazuje njegova fasciniranost njezinim dojkama.

– Što misliš, što radim kad poziram? Trčim uz vlažna, prljava stubišta do siromašnog stana s lošim osvjetljenjem i tapetama koje se gule sa zidova? Misliš li da se umjetnik i ja prepuštamo svakojakim razbludnim aktivnostima nakon što sam pozirala u lascivnim –

– Dosta, Shay! – viknuo je i okrenuo se prema njoj. Rukama je presjekao zrak, a zatim su se ukočeno zaustavile uz njegovo tijelo. Njihovi su se pogledi susreli preko napetošću ispunjenog prostora među njima. Nije znala što ju je više zaprepastilo, njegov izrazito snažan bijes ili način na koji je izgovorio njezino ime. Šok ju je ostavio bez riječi, pa je nepomično stajala, zadržavajući dah.

Da se radilo o bilo kome drugome, zaklela bi se da je ispod glasa promrmljao psovku kad se okrenuo od nje i provukao prste kroz kosu. – Ne. Nisam tako doživio tebe ili ono čime se baviš – pobunio se. – Nije pošteno s tvoje strane da me etiketiraš kao takvog čistunca. – Ponovno se okrenuo k njoj. – Ali što sam trebao misliti? Kakva vrsta žene upada u kupaonicu nepoznatog muškarca a da ne osjeti makar malo nelagode?

– Jesi li nepoznat? – odbrusila je.

Taj ga je odgovor samo još više razljutio. Stisnuo je šake. Polako je pogledom prešla niz njegovo tijelo i natrag. – Jedino što mi je bilo čudno je tvoj izbor pjesme što si je pjevao pod tušem. Sad kad znam što si, rekla bih da bi *Rock of Ages* bilo prikladnije od *Good Vibrations*.

Izvukla je kuhinjsku krpu iz pojasa i nemarno podigla nekoliko odbjeglih pramenova kose s vrata. Željela mu je staviti do znanja da je posve ravnodušna na njegovu ljutnju.

– Slučajno mi se sviđaju Beach Boysi – rekao je. – Kao i Beatlesi, Bee Geesi i Blondie. Sad mi dopusti da ti kažem što mi se ne sviđa.

– Ne želim –

– Ne sviđaju mi se žene koje su tako nesigurne u svojoj ženstvenosti da pokušavaju preuzeti muževnu ulogu. Istina, imaš lijepo tijelo, ali bila si u pravu kad si rekla da to nema nikakve veze s onim što je u tvojoj nutrini. Jer ja ne vjerujem da ičega ima u nutrini. Mislim da si ti samo prelijepa ljuštura oko praznine u kojoj bi se trebala nalaziti ženska duša. Tako si zaokupljena glumljenjem da si netko, pa zapravo ne znaš tko si i što si.

Zaprepašteno je udahнула. – Idi – Prekinula se kod druge riječi kad se sjetila njegova upozorenja. Zatim je prkosno ipak viknula: – Idi dovraga!

Nepotrebno je snažno gurnula kuhinjska vrata. Tresnula su o zid blagovaonice dok je bijesno ulazila onamo. Buka je navela Johna i Celiju, koji su stajali odmah kraj ulaznih vrata u strastvenom zagrljaju, da se naglo razdvoje, a izgledali su posramljeno i krivo.

– O, za Boga miloga – iznervirano će Shay nakon što je učinila nekoliko koraka. – Zašto vas dvoje jednostavno ne pođete u krevet i prestanete se ponašati poput imbecila?

Mislila je da će nakon hladnog tuša, pranja zuba i četkanja kose, te odlaska u krevet, moći zaboraviti na ono što je lan rekao, smatrajući to besmislicama, te zaspati bez snova.

Pogriješila je dolje, pogriješila kad je izazivala njegov temperament, dok je namjerno provocirala njegov bijes, kad ga je opsovala. *Opsovala je svećenika!* U čemu je njezin problem? Nije ni čudo da ima tako loše mišljenje o njoj.

Bez obzira na to koliko se trudila zaboraviti njegove oštre riječi, odjekivale su njezinom glavom ustrajnošću vodopada. Činjenica da su bile tako blizu istine samo ju je dodatno uzrujavala.

Odjednom je čula tiho zatvaranje vrata spavaće sobe do njezine. Opet on. Zaklinjući se da je ne zanima ništa od onoga što on radi, ipak je pažljivo slušala zvukove njegova pripremanja za spavanje. Kad je kuća ponovno utonula u tišinu, udarala je po jastuku, kažnjavajući ga za svoj nemir.

Kojim je pravom neki seoski propovjednik ukazivao na sve njezine mane? Zašto joj je stalo do onoga što on misli, što je rekao? Ipak, nije ju toliko mučila činjenica da je to rekao, već istina u njegovim riječima.

Doista igra ulogu. Godinama se osjeća praznom, a toj praznini nije znala dati naziv, ali se činila neizmjernom i kao da ju je nemoguće ispuniti. Tijelo koje je ovjekovječeno na platnu i fotografijama dragocjena je roba, ali to nije ona. Muža, za kojeg je mislila da je voli, zapravo je daleko više zanimao njezin izgled i ono čime se bavi nego kako se osjeća i što misli.

Anson Porter je bio ambiciozan mlad čovjek koji se penjao ljestvama uspjeha u svojoj knjigovodstvenoj tvrtki. Njegov je najveći cilj bio postati partner u tvrtki. Upoznao je Shay na umjetničkoj izložbi. Nije bio ondje zato što ga je zanimala umjetnost, već zbog toga što je jedan od partnera sponzorirao mladog slikara koji je naslikao niz aktova.

Shay je, koju je umjetnik pozvao na izložbu, upoznala Ansona i odmah joj se svidio. Postavljao je nebrojena pitanja o tome kako su nastale slike koje ju prikazuju, koliko je dugo morala pozirati i tomu slično.

Kad ju je kasnije pozvao na kavu, spremno je prihvatila.

Taj je prvi izlazak vodio do drugih, mnogo drugih. Bili su sretni; bili su zaljubljeni. Kad ju je zaprosio, Shay mu je prekrila lice strastvenim poljupcima. Ali uskoro nakon njihova vrtoglava udvaranja i žurno sklopljenog braka postalo je očito da je Anson, dok je pripremao sebe da postane punopravni partner u knjigovodstvenoj tvrtki, istodobno pripremao Shay da bude onakva kakvom je on zamišljao ženu punopravnog partnera.

Odjednom je vozila bezličan automobil, odijevala se konzervativno i nemaštovito poput svih drugih supruga. Odlazila je na svečane ručkove i turnire u bridžu koji su joj bili naporni i dosadni u društvu žena koje je smatrala glupima i plitkima.

– Ti si što?! – jedne je večeri viknuo Anson kad mu je rekla za posao što ga je dobila.

– Rekla sam da imam posao poziranja za jednog kipara. On je –

– Živo mi se fućka tko je on – grubo ju je prekinuo Anson. – Govoriš o poziranju gola, zar ne?

Grickala je donju usnu i polako brojila do deset. – Naga, da.

– Pa, zaboravi – beskompromisno je rekao. – Što bi svi mislili?

Skočivši sa stolice, iznijela mu je svoje mišljenje o mišljenjima drugih. – Znao si čime zarađujem za život prije nego smo se vjenčali. Tada ti to nije smetalo.

– *Prije* nego smo se vjenčali, ne nakon toga. Znaš, neću dopustiti da moja žena gola paradira ispred nekog pokvarenog starkelje. Svejedno mi je koliko se slavan.

Eksplodirala je. – Kako glupa, zaostala, nepromišljena tvrdnja!

– Možda s tvojeg »umjetničkog« stanovišta, ali ne sa stanovišta bilo kojeg muža koji ima barem malo samopoštovanja. Prirodno je da sam očekivao da ćeš odustati od poziranja nakon što se vjenčamo.

– Pa, pogrešno si očekivao, nisi li? – rekla je i ljutito izišla iz prostorije.

Nije prihvatila taj posao. Popustila je pred Ansonovim argumentima, ali među njima više ničeg nije bilo isto. Pokušao je ugušiti njezin živahan duh, upravo ono što ga je u početku privuklo. Ili se samo divio njezinu tijelu? Ovako ili onako, nije joj dopuštao da bude ono što jest, već ju je pokušao pretvoriti u nešto što nije.

Činilo se da svi to žele. Njezina je majka željela da bude dama. Njezin je muž želio da bude ugledna u društvu. Nije bila sigurna što taj lan Douglas želi od nje, ali ne sviđa mu se ovakva kakva jest.

Ono što joj je najviše smetalo bila je činjenica da je željela njegovo odobravanje, ne njezina tijela, čemu su se mnogi divili, već odobravanje njezine osobnosti. To je šašavo, nema nikakva smisla, ali ipak je željela da mu se sviđa. Mučila ju je pomisao da je on iz nekog razloga privlači – ne samo njegovo tijelo, premda nikad nije vidjela muškarca koji joj se više sviđao, izgledom. Nešto u njoj kao da je čeznulo za nečim što je on mogao dati.

– Glupačo jedna – korila je sebe u mraku. – To je dio njegova posla. On mora inspirirati tu vrstu duhovnog povjerenja. – Odbacila je nebulozne emocije što ih je izazvao u njoj kao ništa više od reakcije što ju je on lukavo izmamio, ali čak i dok je tonula u san, nije bila sigurna da je riječ samo o tome.

Idućeg je jutra stajala s onu stranu kuhinjskih vrata i slušala vedro čavrljanje i zveket posuđa za doručak.

Shay je na trenutak osjetila žestoku kivnost. Zašto se uopće trudila doći ovamo za vikend? Njih se troje sjajno slažu bez nje. Cijelu se noć mučila, u snu i tijekom dugih razdoblja besanog bacakanja po krevetu. Ian Douglas je za to kriv.

Vragolast izraz počeo je poigravati u njezinim tamnim očima, a osmijeh joj je izvio usne. Neće mu dopustiti da je pretvori u uljeza i upropasti joj vikend. Nema sumnje da ju je sinoć obilježio kao buntovnog vruga od žene. Danas će vidjeti slatkopopustljivu polusestru koju neće prepoznati. Neka malo razmišlja!

– Dobro jutro svima – vedro je doviknula kad je ušla u kuhinju i poljubila majčin obraz.

– Dobro jutro, draga. Jesi li dobro spavala?

– Kao top – slaže Shay. Nagnula se nad Johna i poljubila ga u čelo. – Dobro jutro, Johne.

– Shay, kako ljupko izgledaš jutros.

– Hvala ti. – Do tog trenutka nije pogledala lana. Sad jest. Izgledao je daleko muževnije, privlačnije i seksi no što bi trebao izgledati čovjek njegova zvanja. Progutavši svoju plahost, prišla mu je, smiono mu spustila ruke na ramena i sagnula se. Usnama ie okrznula njegove. – Dobro jutro, braco.

Elektricitet koji joj je oprljio usne i prostrujao svim žilama nije imao nikakve veze sa sestrinskom ljubavi. Po cijelom je tijelu bila svjesna njegove muževnosti, mirisa, dodira, veličine. Sve je to svjedočilo o njegovoj muškosti. Njezino je tijelo žudjelo za tim, čeznulo za tim, te se bojala da ga njezina djetinjasta igra ni u jednom trenutku nije zavarala. Čak je mogla zamisliti da je, u trenutku kad su se njihove usne dotaknule, on osjetio isto strujanje uzbuđenja kao i ona.

Ali kad se odmaknula i uspravila, ispružio je svoje duge noge ispred sebe i zauzeo pozu posvemašnje ravnodušnosti. – Dobro jutro, seko.

Shay je osjetila kako joj je krv uzavrela, ali sad iz posve drukčijeg razloga, te su njezine dobre namjere od malo prije odletjele kroz prozor. – Zašto nisi na molitvi ili tako nešto? – upita. – Nije li to ono što rade muškarci u mantiji? – Njezine su sandale oštro lupkale po podu dok je prilazila štednjaku. Čula je majčin uzdah.

– Već sam se pomolio – mirno odgovori Ian.

– Nadam se da si se molio i za mene. – Dobacila mu je lažan osmijeh dok je ulijevala kavu u šalicu.

– Kad smo već kod toga, sve one molitve što sam ih izgovorio za tebe oduzele su mi najviše vremena.

Shay je testirala jamstvo staklenog vrča za kavu da se neće razbiti kad je njime tresnula o štednjak. – Nisam tražila –

– John i ja došli smo na sjajnu ideju – glasno ju je prekinula Celia, spriječivši Shay da oštro odbrusi lanu. – Zašto svi četvero jutros ne bismo igrali tenis, prije nego postane previše vruće?

– Tenis? – Shayinu antipatiju spram lana na trenutak je zamijenila zapanjenost. Nikad nije vidjela majku da sudjeluje u nečemu što iziskuje tako mnogo energije kao što je tenis. – Kad si naučila igrati tenis?

– John me uči – sramežljivo će Celia, s ljubavlju pogledavši muža. – Jasno, još nisam osobito dobra, ali –

– Svakim je danom sve bolja – ponosno će John. – Što kažete, djeco? Jeste li za meč u parovima?

– Jesi li donijela svoj reket i odjeću za tenis, Shay? – upita Celia.

– Jesam, mada mi tada nije bilo jasno zašto si to predložila.

– Izvrsno – reče Celia i radosno pljesne rukama.

– Ne znam baš – oklijevala je Shay.

– Možda Shay nije sigurna u svoju igru – reče lan. – Ako ne želi igrati u parovima, vas dvoje –

– Izvrsno igram – ljutito odbrusi Shay, prekinuvši njegovu medenu primjedbu. Njihove su se oči sukobile. Znala je da iz njezinih vrcaju iskre razdraženosti. Njegove su bile bezazlene, ali odmah iza nedužnog izraza vidjela je bljesak zabavljanja i pobjede. Pala je na najstariji trik koji postoji.

– Vas se dvojica pođite preodjenuti dok Shay i ja raščistimo stol – reče Celia i ustane. – Shay, znam da obično ne jedeš doručak, ali ta su peciva od borovnica doista slasna.

– Hvala, mama, ali ne. Kava mi je dovoljna.

– Doista si previše mršava.

– No, Celia, ostavi curu na miru. U modi je biti vitak – reče John, proučavajući Shayinu gracioznu figuru dok ih je Celia promatrala.

– Onda bi ti se možda moje tijelo više sviđalo kad bih izgubila nekoliko kilograma – reče Celia, gotovo se dureći.

John ju je zgrabio i zaigrano joj nosom milovao vrat. – Sviđa mi se tvoje tijelo baš takvo kakvo jest.

Shay se nasmiješila njihovom pokazivanju ljubavi, ali nije željela priznati koliko ju je uznemirilo kad je lan dugim koracima izišao iz kuhinje. Premda su ostali u prostoriji procjenjivali njezino tijelo, on je nije ni pogledao.

John je imao pravo po pitanju izgleda njezine majke. Bila je veoma slatka u odjeći za tenis. Njezine noge nisu bile onako duge, vitke ili preplanule kao Shayine, ali su bile izuzetno čvrste i lijepe za ženu njezine dobi.

Javni teniski tereni nisu bili onako glatki kao u otmjenim klubovima, ali bit će u redu.

Nakon što su se zagrijali, započeo je meč parova. Shay i lan su bez posebnog dogovaranja postali partneri. Igrao je dobro, ali metodički. Njegove uzvratne

lopte i servisi nisu bili spektakularni. Celiju je poučavao strpljivi John, kojemu je očito bilo svejedno hoće li pobijediti, glavno da se ona dobro zabavlja i da se ne umara previše. Shay se opustila, svjesna da igra bolje od svih ostalih. Nije se čak ni osobito trudila. Iznenadila se kad joj je lan čestitao na rutinski vraćenoj lopti i ne osobito visokom udarcu.

– Dobar udarac – lakonski je rekao.

– Hvala – uzvratila je na isti način.

Osim kad je to bilo nužno, nisu gledali jedno drugo. On zasigurno nije obraćao posebnu pozornost na nju, a ona je čvrsto odlučila da neće pred njim stajati poput smetene tinejdžerice i diviti se njegovu tijelu, koje je bijela teniska odjeća dodatno isticala.

Živcirala ju je činjenica da je znala kako dobro izgleda u teniskoj opremi. Bijeli je topić ostavljao njezina leđa gola i isticao njezinu preplanulost. Bijela plisirana suknja dopirala je do malo ispod njezinih bokova. Ispod nje su virile crvene kratke hlačice.

A taj čistunac, taj uštogljivi čovjek, nije čak ni opazio, prezirno je mislila.

Prije nego su odigrali cijeli meč, Celia je rupčićem obrisala čelo i rekla da joj je dosta. – Zašto ne pođemo do tržnice i kupimo one odreske što si ih želio baciti na roštilj dok naša djeca nastave igrati?

– Odlična ideja – složio se John.

Budući da se Shay uopće nije iscrpila, radovala se mogućnosti igranja na cijelom terenu. Kimnula je u znak slaganja.

– Vratit ćemo se za pola sata – doviknuo je John dok je vodio Celiju prema automobilu.

– Želiš li se malo odmoriti prije nego počnemo? – lan je pitao Shay dok se automobil udaljivao.

– Ne treba mi odmor, ali ako tebi treba, rado ću pričekati.

– Spreman sam – mrko je rekao i, bez bacanja novčića za biranje strane, izabrao onu iza koje se nalazilo sunce.

– Ti možeš prva servirati.

– Baš ti hvala – sarkastično je rekla, uzela nekoliko loptica i pošla do linije za serviranje. Zagrijana od igre s njihovim roditeljima, impresivno je servirala u njegovo polje. Prije nego se snašla, loptica je pravocrtno letjela preko mreže i odskočila dva centimetra od linije iza nje. Promrmljala je psovku.

– Je li bila unutra ili vani? – doviknuo je sa svoje strane. Zar je izaziva kako bi varala i rekla da je bila vani?

– Unutra – doviknula je.

– To sam i mislio.

Čvrsto je stisnula usta od odlučnosti kad je svu svoju snagu uložila u sljedeće serviranje. Loptica se zavrtjela i u kutu polja odskočila u suprotnom smjeru. Nije imala vremena naslađivati se. Loptica je, paralelno s tlom, letjela poput

bojnog zrakoplova natrag preko mreže. Divlje je zamahnula, promašivši je za cijeli metar.

Ilan se ponašao previše ležerno dok je vrtio svoj reket i tiho zviždukao. Dakle, opet ju je preveslao. Postoji li nešto takvo kao što je teniski morski pas? Pa, nije mogla ništa učiniti osim dati sve od sebe, biti na oprezu i igrati najbolje što može protiv očito boljeg igrača.

Premda je dobro servirala, osvojila je samo jedan poen, a i za taj joj se činilo da joj ga je ilan poklonio. Ne iz dobrote. Pakosno uzdignute obrve govorile su joj da točno zna što čini. Poklonio joj je poen samo da bi je još više uzrujao.

– Ja serviram – rekao je nakon što je osvojim gem.

– Znam pravila.

Njegov je smješak bio širok, razoružavajući, šarmantan; silno je željela ukloniti mu ga s lica.

– Ne znaš gubiti? – rugao joj se.

– Samo serviraj tu prokletu lopticu.

Slegnuo je ramenima, zanemariivši njezinu psovku. – Dobro.

Nije ju ni vidjela. Vidjela je kako podiže ruku visoko iznad glave, vidjela je kako se podigao na prste, vidjela je kako se njegovo tijelo isteže i kako se njegova ruka spušta. Sljedeće čega je postala svjesna bila je loptica koja se pod šašavim kutom vrtjela od nje.

– Petnaest ništa – rekao je ravnodušnim glasom. Daleko bi više voljela da je vikao od ushićenja.

Sljedeći je servis bio jednako snažan, jednako brz, jednako opak. – Previše snažno serviraš – doviknula mu je.

– Ne gledaš lopticu. Drži pogled na loptici.

– Loptica je nejasna mrlja – promrmljala je ispod glasa i zauzela svoj položaj.

– Što si rekla? – uljudno je doviknuo, odgodivši serviranje.

– Ništa. Samo serviraj.

Sljedeća je loptica proletjela opasno blizu njezine glave. – Prokletstvo, previše snažno serviraš! Ta me stvar mogla ubiti – viknula je.

– Ljutiš se samo zato što te pobjeđujem. Želiš li odustati?

– Ne. Ali ja nisam meta. Nemoj tako žestoko servirati.

Po njegovom je držanju vidjela da će sljedeća loptica biti gora od prijašnjih. Bijesno je ispustila svoj reket i okrenula se na peti. – Više neću igrati s potencijalnim ubojicom.

Ilan nije imao vremena zaustaviti svoj zamah. Odaslao je lopticu previsoko, pa nije čak ni odskočila prije nego je tresnula u mekano meso na Shayinoj stražnjici.

Glasno je kriknula. Suze su joj navrle na oči. Osjetila je mučninu od šokantnog bola. Vid joj se zamaglio. Bol, glad i previše sunca, sve se to stopilo. Sramotno je pala na asfalt, bez svijesti.

3. poglavlje

– Žao mi je, tako mi je žao. Shay, molim te, oprost mi. Nisam te želio ozlijediti.

Riječi su bile tihe i usrdne, izgovorene šaptom i umirujuće. Padale su na njezine uši poput hladnih kišnih kapi i dozvale je k svijesti.

Još ne. Još nije željela otvoriti oči. Željela je trenutak biti mažena, osjećati čvrstinu njegovih predivnih prsa. Voljela je osjećaj što ga je stvarala njegova brada dok se pomicala po njezinoj glavi. Njezin obraz i nos bili su stisnuti uz njegov vlažan, topao vrat. Mirisao je po muškom znoju pomiješanom s oštrom kolonjskom vodom. Taj miris, toplina što je zračila iz njega, ruka koja joj je milovala kosu i umirujući glas navodili su je da se ne budi iz nesvjestice. Bilo je daleko ugodnije ostati bespomoćna i zaštićena.

– Žao mi je, silno mi je žao.

Bili su na travi. Osjećala ju je ispod svojih golih nogu.

Ian ju je zacijelo odnio s terena i zadržao u naručju kad ju je spustio na travu ranog ljeta, mekanu i zelenu. Kako je predivan osjećaj biti u sigurnosti snažnih ruku. Da je mogla birati, možda bi odlučila zauvijek ostati ondje dok joj kroz tijelo vibrira njegov dubok glas i svaka joj riječ dopire do srca, a njegova ruka –

Postala je svjesna njegove ruke. Ne one koja joj je umirujuće milovala kosu. One druge. Nježno je trljala mjesto njezine ozljede. Ispod njezine kratke suknje, sa samo crvenim kratkim hlačicama između njih, masirao joj je stražnjicu. Nježno ju je stisnuo, a potom se njegova šaka ispružila, te ju je trljao sporim, kružnim pokretima dlana. I cijelo je vrijeme mrmljao koliko mu je žao što ju je ozlijedio svojim ubojitim servisom.

Dopustila je svojoj ruci da pođe uz njegova rebra i uhvati džep na prsima njegove majice. Mišići su se stegnuli i stvrdnuli ispod njezine ruke. Zatim je podigla zastor od tamnih trepavica sa svojih očiju, zagledavši se ravno u njegove oči. Njihova su lica bila razmaknuta samo nekoliko centimetara dok se naginjao nad nju.

Odahnuo je od olakšanja i na trenutak zatvorio oči prije nego ju je prigušenim glasom pitao: – Jesi li dobro?

Kimnula je, opčinjena njegovom blizinom i mirisnim dahom koji je lebdio preko njezina lica. – Da.

– Shay, molim te, oprost mi. Žao mi je. Nisam te želio ozlijediti.

– Znam. – Zašto je spremna tako mu brzo oprostiti? Trebala bi biti pakleno ljutita. Umjesto toga ona je ondje ležala, žrtva predivne tromosti, opraštajući mu dobrodušnom velikodušnošću neke svetice. Kad bi se okomila na njega zbog njegove grube igre, što je rezultiralo njezinom ozljedom, morala bi se

odmaknuti. Tada je ne bi gledao s neopisivom nježnošću. Vrhovima prstiju ne bi klizio po crtama njezina lica kao da ih obožava. Njegova druga ruka ne bi milovala – jer ne postoji druga riječ za opisivanje ritmičnih pokreta – zaobljenu puninu njezina boka koja još i sada pulsira od udarca teniske loptice.

Sam sebi nije mogao tako lako oprostiti. – Već sam započeo sa serviranjem i gledao sam lopticu. Nisam vidio da si se okrenula dok nije bilo prekasno. – Dotaknuo joj je obraz. – Žao mi je. Ne bih te ozlijedio ni za što na svijetu.

– Ali si se pravio važan – blago je rekla i nasmiješila se, zadirkujući ga.

– Pravio sam se važan – pokajnički je priznao. Nasmiješio se, a njezino se srce raširilo u prsima, pa su joj se dojke nadimale i osjetila je trnce u njima. Odjednom su se ispunile osjetima što ih je odavno smatrala mrtvima. Zakopala je te osjećaje nakon što je njezin brak završio neuspjehom. Je li ona veličanstvena uzbuđenost doista tu? Je li joj uzrok ozljeda ili ju je izazvalo nešto drugo, mnogo važnije?

On je prekrasan, ako se taj pridjev može uporabiti za tako muževno lice. Uz pozadinu od azurnoplavog neba, koje naglašava boju njegovih očiju, kosa mu je blistala posve crno. Skupljene su obrve govorile o njegovoj zabrinutosti za nju. Prekrasno oblikovan nos, ravan i vitak, te lagano raširen kod nosnica, čini savršen most između zamamnih očiju i senzualnih usana. Shay se pitala je li ženama njegove pastve teško usredotočiti se na duhovnost njegovih propovijedi dok gledaju kako ta usta oblikuju riječi.

Bok što ga nije milovala njegova ruka počivao mu je u krilu. Ispod svojeg nagog bedra osjećala je njegovo. Bilo je tvrdo i toplo. Kovrčave dlačice što su ondje rasle škakljale su joj kožu. Jedno je koljeno podigao kako bi joj pridržavao leđa. Vrtoglavica joj se vratila kad je shvatila da su njezina naga leđa naslonjena na njegovo bedro.

Očima je pohlepno gutala njegovo lice. Željela je što više iskoristiti te trenutke. – Veoma dobro igraš tenis – rekla je, jedva prepoznavši vlastiti glas. Izišao je između njezinih usana kao zavodnička sjenka.

Dugo nije ništa odgovorio. Njegove su oči također proučavale njezino lice. Pomno je pratio svaku crtu: čelo, oči i nos bili su pomno proučeni. Zatim se njegov pogled zaustavio na njezinim ustima. Ondje je ostao. Još uvijek je gledao onamo kad je promuklo rekao: – Šampionski teniski tim na fakultetu.

Duge, napete trenutke ništa nisu govorili, samo su gledali, kao da im je dosad bilo zabranjeno promatrati jedno drugo. Pomicala se jedino njegova ruka, koja je još uvijek lijeno masirala ozlijeđeno mjesto. Njegova se glava gotovo neprimjetno primaknula bliže. Njezine su se usne rastvorile. On je učinio isto. Srce joj je lupalo u prsima – ili je osjećala lupanje njegovoga kad ju je čvršće stisnuo uza se?

Njezina se ruka polako pomaknula do ovratnika njegove majice i kliznula unutra. – lane?

– Shay.

Njegovo se lice još malo sagnulo. Bliže, sve bliže.

Njezin se pogled usredotočio na njegova usta. Gotovo je mogla osjetiti okus vlažne mekoće kako se stapa s njezinom.

Osjetila je kako se njegovo tijelo ukočilo i postalo napeto, a istodobno je naglo udahnuo. Prsti na njezinoj stražnjici refleksno su se stisnuli, a potom je pustili. Njegova se ruka naglo povukla, kao da ju je potegnuo pakosni lutkar. Glava mu se trgnula prema gore, a ona se našla na travi kad je skočio na noge.

Žustrim se koracima udaljio od nje i prišao obližnjem stablu, a ondje je naslonio čelo na hrapavu koru debla. Cijelo mu je tijelo podrhtavalo dok su mu se ramena uzdizala od uzbuđenog disanja. Nemirnim je šakama udario po bedrima. U potpunosti je izgledao poput čovjeka koji očajnički nastoji uspostaviti kontrolu nad sobom.

Neopisivo uvrijeđena i povrijeđena, Shay je ustala. Jedva se zadržala na nogama kad joj je ozlijeđeni bok gotovo otkazao poslušnost. Bol se smanjio samo do tupog pulsiranja. Proklet bio!

– U čemu je problem, velečasni Douglas? – zajedljivo upita. – Je li te laka žena gotovo navela na grijeh? Ne daj Bože da poljubiš osobu pokvarenu poput mene.

Naglo se okrenuo, a fizička je nelagoda raspirila njegov gnjev. Plave su oči djelovale olujno. Vidjela je da mora uložiti golemi napor kako bi govorio smirenim, bezizražajnim tonom. – Bolje da sjedneš i odmaraš se dok se naši roditelji ne vrate. Upravo si se probudila iz nesvjestice.

– A tko je tomu kriv? Barem si ti trebao čuti o tome da krotki nasljeđuju zemlju. Ti si običan nasilnik. Imat ću odvratnu modricu barem mjesec dana.

– Nitko je ne bi vidio da se – Činilo se da je kanio nešto reći, možda nešto podrugljivo, ali se predomislio. – Da se ne baviš onim čime se baviš.

– Kako si oštromno shvatio da, zahvaljujući tebi, možda nekoliko tjedana neću moći raditi.

– Imaš svoj posao u umjetničkoj galeriji.

– Što čini samo polovicu mojih prihoda. Radim isključivo za proviziju, te ovisim o poslu modela kako bih preživjela slaba razdoblja prodaje.

– Mogla bi biti model za odjeću – uzviknuo je. – No, to bi bilo konvencionalno, zar ne?

– U odjeći ni izbliza ne izgledam onako dobro kao bez nje.

Činilo se da ga ta misao čini nervoznim. Pogledom je prešao niz njezino tijelo, a zatim je pogledao u stranu. Obrisao je dlanove o svoje bijele kratke hlače. – Bolje da sjedneš – ponovio je nesigurnim glasom. – Doživjela si šok.

– Kao i ti, velečasni. Upravo si otkrio da imaš jednake ljudske osobine kao i mi ostali.

– Nikad nisam tvrdio da je drukčije.

– O, ne, sveti lane?

– Ne – odbrusio je. – Zašto se tako ljutiš, Shay? Jer te nisam poljubio? Vjeruj mi, bez obzira na moje zvanje, ja sam muškarac u svakom smislu te riječi. Veoma sam sklon ljubljenju. Samo što mi se ne sviđaju neobuzdane, seksualno liberalne žene.

Preplavio ju je bijes, pa joj se cijelo tijelo zarumenjelo. – Nisam te namamila na travu, znaš. Osvijestila sam se i shvatila da pipkaš moju stražnjicu.

– Ja – Zastao je i s mukom progutao slinu. – Nisam shvatio što činim. Bila si ozlijeđena, a ja sam samo... pokušavao utvrditi koliko teško.

– Ha! – Nasmijala se i zabacila glavu. – Još si i licemjer. Uživao si u tome.

Prije nego je dospio nešto odgovoriti, čuli su škripu guma po šljunčanoj stazi i vidjeli kako John zaustavlja automobil.

– Gotovi ste? Tko je pobijedio? – doviknuo je kroz prozor.

– Ja – lan je rekao, nimalo kavalirski, dok su hodali prema automobilu.

– Shay, zar ti to šepaš? – pitala je Celia kad je Shay otvorila vrata i smjestila se na stražnje sjedalo. lan se nije potrudio pomoći joj.

Lecnula se kad je sjela. – Da, šepam. lan me udario teniskom lopticom.

John, koji je vraćao automobil na autocestu, naglo pritisne kočnicu, te oboje okrenu glave prema stražnjem sjedalu.

– lane, udario si je teniskom lopticom? – John oštro upita sina.

– Slučajno – defenzivno će lan. – Okrenula mi je leđa dok sam servirao. To je bilo glupo.

– lane! – drekne John.

– Pokušavala sam si spasiti život! – vikne Shay. John je pogledom prešao sa sina na Shay, a njegove su se oči smekšale. – Je li ti dobro? Kamo te loptica pogodila?

– Ravno u dupe.

lanove su riječi odjeknule u skućenom prostoru automobila, odbijajući se i kotrljajući po unutrašnjosti poput kuglica na ruletu. John je u bezglasnom iznenađenju zurio u svojeg sina. Celia je u nevjerici nekoliko puta brzo trepnula. Shay je brzo okrenula glavu i ozlojeđeno pogledala lana. Nije znala što ju je više iznenadilo, otvoreno priznanje ili njegov izbor riječi.

Okrenuo se prema njoj i njihovi su se pogledi sreli. Na daljnje čuđenje svojih roditelja, oboje su prasnuli u smijeh.

Njihov je smijeh možda raspršio animozitet među njima, ali je malo pridonio ublažavanju napetosti. lan se s poštovanjem odnosio prema njoj. Njegova ju

je pretjerana uljudnost iritirala jednako, ako ne i više od prijašnje snishodljivosti.

Do kraja dana rijetko je kada dopustio da zajedno borave u istoj prostoriji. Kad ipak jesu, ako bi ga Shay uhvatila kako je promatra, odmah bi pogledao u stranu. S obzirom na to u kako ju je širokom luku zaobilazio, lako je mogla biti utjelovljenje vruga poslano da kompromitira dušu lana Douglasa. Osjećala se poput lika iz Hawthorneova romana.

Nakon ručka lan se povukao u svoju sobu kako bi se pripremio za nedjeljnu propovijed. – Moram krenuti rano ujutro kako bih stigao na vrijeme za crkvenu službu – objasnio je.

Shay se čudola kako joj vrijeme brzo prolazi. Strepjela je od vikenda; sad je već gotovo završio. Naravno, trebala je otići tek u nedjelju uvečer, ali provesti dan u kolibi bez lana odjednom joj se činilo neprihvatljivim. Uspaničila se pri pomisli da joj njegov odlazak toliko znači.

Poslijepodne je mogla birati hoće li sama sjediti u kući, dok je lan zatvoren u svojoj sobi, ili će poći s majkom i Johnom koji je odlučio okušati sreću i loviti ribe u potoku što je prolazio jednim kutom imanja. Shay je izabrala odlazak u ribolov.

Krajolik je bio raskošno zelen u to vrijeme ranog ljeta. Ali sa svakim korakom prema potoku bol u boku podsjećao je Shay na teniski meč tog jutra. Kako je poslijepodne prolazilo, njezina je ljutnja rasla.

Iz nekog je razloga, što ga ne bi znala objasniti, bila bijesna jer ju je lan odlučio ignorirati. Od trenutka kad ga je vidjela golog, dok se voda cijedila niz njegovo tijelo, neprestano je razmišljala o njemu. Nije željela da bude tako, ali bilo je. Nema smisla pretvarati se da nije. Privlači je kao muškarac. Točka. Kraj priče.

To samo po sebi možda i nije osobito važno. Ali on je prvi muškarac koji ju je seksualno privukao nakon raspada njezina braka. Izišla je s nekoliko muškaraca, što su obično organizirali njezini prijatelji koji su čvrsto odlučili povezati je s nekim, i to što prije. Zbog Shayine nezainteresiranosti potencijalni su udvarači brzo odustajali i prešli na teren koji je više obećavao. – U redu, Shay – rekla je sebi dok je sjedila i promatrala potok – ima sjajno tijelo, i naočit je poput anđela ratnika. Ali je dijametralna suorotnost tebi što se tiče temperamenta i stavova.

Čak ni činjenica da je Celia, uz Johnovo blago poticanje, uspješno stavila mamac na udicu nije omela Shay u njezinim razmišljanjima.

Na trenutak zaboravivši lanov fizički izgled – ako je to moguće – usredotočila se na njega kao na osobu. Budući da on predstavlja vrstu čovjeka kakve je ranije prezirala, zašto je tako privlači? Zašto je jutros pomislila da bi mogla umrijeti ako je ne poljubi? Zašto još uvijek čezne za tim da na svojim usnama

osjeti njegove, da je njegove ruke miluju, ne slučajno, već s jasnom namjerom da s njom vodi ljubav?

Tada je shvatila. Poput groma iz vedra neba, spoznala je da ta privlačnost proizlazi iz činjenice da je on ignorira. Je li o tome riječ? – Naravno – glasno je rekla, a zatim se doimala skrušenom kad su je Celia i John znatiželjno pogledali.

Sigurno je o tome riječ. Shay Morrison je previše inteligentna, previše svjetski nastrojena, previše je samodostatna da bi povjerovala da bi je jedan pogled na golog muškarca, bez obzira koliko privlačnog, mogao pretvoriti u opčinjenu tinejdžericu. Ne postoji ljubav na prvi pogled. Osim toga, prema tom čovjeku osjeća nešto malo blaže od gnušanja. Njezina je radoznalost jednostavno izazvana jer se on doima tako nezainteresiranim za nju.

Ipak, njezin joj je ženski instinkt govorio da on nije tako ravnodušan prema njoj kako se pretvara. Tiho se nasmijala kad se u njezinom umu počeo razvijati plan za tu večer. Možda se više nikad neće vidjeti, ali nije joj ni na kraj pameti dopustiti velečasnom lanu Douelasu da je posve izbací iz svojih misli.

– Mislim da ću poći natrag, ako nemate ništa protiv – rekla je i podigla se s travnate obale. – Malo ću se odmoriti prije večere.

– Mi ćemo uskoro doći – odgovorila je njezina majka. – Čvrsto sam odlučila uloviti ribu.

Prema rumenilu na njegovu licu i nemirnim rukama, činilo se da John ima nešto drugo na umu za trenutak kad ostanu sami u šumi. Shay se još uvijek smiješila kad se približila kući. Popela se stubama i krenula prema odškrnutim vratima u dnu hodnika.

Tiho je pokucala. – Iane?

Usljedila je stanka prije nego je rekao: – Da, uđi.

Gurnula je vrata i zauzela promišljenu pozu. Iza nje se nalazio širok prozor na odmorištu. Znala je da je obavija zlatna sunčeva svjetlost, blista joj kroz kosu, miluje njezinu kožu. – Nadam se da ti ne smetam – rekla je, nadajući se suprotnom.

– Ne. Još moram nešto proučiti, ali gotovo sam završio. – Sjedio je za stolom prekrivenim papirima. Na njemu je ležala otvorena Biblija i još nekoliko knjiga. Maleni pisaći stroj sadržavao je list papira na kojem je otipkano nekoliko rečenica.

– Mama i John će uskoro stići. – Zašto ne želi pogledati ravno u nju? Činilo se da je naumio uništiti spajalicu za papir prstima za koje je mogla prisegnuti da su nervozni.

– Kako ide ribolov? – pitao je, podigavši pogled. Plavim je očima na brzinu pregledao noge u kratkim hlačama što ih je odienula za šetnju do potoka, te

malo dulje proučavao goli trbuh ispod topića, a potom je opet spustio pogled na spajalicu.

– John je ulovio tri prije nego sam otišla. Mama se još uvijek trudi.

– Dobro, dobro – rekao je glasom koji joj je govorio da mu do rezultata ribolovnog izleta nije stalo nimalo više nego njoj.

– Trebaš li kupaonicu? – pitala je i lijeno protegnula ruke iznad glave.

– Ovaj... ne – rekao je. – Ne.

– Priredit ću si lijepu dugu pjenušavu kupku prije večere. – Spustila je ruke i zatresla tijelom, kao da jedva čeka senzualni užitak kupke. Kretnja je izazvala zamamno pomicanje njezinih dojki ispod topića. Ako se moglo suditi po opčinjenom izrazu njegova lica, to nije prošlo nezapaženo.

– Dobro. Nemam... neću... imat ćeš kupaonicu samo za sebe.

– U redu – nemarno je rekla, zavrtjela se na peti i udaljila od njegovih vrata.

Nekoliko minuta kasnije, kroz vrata što su povezivala njihove sobe, začula je tipkanje na pisaćem stroju. Dok je ležala u kadi punoj tople, pjenušave vode, Shay je zasmetala činjenica da je još uvijek mogao raditi. Ali se prepredeno nasmiješila kad se sjetila nelagodnog izraza njegova lica kad god bi mu pogled skrenuo prema njoj. Itekako je svjestan nje kao žene. Čak i ako njegov um to nije želio, tijelo mu je prkosilo.

Naravno, Shay nije željela poći dalje od laganog očijukanja. Samo mu je željela vratiti istom mjerom za one trenutke kad ju je promatrao izrazom tolerancije i zabavljanja, kao što bi netko promatrao svojeglavo dijete. Zaslužio je da mu se osveti zbog poniženja kojima ju je izložio.

Kad je završila s kupkom, stvarajući što više buke u kadi i ispod glasa pjevušeći *The Summer of '42*, oprala je svoje donje rublje u umivaoniku, te svaki prozirni, čipkasti predmet objesila na šipku zavjese oko tuš-kabine. Premda je obično spavala bez ičega, ponijela je spavaćicu za slučaj da se njezina majka pobuni. Visjela je na kukici iza vrata što su vodila u njegovu sobu. Svaki put kad posegne za kvakom ugledat će svilenu žutu tkaninu ukrašenu čipkom finom poput paučine. Ako je pomakne, još će jače djelovati na njega. Prije nego je izišla iz zaparene kupaonice, obilno ju je poprskala parfemom.

Pokucala je na vrata kupaonice. Tipkanje je naglo prestalo. – Da, Shay?

– Gotova sam. Kupaonica je tvoja ako ti treba.

– Hvala – samo je rekao, premda je dugo potrajalo dok nije ponovno začula tipkanje.

Znala je da njezin plan nije uspio kad je sišao na večeru. John i Celia su se vratili na vrijeme da se odmore i dotjeraju prije večernjeg obroka. Kao što je obećao, John je vani na roštilju ispekao sočne odreske i krumpir. Shay i Celia pripremile su obilje zelene salate i druge priloge.

Shay je prebacivala kiselo vrhnje iz kartonskog pakovanja u posudu za posluživanje kad je lan ušao u kuhinju. Mirisao je na sapun uz svoju osebnju kolonjsku vodu. – Umirem od gladi. Gdje je večera? – Zabrinjavao ju je njegov živahan hod i bezbrižan prizvuk u glasu. Ne bi se trebao osjećati ni izbliza tako samouvjereno.

Celia mu se šarmantno nasmijala. – Baš kao tvoj otac. Vani je, peče odreske. Rekao je da mu se pridružiš kad siđeš. U hladnjaku je pivo za tebe.

– Hvala ti.

Kad je čučnuo ispred hladnjaka, Shay ga je pogledala preko nagog ramena. Njezina je ljetna haljina imala ravan gornji dio što su ga na leđima povezivale samo isprepletene uzice. Suknja je bila mekana i široka, a dopirala joj je do sredine listova. Uzice sandala omotala je oko gležnjeva. Etnički uzorak haljine naglašavao je preplanulost njezine kože i isticao plave pramenove u njezinoj kosi, a tamnija šminka na očima istaknula joj je egzotične crte lica.

– Gotov si s proučavanjem? – pitala je provokativnim glasom.

Kad su se njegove plave oči zaustavile na njezinima, odmah je opazila podrugljivost u njima. Zahvaljujući svojim snažnim bedrima, bez problema se uspravio do svoje pune visine. Morala je nezgrapno podići bradu da bi ga gledala u lice. Nimalo joj se nije sviđalo ono što je vidjela. Gotovo joj se smijao u lice!

– Gaćice što si ih oprala nisu bile posve suhe kad sam se pošao istuširati, pa sam ih objesio na naslon stolice u tvojoj sobi. Nadam se da ti ne smeta.

Zatim je dugim koracima izišao kroz stražnja vrata, pustivši da tresnu za njim. Tresak je naglasio njegove riječi poput bubnjeva u vodvilju.

– Gaćice? – prodornim glasom upita Celia. – Je li rekao –

– Da, gaćice, *gaćice* – Shay je gotovo viknula na svoju majku. Nastavila je raditi ono što je započela, a cijelo joj se tijelo treslo od bijesa.

Bila je žrtva lanova izrugivanja tijekom cijelog obroka. Nikad ništa nije glasno izgovorio, ali su joj njegovi podrugljivi pogledi govorili da je shvatio njezine makinacije, da je prozreo njezine splete, te da je smatra izrazito zabavnom glupačom, a ne zavodnicom.

Jedva je taknula hranu na svojem tanjuru, premda je u velikim količinama pila burgundac što ga je John otvorio da je popiju uz odreske. Kad je ustala kako bi majci pomogla raščistiti stol u blagovaonici, u glavi joj se ugodno vrtjelo. Kad su izišle iz očišćene kuhinje, John i lan su bili zaokupljeni partijom šaha. Celia se udobno smjestila kako bi gledala romantičan film na televiziji. Shay nije znala što bi sa sobom.

Dosađujući se, bezvoljno je lutala od jedne do druge prostorije. Opazivši svoj teniski reket naslonjen na ogradu stubišta, odlučila je odnijeti ga u automobil. Svjež večernji zrak trebao bi joj razbistriti glavu.

Kanila je ovaj neugodan doživljaj ostaviti za sobom rano ujutro, ako je moguće, i vratiti se kući. Večeras će spakirati sve što bude mogla. Gotovo od trenutka kad je stigla on je od nje činio budalu, pa je jedva čekala povratak u svoj svijet, gdje nekolicina ljudi čak poštuje njezina mišljenja, smatra je zgodnom i smije se s njom, a ne njoj.

Podigla je poklopac prtljažnika i baš je kanila ubaciti reket unutra kad je opazila svoju mapu. Nosila ju je svuda sa sobom, poput dodatka na svojem tijelu. U velikom, pravokutnom fasciklu od kože nalazi se povijest njezine karijere modela. Koristila se fotografijama slika, skulptura i snimaka kao preporukom kad je s nekim umjetnikom razgovarala o poslu.

Sad je, gotovo predući od zadovoljstva, iz prtljažnika izvadila tešku mapu. Gurnuvši je pod ruku, vratila se u kuću.

Prestrašila se kad je našla svoju majku kako plače u Johnovu naručju. Spustila je mapu na stol u predsoblju. – Mama, što ti je?

– Film – reče John. Shay se opustila od olakšanja. – Tužno je završio – objasnio je. – Dođi, dušo, idemo gore. – Poljubio je Celiju u sljepoočnicu i stisnuo je uza se dok ju je vodio stubama na kat. Cijelim putem do vrha tapšao ju je po leđima i ponavljao: – To je samo film, draga.

Shay je zakolutala očima jer nije imala strpljenja za majčinu sentimentalnost zbog budalaste ljubavne priče. Ljubav. Zar njezina majka ne zna da takvu ljubav izmišljaju pisci i skladatelji? Ne postoji u stvarnom svijetu. Ali pogled na Celiju i Johna, dvoje očito zaljubljenih ljudi, koji se oslanjaju jedno na drugo dok se penju stubama, opovrgavao je njezin blazirani stav. Mogućnost da prava ljubav ipak postoji bila je uznemirujuća misao.

Ian je stajao kraj nje, također promatrajući stariji par. Kad su se izgubili iz vida, spustio je pogled na Shay. Njegov je izraz bio beskrajno nježan, kao da promatra novorođenče.

– Tvoja je majka utjelovljenje svega ženstvenog – reče. Nije dodao, znala je Shay, da njezina kći to nije. Ian se vratio do kauča i uzeo sportski časopis što ga je čitao. Opušteno je sjedio na jastucima, podigavši gležanj jedne noge na koljeno druge, te se činilo da ga je tekst odmah zaokupio.

Poprilično ljutita jer ju je tako nepristojno ignorirao, Shay se vratila do stola u predsoblju, uzela mapu i odlučno sjela na drugi kraj kauča.

Kožnate korice udarile su po naslonu kauča kad je otvorila veliku mapu. Stranice su šuštale dok je slagala i preslagivala fotografije, nastojeći privući njegovu pozornost. Ispod glasa, ali dovoljno glasno da on čuje, komentirala je fotografije što ih je držala u rukama.

Na koncu je duboko uzdahnuo i okrenuo se prema njoj. – Valjda bih trebao pitati što to gledaš.

Nije znala zašto u tom trenutku nije naglo zatvorila mapu i pošla u svoju sobu. Možda zato jer je nešto u njoj ponavljalo da šećer privlači više muha nego ocat. U svakom slučaju, čarobno mu se nasmiješila. – Ovo je mapa mojih radova. Želiš li je pogledati?

Slegnuo je ramenima, a ta ju je gesta izrazito živcirala. Čini li joj veliku uslugu time što će pogledati fotografije njezinih aktova? Očito on tako misli. – Svakako – rekao je glasom koji je govorio da nema pametnijeg posla.

Budući da se nije pomaknuo, bila je prisiljena približiti mu se i vući veliku mapu za sobom. Uzeo ju je u krilo i otvorio je, pogledom preletjevši prvu seriju fotografija.

– Još sam bila na fakultetu kad su snimljene ove fotografije. Tada sam počela pozirati. Tata je umro i bile smo u stisci s novcem. Pohađala sam tečaj slikarstva i jednog su me dana pitali bih li pozirala za polaznike naprednih tečajeva, koji su već slikali aktove.

– Zacijelo je tečaj vodio muškarac.

Prsti su je svrbjeli od želje da ga pljusne i ukloni mu taj ciničan smiješak s lica. – Ne, žena. – Glas joj je bio miran, uspješno skrivajući gnjev od kojeg je gotovo pucala po šavovima.

Promatrala je lanovo bezizražajno lice dok je polako okretao stranice u mapi. Pogledom je prelazio po fotografijama. Proučavao ih je krajnje ozbiljno. Ali isto je tako mogao analizirati i zid od cigle, jer nije pokazao baš nikakvu reakciju.

Čekaj dok ne stigneš do dobrih stvari, željela mu je reći. Te su prve fotografije očito bile amaterske, a snimila ih je jedna prijateljica kako bi mogla započeti svoju mapu.

– Taj je umjetnik slavan – rekla je kad je stigao do fotografije slike koja je prikazivala samo njezina leđa. Kosa joj je bila podignuta, pa su joj se samo nestašni uvojci spuštali po vratu. Glatki potezi kista savršeno su uhvatili teksturu njezine kože. Sjenčanjem se dobila krhkost njezine kralježnice, a dvije rupice u donjem dijelu leđa djelovale su veoma nestašno.

– Da, poznato mi je njegovo ime – razgovorno će lan. – Nije li on naslikao *Jutarnju djevu*?

Shay ga iznenađeno pogleda. – Da. Nisam očekivala da ćeš poznavati umjetnika.

– Ne poznajem njega, samo njegova djela. Nastavio je okretati stranice, katkad govoreći da mu je poznat neki fotograf ili slikar, katkad komentirajući tehniku, ali nikad ne spominjući Shay, njezino poziranje ili tijelo.

– Koja si ti? – pitao je za fotografiju koja je prikazivala skulpturu što ju je naručila umjetnička udruga velikoga grada na srednjem zapadu za

ukrašavanje fontane ispred njihove nove koncertne dvorane. Skulptura se sastojala od muza.

– Ona s lirom.

Toga je pokrivala samo jednu dojku. – Lijepa lira – rekao je i mudro kimnuo. Mogla mu je smrskati lubanju.

Srce joj je počelo lupati kad je stigao do slike koja ju je prikazivala na plaži. To je bio noćno–morski pejzaž. More je bilo mirno. Mjesec je lebdio na nebu poput porculanskog tanjura. Žena je prikazana iz profila. Nagnula se unatrag, oslonjena na ruke ispružene iza nje. Glavu je zabacila unatrag pa su joj se leđa izvila, a kosa padala po nagim leđima. Koljena je uzdigla. Izgledala je kao da svoje dojke nudi mjesecu, a on ih je ljubio prozračnom svjetlošću.

– Ova je nevjerojatna. Apsolutno prekrasna – reče lan. Uživala je u dubokom, promuklom tonu njegova glasa, ispunjenog poštovanjem. Dotaknuo je fotografiju. Njezino je srce umalo stalo kad je prstima lagano prešao preko sjajno naslikanih dojki. – Ljupko – šapne lan.

– Sviđa ti se? – drhtavo je pitala, a grlo joj se stegnulo od emocija.

– Da, da – usrdno će on. – Divim se umjetniku koji može na taj način prikazati odraz svjetlosti u vodi i postići da sve izgleda tako stvarno.

Progutala je uzvik ogorčenja. On se divio slici, tehnicu. Divljenje koje je blistalo u njegovim očima bilo je namijenjeno umjetniku, a ne modelu. Zurila je u njega, zbunjena i povrijeđena, ali on to nije ni opazio. Mirno je okretao stranice u mapi.

– Evo još jedne zanimljive fotografije – primijetio je. Shay je spustila pogled s njegova lica na crno–bijelu fotografiju. Ležala je ispružena na leđima, uzdignutih koljena. Jednu je tromu ruku podigla. Nadlanica druge ruke počivala joj je na čelu. Fotograf ju je osvijetlio straga, pa su crni obrisi njezina tijela činili oštru suprotnost s jarkom svjetlošću iza nje.

Profil njezina lica i brada bili su jasno definirani prije nego su se stopili sa siluetom njezina vrata. Oblik njezine dojke, drskost bradavice, ocrtavali su se zapanjujuće detaljno. Trbuh joj je graciozno utonuo. Ispod toga lagano zaobljeno uzdignuće njezine ženstvenosti stapalo se s bedrima.

To je bila prelijepa fotografija ženske anatomije u silueti. Anonimnost ju je činila još ljepšom. Pripadala je svim ženama.

– Taj se fotograf često koristi takvim svjetlosnim efektom, zar ne? – komentirao je lan.

Koga je briga? Željela je da uoči ženu na fotografiji, a ne proklete svjetlosne efekte. – Da.

– To sam i mislio. Vidio sam neka njegova druga djela. Je li on snimio i ovu?

Posljednja fotografija u mapi bila je najnovija, a također i najsugestivnija. Snimljena je za reklamu za parfem, a namijenjena je europskom tržištu. Previše je smiona za američke časopise i reklamne panoe. Također je bila

crno–bijela, ali je ovoga puta ona bila posve osvjetljena. Fotoaparat se nalazio iznad nje.

Kosa joj je bila raširena iza glave, na crnom baršunu. Lice je okrenula od fotoaparata, a brada joj je gotovo počivala na ramenu. Fotografija je odrezana tako da se vidjela samo jedna dojka pokrivena prozirnim bijelim velom. Kroz veo, njezina je bradavica bila zamamna, a ipak neobično ranjiva. Međutim, pozornost gledatelja zaokupljao je izraz njezina lica. Bio je uzvišen. Oči su joj bile zatvorene, obrve neznatno skupljene, njezine vlažne, sjajne usne rastvorene u nagovještaju osmijeha. Poruka je bila jasna: ova je žena upravo doživjela ispunjenje strasti.

Zapravo, u vrijeme snimanja, fotograf je rekao: – Kad završimo, Shay, počastit ću te sladoledom prelivevim vrućim sirupom. Misli na to. Gusta čokolada, tučeno vrhnje, bademi, sladoled od vanilije.

Njegov je fotoaparat škljocao cijelo vrijeme dok je govorio. Zatvorila je oči i polizala usne u iščekivanju jer cijeli dan nije ništa jela. Kad je čula kako je šapnuo:

– Moj Bože – znala je da mu je pružila upravo onaj izraz lica što ga je cijelo poslijepodne nastojao dobiti.

Ian je dugo proučavao fotografiju. Shayino je srce stalo. Imala je divlju viziju njega kako odbacuje u stranu fotografiju, mapu i svoju savjest, grabi je k sebi i guta njezina usta svojim. Vidjela je svoje prste kako se zavlače u njegovu gustu crnu kosu i čvrsto ga drže, vidjela je sebe kako se, na njegovo insistiranje, spušta na jastuke kauča, vidjela je njega kako se ispružio nad njome, vidjela je kako njegove ruke brzo, ali nježno, skidaju njezinu odjeću. Krv je pulsirala njezinim žilama dok se njezina maštarija razvijala, te je vidjela kako je njegove ruke istražuju, vidjela je kako njezinu nugu kožu obasipa vrelim poljupcima. Ovlažila je usne.

Ian se pomaknuo, a ona je zadržala dah. Zagrli me, poljubi me, poželjela mu je viknuti.

Međutim, on je samo uredno složio sve fotografije i zatvorio mapu. – Sve su veoma dobre. Uvjeran sam da je pred tobom duga karijera – pod uvjetom da se ne udebljaš ili tako nešto.

Poželjela je vrisnuti, plakati. Ali samo je ondje zaprepašteno sjedila dok je on ustajao, protegnuo se i zijevnuo. – Čovječe, kako sam umoran. Ako ćeš me ispričati, idem u krevet. Nemoj zaboraviti pogasiti sva svjetla prije nego pođeš gore. Laku noć.

4. poglavlje

Sjedila je u praznoj sobi i osjećala se samom kao nikad u životu. Je li previše očekivati da će se na nekoliko trenutaka prepustiti bezazlenom ljubljenu? Zar bi to tako silno povrijedilo njegova stroga načela?

Sad već razdražena, uzela je mapu i stavila je na stolić kraj ulaznih vrata kako je ujutro ne bi zaboravila. – Baš ti hvala – progundala je.

Nije imala što raditi, a još nije bila spremna poći na spavanje, pa se polako zaputila u kuhinju po čašu mlijeka. Na pultu je opazila bocu burgundca. Bio je daleko primamljiviji od mlijeka. Ulila je podosta vina u čašu i ispila je u nekoliko gutljaja.

– Proklet bio, proklet bio, proklet bio. – Ako ga ne može proklinjati u lice, činit će to dok je sama. Nije riječ o tome da sam nekakva drolja ili tako nešto, mislila je. Nije promiskuitetna, kako on izgleda misli. Kad bi samo znao kakvim redovničkim životom živi. Nije imala nikakvu vezu s nekim muškarcem otkako se razvela.

Obrisavši suze gnjeva iz očiju, natočila si je još vina. – Sve što sam željela od tebe, lane, malo je nježnosti – rekla je između gutljaja. Nekoliko bezopasnih poljubaca i milovanja. Zar bi to uvrijedilo njegov strogi moralni kodeks? Zar ga seks nimalo ne zanima? Ili ga ona nimalo ne zanima? Zvuk sličan štucanju i jecanju pobjegao je između njezinih usana dok je posljednji ostatak vina točila u čašu. Zar mu se ne čini nimalo privlačnom, baš nimalo poželjnom?

Nije se zapitala zašto želi lana, a drugi su muškarci bezuspješno pokušavali steći njezinu naklonost. U dubini svojeg uma znala je da bi se pronalaženje tog odgovora moglo pokazati opasnim. Sad ne bi mogla podnijeti takvu introspekciju.

Tijekom večeri popila je više nego ikad u životu, pa se zanjihala kad se okrenula prema vratima blagovaonice. Nekako vise. Ujutro to mora spomenuti Johnu. Doista bi nešto trebao učiniti po pitanju tih neravnih vrata, nesuvislo je mislila dok je hodala na kat, instinktivno izvršavajući lanov nalog da pogasi sva svjetla.

Ne bi znala reći koliko joj je trebalo da se uspne stubama. Sljedeće čega je postala svjesna bilo je da tupo stoji pred vratima svoje sobe. Nešto, razigrani moždani val koji vino nije otupjelo, navelo ju je da pogleda dalje niz hodnik, do drugih vrata, jednakih njezinima, što su vodila u lanovu spavaću sobu.

Tiho se smijuljeći, nesigurnim je koracima prišla drugim vratima. Tiho ih je otvorila. Soba je bila mračna, a mjesečina što je dopirala kroz prozor omogućila joj je da vidi njegovo usnulo tijelo ispod laganog pokrivača na bračnom krevetu.

U njezinu se zamagljenom umu javila tako nadahnutu zamisao da je mogla pokriti usta kako se ne bi glasno nasmijala. Tako mu i treba, osvetnički je pomislila. To bi ga potreslo, prodrimalo njegovo prokleta hladno držanje, raznijelo njegovu licemjernu snishodljivost.

Nastojeći stabilizirati sobu koja se vrtjela oko nje, vijugala je do kreveta. Haljina nije bila nikakav problem. Lako je kliznula s nje. Kao i donje rublje. Remeni njezinih sandala bili su pravi izazov za njezine gumene prste, ali uskoro su se pridružile hrpi odjeće na podu. Smijuljeći se poput djeteta koje kani počinuti nešto zločesto, podigla je pokrivače i naga kliznula između plahta.

Njegovo je tijelo bilo toplo. To je bila njezina prva pomisao kad je spustila glavu na jastuk kraj njegove. Bio je okrenut od nje, ali je čula njegovo ravnomjerno disanje. Oslonivši bradu na njegovo rame, podigla je ruku s namjerom da ga zagri. Silno je željela dotaknuti tamne dlačice koje su mu pokrivala prsa, proći prstima kroz njih, udovoljiti svojoj znatiželji i otkriti njihovu teksturu.

Ali činilo se da joj je ruka teška cijelu tonu, pa se zadržala na njegovu boku. Topla, slatka tromost raširila se njezinim tijelom poput otopljenog maslaca. Urlik u njezinoj glavi utišao se do uspavanke. Pospano se pitala što bi njegeova pastva mislila kad bi znala da njihov licemjerni pastor spava nag. Zatim joj je alkoholom izazvan san oduzeo svaku svjesnu misao.

Je li to san ili se doista događa? Shay nije otvorila oči od straha da to nije ništa drugo do predivan san. Svakako se doimalo stvarnim, ali mogućnost da jest bila je tako nevjerojatna te se bojala da je riječ samo o plodu njezine mašte.

Ležala je u krevetu, isprepletana s lanom. Jedna je njegova ruka bila ispod njezina vrata. Glava joj je počivala u udubljenju njegova lakta. Drugom ju je rukom držao čvrsto uza se. Prstima je polako milovao njezina leđa. Osjećala je pritisak njegove noge na svojim, kako se tromo pomiče, naglašava kontrast među njima. Jedna se njezina noga nalazila između njegovih bedara, a koljeno se udobno smjestilo uz njihov spoj.

Vrele su usne spustile poljubac uz rub njezine kose i zaputile se niz stranu njezina lica. Poljubio joj je sljepoočnicu na najosjetljivijemu mjestu. Nježnim je poljupcima obasipao njezinu jagodicu. Njezino je uho upoznalo slatko milovanje njegovih usta i istraživanja njegova jezika. Potom je na vratu osjetila lagane, brze poljupce rastvorenih usana. Čekinje njegove brade ugodno su je greble.

Instinktivno je podigla ruku i obavila mu je oko vrata. Nije morala otvoriti oči. Njezina je ruka našla njegovo rame, a zatim su joj prsti konačno dobili privilegiju da se zavukli u blistavu crnu kosu.

Njezina mu je uzdignuta ruka omogućila pristup prednjoj strani tijela. Iskoristio je priliku. Ruka mu je kliznula oko nje i krenula uz njezina rebra, te joj lagano pokrila dojku. Uzdahnuo je, a njegov je dah bio vlažna para na njezinu vratu.

Milovao ju je nježno, s obožavanjem. Znatiželjni su prsti dotaknuli njezinu bradavicu, nježno je stiskali dok nije procvala od žudnje.

Zadovoljan muški zvuk začuo se u njegovu grlu kad su njegova usta našla njezina. Njihove su se usne spojile. Dugi su trenutak nepomično stajale. Njihove su usne bile zatvorene kad su se spojile. To je bilo dovoljno. Ali ne zadugo.

U istom ih je trenutku svladala pohlepna glad. Njihova su se usta lakomo otvorila, istodobno želeći utažiti svoju i glad onoga drugoga. Jezikom je duboko uronio u mekane dubine njezinih usta kako bi ih temeljito istražio. Poigravao se vrhom njezinoga. Kad mu je bilo dosta poigravanja, ponovno je smjelo uronio u vlažnu, svilenkastu luku njezinih usta.

Njegova je ruka na njezinoj dojci postala posesivnija i arogantnija u svojem milovanju. Opipavao je glatku oblinu i prstima trljao nježan vršak. Među njegovim se nježnim prstima njezina bradavica učvrstila u tvrdi pupoljak probuđene strasti.

Shay je prela od užitka, čvršće mu stisnula ruku oko vrata i više podigla koljena, te su oboje spoznali kolika je silina njegove žudnje. Zastenjala je od čežnje i privinula se uz njegovo napeto tijelo.

Oči su mu se naglo otvorile, te se ukočio.

Užasuto je i s nevjericom zurio u nju kad je sneno otvorila oči i nasmiješila mu se. Beskonačno dugo, dok su sekunde mučno prolazile, samo je zurio u nju, širom otvorenih očiju i posve nepomičan.

Zatim se jednim hitrim pokretom odgurnuo od nje i ustao s kreveta. Plahta mu se zaplela oko nogu, pa ju je bijesno nastojao maknuti. Povukao ju je s njezina tijela, ostavivši je posve izloženu njegovim očima. Smutio ju je njegov iznenadni potez pa još nije mogla shvatiti što dogodilo.

– Što... ? – Divlje je gledao oko sebe, kao da pokušava utvrditi gdje se nalazi. Shay je uživala u pogledu na njegovo veličanstveno tijelo i raskuštranu crnu kosu, ali bi više voljela da ne više. Imala je groznu glavobolju i gorući, kiseli osjećaj u dnu želuca. Mamurno je sjela i podigla ruku do glave ne bi li zaustavila zaslepljujući bol.

– Što radiš ovdje? – viknuo je pitanje tako da joj se činilo da joj nekoliko bučnih glazbala nabija u glavi.

Pogledala ga je mutnim očima, čiji se pogled nikako nije htio izoštriti. – Spavala sam. Dok me ti nisi počeo ljubiti. – Molećivo je ispružila ruku. – I, molim te, nemoj vikati.

– Nisam vikao. Zar misliš da želim probuditi sve u kući? I nisam te ljubio.

– O, da, jesi – insistirala je, smiješeći mu se. Barem je mislila da se smiješi. Činilo se da ima veoma malo kontrole nad svojim mišićima. Bože, kako je boli glava. I zašto je ovdje tako mnogo svjetla? – Možeš li, molim te, navući zav...

– Nisam te ljubio – ponovio je, procijediivši svaku riječ kroza stisnute zube. – To jest, nisam znao da to činim. Sanjao sam, a ti... ti... – Riječi su mu se pretvorile u bolan uzdah kad se okrenuo i rukama pokrio lice. Činjenica da nije mogao otrgnuti pogled s njezina ispruženog tijela bila je dovoljan razlog za konflikt u njemu. – Ne mogu vjerovati.

Zatvorila je oči jer joj se činilo da svaka njegova riječ probija njezine uši i prodire joj ravno u mozak. Poželjela se izderati na njega, ali su njezine glasnice bile sposobne samo za promukli šapat. – Ništa se nije dogodilo. Ponovno se ljutiš bez ikakva razloga.

Kad se opet okrenuo prema njoj, gotovo je urlao. – Ljutim! Lako bih te mogao ubiti. – Strgnuo je plahtu s kreveta i omotao je oko struka, nespretno je zavezavši.

Skočila je s kreveta, ne mareći za vlastitu golotinju, a trgnulo ju je njegovo ogorčenje. – Zašto?

– Zašto?! Zašto? – vikao je. – Kompromitirala si sve za što se zalažem, eto zašto. Samo obična drolja liježe u krevet s muškarcem, osobito s onim koji je ni na koji način nije ohrabrio.

Bez razmišljanja, široko je zamahnula rukom i njezin je dlan glasno udario po njegovu obrazu. U tom su se trenutku iza njih otvorila vrata. – Zar se nešto do... ? Celiji je zabrinuto pitanje zamrlo na usnama. Njezin je pogled prelazio s nage kćeri sagnute nad krevetom kao da će joj pozliti do bijesnog svećenika koji je također bio nag, ako se izuzme plahta kojom se omotao, te crvenog otiska Shayine ruke na njegovu obrazu. Celia je zaprepašteno udahnula i drhtavim prstima pritisnula svoje bijele usne.

Ian je skočio prema Shay, pograbio deku s kreveta i omotao je oko nje. Ali njegove su snažne ruke predstavljale preveliko iskušenje za njezino malaksalo tijelo i uskomešan um: unatoč uvredljivim i netočnim riječima kojima ju je počastio, opustila se uz njega i uhvatila se za plahtu što ju je omotao oko struka kako bi zadržala ravnotežu.

U tom se trenutku na vratima pojavio John, navlačeći kućni ogrtač preko pidžame. Zabezegnuto je zurio u prizor pred sobom.

– Tata – počne Ian.

– Sine, kako si mogao?

– Molim vas, nemojte vikati – nesretno je promrmljala Shay.

– Ja nisam ništa učinio – odbrusi lan. – Ona je. – Odgurnuo je Shay od sebe, a kad se nesigurno zanjihala, primorao ju je da sjedne na krevet. Silina sudara s krevetom izazvala je bol koji je prostrujao njezinim leđima i eksplodirao joj na vrhu glave. Zastenjala je u agoniji. – Bila je u krevetu sa mnom kad sam se jutros probudio.

Celia je zajecala i zagnjurila lice u ruke. – Celia, dajem ti riječ – usrdno će lan – da s tvojom kćeri nisam radio ništa neprikladno.

Njegove su umirujuće riječi prodrle kroz Shayin omamljen um i ona je naglo podigla glavu. – Pa, razlog tomu nije činjenica da to nisi želio, pastore. – Skočila je na noge. – Želio ti to priznati ili ne, ljubio si me. – Zastala je kako bi progutala slinu i zadrhtala od mučnine.

Soba se vrtjela oko nje. lanove su plave oči bile hladne i optužujuće dok ju je promatrao. – Tvoje su ruke plazile po meni. Ljubio si – Željela mu je bez imalo okolišanja reći što misli o njemu, ali joj se u grlu dizao val mučnine. Činilo joj se da joj treba cijela vječnost da stigne do kupaonice i tresne vratima za sobom.

Blijeda i slaba, sišla je u prizemlje. Koljena su joj neugodno klecala. Premda je u glavi još uvijek osjećala probadanje, mučila ju je vrtoglavica i omamljenost. Nije imala pojma što može očekivati kad stigne u kuhinju. Gužva u lanovoj sobi trajala je još nekoliko minuta nakon što je ona pobjegla u kupaonicu. Kad je napokon sve utihnulo, njezina je majka pokucala na vrata.

– Trebaš li pomoć, Shay? – pitala je.

– Ne.

Celia joj je povjerovala na riječ. Nakon što je umila lice hladnom vodom, oprala zube i kopčom učvrstila kosu, Shay je pošla u svoju sobu i odjenula se. Čula je kako se druga soba prazni dok su jedan po jedan odlazili u prizemlje.

Na svjetlu dana, kad joj mozak više nije bio pod utjecajem alkohola, priznala je da je njezino ponašanje bilo posve djetinjasto i neprikladno, te nimalo nije zamjerala lanu što je bio tako bijesan. On je ipak svećenik, i mada se ništa nije dogodilo – ne mnogo, u svakom slučaju – morao je živjeti besprijekornim životom. Njegov ugled ne smije imati nikakvu mrlju. Po svemu što je rekao i činio, po njegovom ponašanju, jasno se vidi da je predan svojem poslu. Odakle joj pravo da se poigrava njegovim životom?

Povrh toga, sumnjala je da je njegov ponos trpio jednako kao i njegova savjest. Bio je žrtva okolnosti, dakle, ne može ga se smatrati odgovornim. Ali on je također i muškarac koji, pretpostavljala je, želi imati situaciju pod

kontrolom, osobito onu u kojoj je riječ o ženama. Oduzela mu je tu prednost, a to je vjerojatno raspirilo njegov gnjev.

Nikad u životu nije morala učiniti nešto tako teško kao što je bilo otvaranje vrata kuhinje. Ali progutala je posljednju mrvicu svojeg ponosa i ušla. Prigušeni je razgovor naglo utihnuo. U zraku se osjećala jaka napetost. Povrh svega, žalila je jer je majci i očuhu uništila vikend.

U napetoj je tišini prišla štednjaku na kojem se nalazio lonac s kavom. Ruka joj nije bila posve mirna, ali je uspjela do polovice napuniti šalicu. Oprezno je popila gutljaj. Nakon još jednog, okrenula se prema njima.

– Žao mi je. Napravila sam gužvu, i žao mi je. – John je izbjegavao njezin pogled kad mu se obratila. – Želim se ispričati jer sam upropastila inače divan vikend. – Nema nikakve potrebe da oni ikad saznaju kako se loše provela. – Mama, žao mi je što sam te osramotila pred tvojom novom obitelji. – Gledajući u neku točku iza lanova desnog ramena, rekla je: – Ona nije kriva što sam se ja tako loše ponijela. Cijelog me života pokušavala pretvoriti u pristojnu damu. Ovo nije njezin neuspjeh, već isključivo moj.

– Shay, draga. – Njezina je majka skočila na noge i zagrlila je. – Volim te baš takvu kakva jesi. Nikad ne smiješ osjećati da se moraš ispričavati zbog osobe koja jesi. Samo što se katkad ponašaš nepromišljeno i neodgovorno.

– Da, to je točno.

Potapšala je majčinu ruku i zamolila je da ponovno sjedne za stol. – Velečasni Douglas, lane, popila sam previše vina nakon što si ti otišao u krevet. Ono što mi se sinoć činilo kao sjajna psina...

Glas joj je zamro i prvi put je pogledala ravno u njega. Šokirala se kad na njegovu licu nije vidjela ni osudu ni ljutnju. Zapravo se ništa nije vidjelo, osim slabašnog sjaja u njegovim plavim očima. Nije znala što to znači.

– Pretjerao sam i ružno se ponio – kratko je rekao.

– Ti si kriva za ono što se sinoć dogodilo. Ja sam kriv za ono što se dogodilo jutros – dodao je blažim tonom.

– Ljubio sam te dok sam još sanjao. Žao mi je što sam iskoristio priliku.

Vrele su joj suze izbile na oči dok je u čudu zurila u njega. Preuzeo je na sebe krivnju za njihovo vođenje ljubavi – a to se nikako drukčije nije moglo nazvati. Budući da ju je cijeli vikend ismijavao, zašto joj sad tako velikodušno oprašta? Pogledom je nastojala prodrijeti u dubine njegovih očiju. Može li ondje opaziti razumijevanje, ili je samo riječ o tome da to tako očajnički želi vidjeti?

Odgurnuo je stolicu. – Moram poći ako želim stići u crkvu prije prve pjesme – rekao je, smiješeći se Johnu i Celiji, koji su se doimali kao da im je silno laknulo jer se ono što se dogodilo između njihove djece ipak razriješilo.

Shay je tada opazila da je odjeven u tamnosivo trodijelno odijelo, bijelu košulju i kravatu s diskretnim uzorkom. Njegov je kovčeg stajao odmah kraj stražnjih vrata.

– Tata, bilo je sjajno. Žao mi je što neću biti ovdje da jedem ribe koje ste ti i Celia jučer ulovili.

– Sljedeći put – rekao je John, srdačno zagrlio sina i ponosno ga potapšao po leđima.

– Celia – reče Ian i čvrsto zagrlji Shayinu majku. – Dobra si za starca – doda, zadirkujući je. – Nemoj mu dopustiti da te uzme zdravo za gotovo. – Glasno ju je poljubio u obraz.

– Shay. – Samo zvuk njezina imena iz njegovih usta na trenutak joj je zaustavio srce, a zatim joj se našlo u grlu. – Drago mi je da smo se upoznali.

– Pružio joj je ruku, a ona ju je mehanički prihvatila kako bi se rukovali.

Okrenuo se i zaputio prema vratima, sagnuvši se da podigne kovčeg. Obuzeo ju je neodoljiv poriv da potrči k njemu i baci mu se u zagrljaj. Ali naravno, nije to učinila. Vikend je završio. Bit će malo prilika da se ponovno vide, ako ih uopće bude.

– Vozi oprezno – doviknuo mu je otac dok su mu mahali na pozdrav.

Kad se izgubio iz vida, Celia i John su se okrenuli natrag prema kuhinji. Celijin je smiješak nestao kad je vidjela Shay naslonjenu na pult. – Shay, zar ti je još uvijek zlo?

Shay je odsutno odmahнула glavom i prisilila svoje noge da se pomaknu. Činilo se da su prikovane za pod. – Ne, samo sam malo nesigurna na nogama. Mislim da ću poći gore i malo prileći. Onda ću i ja krenuti.

Otišla je oko podneva, nakon što ju je majka prisilila da pojede kajganu i krišku prepečenca, te popije dvije šalice čaja zaslađenog medom.

Tijekom vožnje kući Shay je pokušala postaviti dijagnozu za svoju boljeticu, ali nije uspjela. To je bilo nešto više od mamurluka. Odjednom joj ni do čega nije bilo stalo. Življenje se činilo previše napornim da bi se potrudila. Iziskivalo je previše energije. Često je nanosilo bol. Mogućnost da Ian Douglas ima neke veze s njezinim problemima treperila je negdje na rubu njezina uma, ali nije željela pobliže razmisliti o tome.

Vratila se na posao, uvjerivši sebe da joj je vikend na selu veoma koristio. Nije imala zakazano nikakvo poziranje, pa se s mnogo entuzijazma bacila na rad u galeriji.

Hans Vandiveer, sitan pedantan muškarac sa šiljastom kozjom bradicom, bio je zadovoljan. – Pripazi jer bih sve mušterije kojima je teško udovoljiti mogao prepustiti tebi – upozorio ju je, mašući joj mršavim prstom pred nosom.

Već je tri godine radila za njega, ali je o njemu veoma malo znala, osim da živi sam s četiri mačke o kojima govori onako kako drugi ljudi govore o svojoj djeci. Ako je ikad imao neku važniju vezu u životu, s muškarcem ili ženom, nikad to nije spomenuo. Shay je smatrala sigurnijim da se ne raspituje, te joj je bilo drago da ništa ne zna. Bilo je dovoljno ugodno raditi za njega, pod uvjetom da čovjek zanemari njegov fanatizam po pitanju urednosti prostorija.

Njegovo traženje čistoće bilo je razlog iz kojeg se Shay nalazila na vrhu ljestava i brisala prašinu s police na kojoj su bile izložene jeftine reprodukcije staklenih skulptura Stubena i Laliquea. Bila je sredina kolovoza, šest tjedana nakon kratkog vremena što ga je provela na selu. U izlozima se nalazila odjeća za školu i drugi pribor. Premda je vrijeme još uvijek bilo lijepo, nekoliko nedavnih prohladnih jutara upozoravalo je na približavanje jeseni.

Shay je s majkom razgovarala najmanje jednom tjedno od onog vikenda krajem lipnja. Celia je nazvala idućeg vikenda kako bi je obavijestila da su se ona i John vratili u Trenton.

– Proveli smo još nekoliko dana u kolibi.

– Ne zamjeram ti. Doista je lijepo ondje.

– Ian nam se javio. Na vrijeme je stigao u crkvu, ali se ondje pokvario klimatizacijski uređaj. Rekao je da je šteta što za to jutro nije pripremio propovijed o paklu.

Shay se nasmijala jer je znala da se to od nje očekivalo, mada se pitala zašto samo spominjanje njegova imena u njoj može pokrenuti tako konfliktne emocije kao što su kivnost i radost.

Sad je još jednom pernatom četkom prešla po staklenom slonu. Spuštala je stopalo na donju prečku ljestava kad je čula zvuk zvonca, što je značilo da mušterija ulazi u galeriju. Doviknula je preko ramena: – Odmah dolazim.

– Nema žurbe.

Na zvuk njegova glasa srce joj je počelo lupati, a ruke su stegnule ljestve. Njezino se oprezno spuštanje niz ljestve pokolebalo. Duboko je udahnula i pogledala prema vratima.

Stajao je nekoliko koraka od vrata, odjeven u sive hlače i crne cipele. Ovratnik njegove sportske košulje krem boje bio je raskopčan ispod mornarskoplavog blejzera. Kosa mu je bila dječjački razbarušena od vjetra. Neobjašnjivo je poželjela plakati.

Njegove su oči uhvatile njezine u nevidljivu mrežu iz koje se nije moglo pobjeći, te ih je tako držao dok je ona nepomično stajala na ljestvama.

– Zdravo, Shay – na koncu je rekao.

– Što radiš ovdje? – Nije li on baš to pitao kad je onog jutra skočio s kreveta? Slegnuo je ramenima, a jedan se kut njegovih usta podigao u skrušenom osmijehu. – Mislio sam da bih te mogao ponuditi kavom.

5. poglavlje

Izdajničko veselje ispunilo joj je srce tako da je zaigralo u njezinim prsima. Postoji pregršt razloga da joj bude antipatičan, pogotovo ako se sjeti koliko se zabavljao na njezin račun. Čistunac koji sebi uzima za pravo osuđivati druge. Nikako nije mogla shvatiti zašto su joj se usta osušila, zašto joj se ruke i koljena odjednom tresu, zašto ne može otrgnuti pogled s njega, te zašto je uživala u radosti koja se širila u njoj, umjesto da je odbaci.

Nemoj opet biti budala, Shay, upozoravala je sebe, nastojeći obuzdati svoje uzbuđeno srce. Dobacivši mu sestrinski osmijeh, sišla je niz posljednje prečke ljestava i odložila četku za prašinu. – Došao si čak iz...

– Brooksidea.

– Da, Brooksidea. Da bi me častio kavom?

Opet se nasmiješio, ovoga puta šire, šarmantnije. – Bio sam žedan. Kad ćeš biti slobodna?

– Vandiveer je danas rano otišao. Ja moram zatvoriti. – Pogledala je uru na zidu. – Za otprilike pola sata.

– Hoće li ti smetati ako pričekam?

Još uvijek smetena zbog njegova iznenadnog pojavljivanja, odmahнула je glavom. Nije mogla vjerovati da je prevalio toliki put radi odlaska na kavu, samo da bi nju posjetio. Možda... O, ne. – Iane, nije se ništa dogodilo, je li? Moja majka? John? – Napravila je nekoliko tjeskobnih koraka naprijed i uhvatila ga za rukav jakne, uvjerenjena da joj je donio vijest o nekakvoj katastrofi, pa sad to nastoji priopćiti na oprezan način, ublažiti udarac.

Njegova je velika ruka pokrila njezinu. – Ne! Nipošto. Oboje su bili dobro kad sam prije nekoliko dana razgovarao s njima. Doista sam došao posjetiti tebe.

– O... dobro – automatski je rekla. Nije mislila na ono što je govorila. Mislila je kako je divno gledati njegovo lice. Njegove su oči posebne. Nikad nije vidjela tako izrazito plave oči. Posve crna i neposlušna, kosa mu se kovrčala oko glave. Kad se u njoj pojave prve sijede vlasi, bit će još privlačniji. Usta su mu muževna, ali posjeduju senzibilnost koja je rijetka na tako snažnom licu. Znala je da su sposobna za nježnost. Kad ju je poljubio...

Nemoj misliti o tome, nemoj misliti o tome.

Dugi su trenutak zurili jedno u drugo, a njezina se ruka još uvijek nalazila ispod njegove. Koraknula je unatrag, nervozno spustila pogled i povukla ruku. Eventualne daljnje nelagode poštedjela ih je mušterija koja je ušla u galeriju.

Dok je Shay pomagala ženi pri odabiru porculanske pepeljare, Ian se zabavljao promatranjem umjetničkih djela na zidu. Shay ga je promatrala

krajičkom oka, istodobno se pretvarajući da je zanima ženino čavrljanje o bojama njezina dnevnog boravka.

Držao se uspravno i ponosno. Njegova je očita fizička snaga zahtijevala poštovanje. Ne bi li svećenici trebali poticati duhovnost, a ne putenost? Premda se sramila to priznati, kad god bi ga pogledala, ona je bila bliže ovom drugom.

– Hvala vam, i dođite opet – rekla je kad je zvonce blagajne označilo završetak prodaje. Žena je odnijela kupljeni predmet, a oni su opet ostali sami.

– Ovdje izgledaš drukčije nego u kolibi – ustvrdio je lan nakon što ju je temeljito odmjerio od glave do pete.

Na sebi je imala suknju karamel boje, široku i mekanu. Bluza je bila boje usklađene s tim, ali od žoržeta. Oko vrata je vezala šal. Svijetle čarape i cipele niskih peta upotpunjavale su prikladan i pristojan komplet.

– Pa, nadam se da je tako – rekla je, nasmijavši se kako bi prikrila da je ostala bez daha dok ju je proučavao. Međutim, njezin je smijeh bio isprekidan i nesiguran. – Gospodin Vandiveer ima veoma stroge stavove po pitanju imidža što ga stvaramo. Većina naših mušterija ima konzervativan ukus.

– Sviđaš mi se ovakva.

– Doista?

– Ali sviđala si mi se i onakva.

– Doista?

– Da. – Dugi, uznemirujući trenutak zurio je u nju prije nego je dubokim, iskrenim glasom dodao: – Veoma.

Samo ga je gledala, osjećajući se posve smetenom. Odgovarala mu je poput navijene lutke. Doista? Doista? Gospode! Ponaša se poput idiotkinje, i to ne može spriječiti. Mozak joj se pretvorio u kašu. Tijelo joj je gorjelo ispod odjeće. Činilo se da se soba steže oko njih, gura ih zajedno. Bilo je nepodnošljivo tiho. Čula je jedino neusklađeno kucanje brojnih ura što su ih imali izložene.

Zrak je postao napet od... od nečega što se događalo među njima. Nije mogla točno odrediti o čemu je riječ. Nikad ranije nije tako nešto doživjela u blizini nekog muškarca. Ništa je nije pripremila na to. Disala je ubrzano i plitko, pa joj se činilo da ne može napuniti pluća.

Spasio ju je dolazak još jedne mušterije, a čovjek je žurno ušao i brzo objašnjavao da je upravo sišao s vlaka iz Manhattana i shvatio da je danas rođendan njegove žene, a on nema nikakav dar za nju.

– Sigurna sam da ćemo naći nešto što će joj se svidjeti – mirno će Shay. Riskirala je i pogledala lana, koji joj se smiješio kao da dijele neku tajnu.

Živci su joj bili na rubu kad je napokon uspjela pomoći čovjeku da nešto izabere i to mu zamotala kao dar. Slijedila ga je do vrata i prema van okrenula natpis ZATVORENO. – To je posljednja mušterija s kojom danas želim imati posla – rekla je i umorno se naslonila na vrata. – Vrijedi li još uvijek tvoja ponuda za kavu?

– Svakako.

Zatvorila je galeriju, te uzela svoju torbicu i jaknu. Kad su se našli na pločniku i stajali gledajući jedno drugo, on upita: – Kamo?

– O, da vidimo. – Uopće nije razmišljala kamo bi mogli poći. U gradiću nema mnogo restorana, a njoj nije padalo na pamet niti jedno prikladno mjesto. – Pa...

– Imaš li aparat za kavu?

Iznenadeno ga je pogledala. – Misliš, kod kuće? – Kimnuo je, a njezino je srce izvodilo salto do dna želuca. – Da. Zar bi radije pošao u moj stan?

– To mi se čini najboljim rješenjem. Osim ako ti radije ne bi.

– Ne, ne, to je u redu. Samo što...

– Što? – poticao ju je.

Odmahnula je glavom. – Ništa. – Zatekao ju je posve nespremnu. Zar je u redu da se čovjek njegova položaja sam pozove u stan neudane žene? – Pješice idem kući. Je li to u redu?

– Dobro.

Sunce je još uvijek sjalo, premda su se sjenke izdužile. Prodavaonice uz pločnik zatvarale su se za noć. Ljudi su žurili kućama. Dok je hodala uz lana, Shay je vidjela stvari što ih nikad ranije primjećivala, čula je zvukove, obraćala pozornost na mirise. Kao da su se sva njezina osjetila odjednom probudila nakon dugog sna. Duboko je disala, a u sebi je osjećala puninu i zadovoljstvo, što se već godinama nije dogodilo. Je li to spokoj, radost, mir? Nije bila sigurna, niti je to važno. Samo je željela uživati u tome dok traje.

Kako bi ispunila tišinu među njima dok su hodali prema njezinu stanu, ona reče: – Mama mi je rekla za pokvareni klimatizacijski uređaj u tvojoj crkvi. Jesi li ga dao popraviti?

– Popravio sam ga vlastitim rukama, i uz nekoliko biranih riječi. – Nasmijao se.

– Šališ se!

– O čemu? Popravku klimatizacijskog uređaja ili biranim riječima?

– Oboje.

Ispričao joj je nekoliko anegdota o svojim stalnim problemima s buntovnim klimatizacijskim uređajem, a kad su stigli do njezina stana, veselo su se smijali.

– Evo nas.

Otmjena stara zgrada stajala je kao matrijarh na parceli okruženoj stablima, u sredini ulice uz koju su se nalazile slične građevine. Imala je dva kata, prizemlje i podrum. Visoki prozori bili su s obje strane ulaznih vrata ukrašenih teškom mjedenom alkom. Oko širokog trijema raslo je gusto grmlje. Krov je imao dramatičan nagib i zabate.

– Sve ovo pripada tebi? – iznenađeno upita Ian. Shay se nasmijala. – Samo stan na uglu prvoga kata. Hajde.

Povela ga je stubama do trijema i otvorila ulazna vrata. Dok su se penjali veličanstvenim stubištem na prvi kat, njihove je korake prigušio drevni perzijski sag.

Kad su stigli onamo, Shay se okrenula prema vratima na kojima je diskretno pisalo 2. Otključala ih je i ušla ispred njega. Na brzinu je pogledala naokolo i odahnula od olakšanja. Tog je jutro ostavila stan prilično uredan.

– Ovo je sjajno – s divljenjem reče Ian i osvrne se oko sebe. Prostorija je bila smještena na uglu stare kuće, a s njezina dva velika prozora, ispunjena biljkama lončanicama, pružao se pogled na prednju tratinu. Nije bilo nikakvih zavjesa ni draperija. Dnevni je boravak bio prostran. Shayin smisao za boje vidio se po ukusno izabranom kauču i naslonjaču, uokvirenim slikama na zidovima, sagu koji je pokrivao samo središnji kvadrat poda od hrastovih dasaka, te po raznovrsnosti i kombinaciji tekstura. – Sviđa mi se – reče Ian. – Radi li kamin?

– Kad si mogu priuštiti drva – odgovorila je. – Ondje je spavaća soba. – Pokazala je prema odškrnutim vratima. – I ona ima veliki prozor. A kuhinja je ondje. Pristavit ću kavu.

Nervozno se zaputila prema malenoj kuhinji, spustivši torbicu i jaknu na stolicu. Odjednom se sjetila da je Ian Douglas prvi muškarac koji je ikad nogom stupio u njezin stan. Mnogi su je preklinjali za tu privilegiju. Svima je bio zabranjen ulaz.

– Koliko dugo živiš ovdje? – dovikne Ian.

– Od – Prekinula se, ali je tada shvatila da je takvo prešućivanje budalasto. – Od mojeg razvoda. Oko tri godine.

Slijedio ju je u kuhinju. Pogledavši preko ramena, opazila je da je skinuo jaknu. Prsti su joj bili nespretni dok je stavljala kavu u posudicu aparata.

– Zašto nisi odlučila živjeti u New Yorku? Nisi li ondje živjela kad si se udala?

– Sjeo je za okrugli stol, dovoljno velik za samo dvije stolice.

Ležernost kojom se ponašao kao da je kod kuće dovela ju je u nepriliku. Bila je sigurna da je ovo samo prijateljski posjet, možda radi smirivanja situacije među njima, a za dobrobit njihovih roditelja. Smatrao ju je polusestrom, pa će morati naučiti da je podnosi.

Ali ona njega ne doživljava tako. Njegova nazočnost zauzima veliki dio prostora u njezinu srcu i umu, baš kao što njegovo veliko tijelo zauzima

prostor u njezinoj malenoj kuhinji. Do tog je trenutka njezina malena domena ostala netaknuta, kao i njezino srce. Sad više ništa od toga neće biti isto.

Potisnuvši svoju nervozu, odgovorila je na njegovo pitanje: – Sviđa mi se New York City. Volim onamo povremeno odlaziti. Uzbudljiv je, pun energije. Ali se uvijek rado vraćam kući. – Izvadila je šalice i tanjuriće iz ormarića, svim se silama trudeći da ne gleda duge noge ispružene preko linoleuma. Još se više trudila izbaciti iz glave sjećanje na to kako su izgledale u kratkim hlačama za tenis. – Osim toga, kad bih živjela u gradu, ovakav bi stan, ako bih ga uopće uspjela naći, bio besramno skup. I više volim stabla i travu nego beton. Želiš li vrhnja ili šećera?

– Samo crnu.

Aparat za kavu nikako nije želio početi kapati. Ljutito je zurila u njega, jedva čekajući da proradi kako ne bi morala ondje stajati i razmišljati kamo će s rukama.

– Na zidovima nemaš slika ni fotografija sebe.

Kad se u uskom prostoru okrenula prema njemu, njezina je suknja dotaknula njegovu nogavicu. – Ne, nemam. – Hoće li je ponovno početi izazivati, rugati joj se, koriti je zbog posla kojim se bavi? – Jedna se slika nalazi u spavaćoj sobi. Dala sam je Ansonu kao vjenčani dar. Kad smo se rastali, tražila sam je natrag.

– Da. Mogu shvatiti zašto si to učinila. – Izbjegavao je njezin pogled, a ona se opet okrenula prema aparatu za kavu.

– Gotova je – rekla je, nadajući se da njezino olakšanje nije previše vidljivo. Spustila je pladanj na stol i natočila mu šalicu kave. Kad mu ju je pružila, njihovi su se prsti dotaknuli. Brzo je podigla pogled do njegovih očiju, a istodobno se i on zagledao u nju.

– Sjedni, Shay – blago je rekao.

Ni ne pomislivši da bi se mogla prepirati, opčinjena i smućena emocijama uskovitlanim u sebi, spustila se na suprotnu stolicu. Njezin je pogled ostao prikovan za njegov.

– Zar ti nećeš popiti kavu? – pitao je. Odmahnula je glavom i gotovo bezglasno rekla: – Ne, mislim da neću.

Pogledao je svoju šalicu, ali joj se činilo da je zapravo ne vidi. Imala je snažan dojam da slaže misli u glavi, razrađuje ono što kani reći. Zurila je u njegovu kosu, sjećajući se kako je divan osjećaj kad joj se njegove vlasi uvijaju oko prstiju. To je prekratko trajalo. Čeznula je za tim da ponovno dotakne te svilenkaste crne uvojke.

– Znam da si se iznenadila kad sam danas došao u galeriju – počeo je.

– Da.

– Nismo se baš rastali u najboljim odnosima, zar ne?

– Ne.

Podigao je glavu i pogledao je žarkim očima. – Upravo proživljam užasan konflikt u svojem životu, Shay.

Polizala je usne. – Ne razumijem. Kakve to veze ima sa mnom?

Smeteno se nasmiješio. – Ti si uzrok konflikta. Nije u skladu s onim za što se zalažem, s onim što jesam, da neprestano mislim na tebe na način na koji to činim. – Pomislila je da će se ugušiti od emocija koje su joj zapele u grlu. – Znaš li što ti govorim?

Slegnula je ramenima na način koji je mogao biti potvrda ili nijekanje, ali sigurno nije ukazivao na sigurnost. Jedva je čula njegove tiho izgovorene riječi jer joj je puls grmio u ušima. Stegnula je vlažne ruke na stolu.

– Tvoje su optužbe bile itekako opravdane onog jutra kad sam te pogodio teniskom lopticom. Slučajno, moram dodati. – Na licu mu se pojavio širok osmijeh prije nego se ponovno uozbiljio. – Kad si me optužila da te volim dodirivati, imala si pravo. Previše sam uživao dodirujući te, držeći te. Zato sam se naljutio. Nisam to želio priznati ni sebi, a kamoli tebi, kako je na mene djelovalo to što sam te onako držao u naručju.

– Prestani – dahнула je i skočila sa stolice. – Molim te, nemoj više ništa reći. – Oslonivši se na ispružene ruke, nagnula se nad pultom i naslonila čelo na vrata ormarića. Dok bi prije nekoliko tjedana ovaj prizor smatrala veoma zabavnim i nemilosrdno ga zadirkivala, sad ga je samo željela zaustaviti prije nego još nešto kaže.

Nije bila ista ona žena koja ga je zatekla kako izlazi iz tuš-kabine. Nešto joj se dogodilo. Tomu nije mogla odrediti ime. Nije znala kako se nositi s tim.

Ustao je i spustio joj ruke na ramena. Njegov je dodir zapalio njezina osjetila, pa je tiho zastenjala. – Moram ti reći, zar ne shvaćaš? Moj je jedini spas u tome da budem iskren po pitanju svojih osjećaja. – Koraknuo je bliže. Osjetila se slabom uz čvrstu snagu njegova tijela. – Shay, onaj san što sam ga imao onog jutra kad... kad smo se zajedno probudili, nisam želio da taj san završi.

Lagano joj pritisnuvši ramena, okrenuo ju je prema sebi. Kažiprstom joj je podigao bradu i primorao je da ga pogleda u oči. Rukama joj je obujmio lice. Lagano, nježno, palcem je klizio preko njezinih usana. – Nisam želio da završi – šapnuo je.

Njegova su se predivna usta stopila s njezinima, a njoj se činilo da se vratila kući nakon što je mjesecima izbivala. Prvi put u nekoliko godina, ne, u cijelom svojem životu, osjetila se cijelom.

Njegova su se usta nakrivila na njezinima, rastvarajući joj usne. Njegov je jezik zastao, lebdeći na rubu velikog otkrića, prije nego joj je kliznuo između usana kako bi kušao slatkoću njezinih usta.

Čula je vlastiti uzdah zadovoljstva, kao odjek njegovoga, kad mu je obavila ruke oko vrata. Primaknuo se još bliže, stisnuvši njezino tijelo između svojega i ormarića, a oboje jednako nepopustljivo. Njegove su je ruke, čvrste i snažne, privinule uza se.

Poljubac je bio dug i dubok, izrazito seksualan dok je jezikom uranjao u udubinu njezinih usta, povlačio se i ponovno prodirao. – Shay, Shay – dahnuo je u njezino uho nakon što je onamo stigao spuštajući joj lagane poljupce preko obraza. – Borio sam se sa sobom koliko god sam mogao. Morao sam te vidjeti. Morao sam znati je li ono što osjećam stvarno ili samo posljedica neobičnog vikenda provedenog daleko od doma. Prošli su mjeseci otkako sam zadnji put otišao iz Brooksidea, makar na samo jedan dan. Ti si toliko drukčija od žena koje mi moji dobro namjerni prijatelji pokušavaju namjestiti. Toliko si drukčija od svih žena koje poznajem.

Još joj je jednom nagnuo glavu unatrag i, prstima čvrsto uhvativši njezinu čeljust, poljubio je sa strašću koja joj je oduzela dah i razum. – Cijelog vikenda, od trenutka kad sam maknuo onaj ručnik s glave i vidio te kako ondje stojiš s onim vragoljastim smiješkom na prelijepom licu, nisam znao što bih radije učinio, izmlatio te ili poljubio.

Odmaknula mu je ruke kako bi mogla zagnjuriti lice na njegova prsa, udahnuti miris koji pripada samo njemu. – I ja. U jednom sam te trenutku željela ubiti, a u idućem poljubiti. Ignorirao si me. To nisam mogla podnijeti. Najčešće si se ponašao kao da uopće nisam u istoj prostoriji.

U uhu je začula njegov tihi smijeh. – O, znao sam. Morao sam uložiti svu snagu svoje volje kako bih pogleda i ruke držao podalje od tebe.

Podigla je glavu kako bi procijenila koliko istine ima u njegovim očima. – I moja mapa. Estetski si analizirao snimke. Mene nisi čak ni opazio.

Njegove su se oči, vrele od unutarnje svjetlosti, spustile na njezine dojke. – Opazio sam... sve. Više nego što sam trebao.

Opet ju je poljubio, lagano sišući njezina usta, kao da ju je cijelu želio uvući u sebe. Ruke su mu se pomicale po njezinim leđima, milujući ih. Jedna je kliznula ispod njezina struka i prekrila joj zaobljeni bok. – Je li ti ostala modrica? – pitao je.

Nasmiješila se uz njegova usta, premda se nisu odmaknuli jedno od drugoga. – Otprilike veličine teniske loptice. Najprije je bila kraljevski purpurna, zatim prigušeno plava. Potom je uslijedila zelenkasta, a tada se pretvorila u bolećivu nijansu žute.

– Žao mi je – rekao je i nježno protrljao to mjesto.

– Meni nije. To je dokazalo da si obično ljudsko biće.

– Itekako – promuklim je glasom izustio, neobuzdano se okomivši na njezina usta. O njegovoj ljudskoj naravi nisu svjedočile samo njegove usne i jezik, već i čelični dokaz žudnje što ga je osjećala uza se. Jedva je dočekala i

reagirala je na oboje, prepuštajući svoja usta njegovu predivnom haranju i pomičući se s jednakom potrebom uz njegovu ukrućenu muškost.

Kad se na koncu odmaknuo, uzbuđeno dišući i zajapurena lica, jedva je procijedio: – Bolje da porazgovaramo. – Uzeo ju je za ruku i povukao u dnevni boravak. Njezine noge kao da se nisu htjele pomaknuti. Njegov ju je posljednji poljubac iscrpio, oduzeo joj snagu i ostavio joj malaksalu letargiju. Suprotno tomu, cijelo joj je tijelo treperilo od novootkrivenog života.

Smjestili su se jedno do drugoga na kauču. Uzeo je obje njezine ruke i držao ih na svojem koljenu. – Tvoja mi je majka rekla da nisi ni s kim u vezi. Želio bih da se počnemo redovito viđati, da često budemo zajedno. Mislio sam da bismo –

Naglo je povukla ruke kad su njegove riječi poput ledenog tuša rashladile njezina grozničava osjetila. – Čekaj malo. Vрати se malo natrag. Pitao si majku o meni? O mojim ljubavnim vezama? – Drhtala je od gnjeva. Na trenutak se doimao zaprepaštenim njezinom naglom promjenom raspoloženja, a zatim je smireno odgovorio: – Ne, ne izravno. Jednog smo dana razgovarali o tebi, a ona je izrazila svoje žaljenje zbog činjenice da nisi u braku, nemaš obitelj i živiš sama. Pitao sam je jesi li imala... neku vezu... nakon razvoda, a ona je rekla da nisi.

– Što si radio? – upita Shay i ustane. Zaputila se ravno prema biljkama na prozoru, a ondje je ljutito otrgnula uveli list. – Provjeravao me kako bi vidio jesam li dovoljno dobra da me vide s tobom, svetačkim pastorom Brooksidea?

– Ma daj, Shay – ukočeno je rekao i također ustao, te se podbočio – nemoj sad podivljati i izgubiti kontrolu nad sobom.

– Izgubit ću kontrolu ako mi se tako hoće, dovraga. I ti bi se jednako osjećao da se netko šulja naokolo, njuška po tvojim osobnim stvarima.

– Nisam se šuljao – pobunio se. – Razgovarao sam s tvojom majkom. Ona te spomenula, a ne ja. Zašto se tako uzrujavaš? Nije bilo nikakvih afera koje sam mogao otkriti.

– Ali da ih je bilo, što onda? – odbrusila je. – Što bi bilo da ti je rekla da sam imala četu ljubavnika nakon razvoda od Ansona? Bi li i u tom slučaju danas došao ovamo sa svojim zgodnim poetskim govorancijama i ljubio me?

Razdraženo je prošao rukom kroz kosu, nastojeći kontrolirati vlastitu ljutnju.

– Imam iste porive i potrebe kao i drugi ljudi. Privlačiš me. Želim te. Priznao sam to sebi, tebi, Bogu.

Prišao je drugom prozoru. Ona je zurila van, ali ništa nije vidjela. Sunce je počelo zalaziti. Neki je pas lajao. – Pokušavam biti posve iskren s tobom – reče Ian. – Ja sam muškarac, Shay. Ali sam također i svećenik. Veoma ozbiljno shvaćam svoju predanost Bogu. Sve što činim, svaka odluka u mojem životu, mora se vrtjeti oko toga.

Na to nije imala što reći, pa se njezino bijesno kočoperenje poraženo povuklo. Okrenula mu je leđa i odsutno podigla raspršivač kako bi ovlažila paprat. – Zašto si onda došao ovamo? Situacija je beznadna. Ja sam ono što jesam, a ti si ono što ti jesi.

Čula je njegove pete na drvenom podu trenutak prije nego je uzeo raspršivač iz njezine ruke. Odložio ga je na obližnju policu od crnog kovanog željeza i okrenuo je prema sebi. – Ne bih došao ovamo da sam mislio da je beznadno. Otkako sam te posljednji put vidio samo sam se mučio. Jedini način na koji sam se mogao nositi sa sobom i svojim maštarijama bio je doći ovamo i položiti sve karte na stol. Ja, vjerojatno bolje nego ti, shvaćam da neće biti lako. Možda ništa neće biti od toga. Možda ćemo se rastati kao smrtni neprijatelji, ili dobri prijatelji, ili neispunjeni ljubavnici, ali moram saznati, Shay. Dugujemo sebi da vidimo što će se dogoditi, ne misliš li?

– Ne znam – rekla je i zastenjala. – lane, ti si svećenik. Svećenik. Ni u svojoj najluđoj mašti nikad mi nije palo na pamet da bih mogla imati vezu s nekim pripadnikom svećenstva.

Zubi su mu bljesnuli kad se nasmiješio. – Vjeruj mi, ni ja nikad nisam pomislio da bih mogao udvarati ženi koja pozira naga. – Njegov se smiješak raznježio i opet se uozbiljio. – Kakav je tvoj stav po duhovnim pitanjima, Shay?

Tiha napetost njegova pitanja rekla joj je koliko će mu njezin odgovor biti važan. – Odgojena sam u protestantskoj vjeri. Mama, tata i ja odlazili smo u crkvu svake nedjelje dok sam odrastala, više zato što je to željela mama, a ne tata. Mislim da je on dijelio moje mišljenje, odnosno da nije važna organizacija, nego ono što čovjek osjeća u sebi, osobni odnos nekoga s Bogom. Anson me prisiljavao da idem u crkvu s njim. Išla sam, ali buntovnički. On je odlazio da bi vidio i bio viđen, a ne zbog duhovne obnove. Gadi mi se takva vrsta licemjerja.

– I meni. Vjerojatno imamo više zajedničkog no što misliš.

Nastojao je razvedriti ugođaj, ali ona je i dalje bila zabrinuta. Najviše se bojala da će opet biti povrijeđena. Udala se za čovjeka koji ju je želio promijeniti. Unesrećila ga je jer očito nije bila ono što je on doista želio. Rane što ih je nanio njezinoj duši sporo su zacjeljivale. Naveo ju je da se osjeća nevrijednom, sramotnom. Ako je takve osjećaje u njoj izazvao čovjek poput Ansona, kojemu je bilo važno jedino penjanje po društvenoj ljestvici, kako će proći s duhovnim čovjekom kakav je lan? Jadno.

– Ne bih se mogla promijeniti, lane. Ne bih željela, čak ni kad bih mogla. Više volim biti slobodoumna, stvarati vlastita mišljenja o svemu, te izgovarati ta mišljenja kad i gdje god želim. Nikad te ne bih željela dovesti u neugodnu situaciju ili te osramotiti, ali ne bih se dala ograničavati.

– Sve sam to znao kad sam danas došao k tebi. Sviđaš mi se takva kakva jesi, inače ne bih bio ovdje. Kao što sam ranije rekao, ti se uvelike razlikuješ od žena koje mi se obično nude.

– Zar ti takozvani prijatelji organiziraju spojeve naslijepo?

– Kad ih odlučno ne odbijem. Znaš, sestrična ovoga i onoga koja je došla u posjet iz Iowe, ili mlađa sestra ovoga ili onoga koja je upravo diplomirala na djevojačkom fakultetu i ima »veoma dobru osobnost«.

Smijeh je uklonio zabrinut izraz njezina lica. – Mislim da imamo iste prijatelje!

Privukao ju je k sebi, te su se njihali s jedne na drugu stranu dok su se smijali. Pitala se kako je cijeli vikend provela s njim, a ipak nije shvatila koliko im zabavno može biti.

– Neil Diamond i Barbra Streisand nastupit će u Madison Square Gardenu idućeg petka uvečer – reče Ian. – Hoćemo li se naći u gradu, poći na večeru i na koncert?

– I tebi se sviđa Neil Diamond? Kao i Blondie i Bee Geesa?

– Nemoj zaboraviti Beach Boyse – promrmljao je, usnama joj milujući vrat.

– Nikad neću zaboraviti Beach Boyse. – Uzdahnula je kad je ustima pokrio njezina. Jezikom je potražio osjetljiva mjesta u njezinim ustima i milovao ih. Bio je neobično nadaren za ljubljenje, a Shay ga je kanila pitati kako je stekao tako dobru tehniku, ali sad je on postavljao svoje pitanje.

– Hoćeš li doći? Te su ulaznice bile skupe, a ja živim od svećeničke plaće, nemoj zaboraviti.

Izvukla se iz njegova zagrljaja. – Jesi li siguran da to želiš, Iane? Neću ti zamjeriti ako se sad želiš rukovati pa da se rastanemo kao prijatelji. – Mogla bi umrijeti, ali mu to ne bi zamjerila.

– Želim učiniti mnogo više od rukovanja. – Poljupci kojima je obasipao njezin vrat potvrđivali su njegove riječi.

Nije mogla shvatiti kako su je njegova usta mogla tako lako uvjeriti da je mudro ono što čine. – Doći ću – čula je svoj napola uzdah, napola jecaj.

– Kolodvor Penn? U šest? Hoćeš li imati problema s vlakom?

– Kolodvor Penn u šest je sasvim u redu, ali doći ću automobilom. Ne želim se kasno sama vraćati vlakom.

– Dobra ideja.

Usljedilo je još predivnog ljubljenja. Na koncu je Ian podigao glavu i položio joj ruke na ramena. – Moram poći kako bi mogla večerati.

– Mogla bih nešto pripremiti za oboje – s nadom je predložila, zanjihavši se prema njemu.

Odmahnuo je glavom. – Moramo ići polako. Poziv na kavu bio je jedini način što sam ga uspio smisliti da te izvučem iz galerije i da budemo sami. Ne mogu ti reći koliko mi je drago da u ovom gradiću manjka kafića.

– Oslobađa te krivnje?

Nasmiješio se. – Tako nekako.

Još uvijek je držeći za ruku, prebacio je jaknu preko ramena i pošao prema vratima. – Do petka?

Kimnula je. – Do petka.

Stajali su veoma blizu, vrhovi njezinih dojki lagano su dodirivali njegovu košulju. Odavno je odustala od nastojanja da ga ne gleda, da glumi ravnodušnost. Jedva je preživjela tjedne usamljenosti koji su uslijedili nakon što su se upoznali, pa je sad uživala u pogledu na njega, kao i on gledajući nju.

Gledala je, opčinjeno, kako je podigao ruku i odvezao njezin šal. Osjetila je kako se tkanina najprije steže, a potom opušta oko njezina vrata, inače bi možda povjerovala da je sve to umislila. Prvi je gumb njezine bluze otkopčan. Drugi. Zadržavala je dah. Neće ga zaustaviti, bez obzira što učinio, ali nije mogla vjerovati da se to događa.

Stigao je samo do trećega gumba. Izluđujuće sporo, oprezno je razmaknuo krajeve njezine bluze. Ruka mu je kliznula oko njezina vrata. Palcem je pritisnuo mjesto gdje se osjećao puls. Nepravilno je lupao. – Morao sam te dotaknuti barem donekle intimno. – Uzdahnuo je. Zatvorila je oči baš kad su se njegova usta stopila s njezinima.

Poljubac je bio vruć, vlažan i turbulentan, evocirajući sam čin ljubavi. Palcem je nastavio erotičnu masažu njezina vrata. To je bio samo nagovještaj onoga što je željela od njega. Samo nagovještaj onoga što su njegove oči govorile da želi učiniti. Kao da joj je milovao bradavice, tako su se ukrutile uz njegova prsa. Njegov joj je uzdah, kad se stisnula uz njega, rekao da njegove misli idu u istome smjeru.

Zabranjenost takvih misli, prisilno potiskivanje strasti što su je dijelili samo je pojačalo seksualnost njihova poljupca. Duboko u njoj središte njezine ženstvenosti eksplodiralo je od osjeta koji su doprli do njezinih prsa i nadimali joj srce nečim što se doimalo kao ljubav. Njezin je razum znao da je takva mogućnost istodobno uzbudljiva i šašava, ali žudnja koja se širila njezinim žilama raspršila je njegovu poruku.

Ian više ništa nije rekao, već je samo povukao ruku s njezina vrata, a na licu mu se jasno vidjelo žaljenje. Tiho je zatvorio vrata za sobom.

Slušala je kako se njegovi koraci udaljavaju hodnikom i žalosno se pitala kako će preživjeti do petka.

6. poglavlje

Nekako je ipak preživjela, premda je tijekom narednih dana na poslu bila odsutna duhom, izvršavala je svoje zadatke, ali je mušterije nimalo nisu zanimale. Svaki put kad bi se oglasilo zvonce na vratima, njezin bi pogled poletio onamo u nadi da ju je došao posjetiti. Ako je njemu jednako teško misliti na posao kao i njoj, njegov dolazak baš i nije tako nevjerojatna mogućnost.

Vandiveer je opazio njezino apatično držanje. – Ona bi žena bila kupila tu vazu da si se potrudila nagovoriti je. – Ukorio ju je nakon što je neodlučna mušterija izišla iz galerije. – Trgni se, Shay, ili pođi kući i naspavaj se. Beskorisna si mi dok ovako hodaš naokolo poput zombija.

– Žao mi je. – Shay uzdahne. – Ja... ne osjećam se baš dobro tijekom posljednjih dana.

Vandiveer se nakašljao iza ruke. – Kad ne bih znao da nije tako, pomislio bih da si se zaliubila. – Naglo je podigla glavu. – Dakle, dakle, dakle. – nasmijao se. – Jesam li pogodio u žicu? Novi momak, Shay? – Ton glasa bio mu je svilenkast i izazovan. Tijekom godina koliko je radila kod njega, mnogo je puta postavio to pitanje, s pohotnom znatiželjom usidjelice. Njezin je odgovor uvijek bio jasno negativan.

– Moguće je – bezbrižno je rekla, te uzela tek uokvirenu litografiju i iskušavala je u nekoliko položaja na zidu. – On je svećenik. – Dani nakon lanova udaljavanja od vrata njezina stana bili su veoma turobni. Baš bi se mogla malo i zabaviti na račun starog Vandiveera.

Dobila je očekivanu reakciju. Zapanjenost. – Svećenik!

– Da, svećenik. Kao u crkvi. Jeste li ikad bili u crkvi, gospodine Vandiveer?

– Jednom. Kad me majka dala krstiti. A tada me nitko ništa nije pitao. – Shay se tiho nasmijala. – Moram priznati da svećenike zamišljam na temelju lika Binga Crosbyja u filmu Going My Way. Gdje si, za ime svijeta, upoznala svećenika? U crkvi? – zlobno je pitao.

– Ne – neodređeno odgovori Shay. – Ne... ovaj... negdje drugdje. – Ovo je ionako samo za zabavu. – Gospodinu Vandiveeru nije kanila pričati o pojedinostima svojeg privatnog života. Umorna od igre i poprilično iznervirana pohotno lukavim izrazom lica svojeg poslodavca, dodala je: – Poznata mi je kuća one posljednje mušterije. Pomogla sam joj s ukrašavanjem zida. Ako izaberem malo svilenog cvijeća koje će se uklapati u njezin dnevni boravak i nazovem je, možda će se vratiti i kupiti vazuu.

Činilo se da je to odobrovoljilo Vandiveera, ali trenutno to uopće nije zanimalo Shay. Njezine su misli već odlutale natrag na temu kojom su se cijeli tjedan bavile – na lana.

Ako se njezini dani doimaju dugima, noći se čine beskonačnima. Kao što se bojala, nakon što je lan bio u njezinom sićušnom stanu, ondje je došlo do metamorfoze. Sad se doimao golemim i praznim. Lutala je prostorijama, smišljala što će raditi, bilo što samo da misli na nešto drugo, a ne na lana.

Opsjednuta je njime. Vidjela ga je kako stoji na prozoru, ozbiljna i namrštena lica. Vidjela ga je kako sjedi na kauču, a izraz lica mu je usrdan i napet. Vidjela ga je na stolici za svojim kuhinjskim stolom, s dugim nogama ispruženim ispred sebe. Bio je svugdje, ali nije bio ondje. A nije željela priznati koliko silno želi da bude s njom.

Prije nego su započele njihove nevolje, ona i Anson uživali su u zdravim i aktivnim seksualnim odnosima. Ljubav su vodili često i strastveno. Ali to je bilo vođenje ljubavi dvoje djece koja su iznenada dobila tu privilegiju. Bilo je neobuzdano i razigrano, često užurbano, te pomalo sebično na obje strane.

Ianovi su je strastveni poljupci uznemirivali na šokantne, predivne načine. Osjećala je da se ispod njegova strogog držanja krije srce strastvenog i nježnog ljubavnika. To je bila uzbudljiva mogućnost, ali ne smije se previše time baviti. Mogla bi se strašno razočarati ako ikad prevladaju svoje razlike i doista postanu ljubavnici.

No, gubila je vrijeme nagađajući o tome kakav bi ljubavnik lan bio. Bez obzira koliko to željela zaniijekati, znala je da je situacija nemoguća. Čvrsto je vjerovala da je veoma predan svojem zvanju. Da nije tako predan, neku večer ne bi mogao otići i njihove žudnje ostaviti neispunjene.

Kraj priče. Nikad se nije upustila u neku ljubavnu vezu. Ian Douglas je jedini muškarac koji bi je mogao navesti na to. Neosporno je da jedno drugo seksualno privlače. Ali on ne bi kompromitirao svoja uvjerenja. Čvrsto bi se držao svih moralnih načela. Ne bi spavao sa ženom ukoliko nije u braku s njom.

To je apsurdna pomisao!

Dakle, zašto ti srce lupa i dlanovi ti se znoje, pitala se dok se probijala kroz gusti promet do Manhattana. Zašto si uopće pristala naći se s njim? Sjetila se njihova posljednjeg poljupca na vratima svojega stana, te je znala da bi prošla kroz vatru i vodu kako bi ga večeras vidjela.

Srećom, većina je ljudi odlazila iz grada, vozeći u suprotnom smjeru. Ipak, kad je napokon uspjela naći garažu za parkiranje i zaputila se Sedmom avenijom prema kolodvoru Penn, osjećala se kao da je trčala dugu utrku. Željeznički je kolodvor podsjećao na nekakav sablastan karneval, a užurbani su se putnici gurali i probijali kako bi stigli na svoje vlakove.

Ugledala je lana prije nego on nju. Stajao je ispred kioska gdje su dogovorili sastanak i pogledom prelazio po mnoštvu. Shay je osjetila zadovoljstvo i ponos kad je vidjela da privlači pozornost žena koje su žurile kraj njega. Mnoge su okretale glavu kako bi ga još jednom pogledale.

Bilo bi čudno da to nisu činile. Na sebi je imao sportsku jaknu i kravatu. Košulja svijetloplave boje isticala mu je sjaj očiju. Crne hlače savršeno su pristajale njegovim mišićavim nogama. Kao i uvijek, kosa mu je bila nemarno, neodoljivo razbarušena.

Ovlaživši svoje suhe usne, Shay je ušla u njegovo vidno polje. Pogled njegovih očiju prešao je preko nje, naglo se zaustavio i hitro vratio natrag, kao na elastičnoj uzici. Upijao ju je pogledom. Kad se nasmiješio, njegovo je lice zasjalo od topline i sreće. Stigao je do nje u tri duga koraka. Prstima joj je stegnuo lakat i povukao prema zidu kako bi se maknuli iz najveće gužve.

– Zdravo – rekao je. – Stigla si.

– Jesam li zakasnila?

– Ja sam došao ranije – priznao je.

Dugi trenutak ništa nisu rekli, već su samo pogledima gutali jedno drugo.

– Prekrasno izgledaš – na koncu je rekao. Haljina od mekane tkanine sa sitnim uzorkom bila je nježno zlatna, savršena boja i materijal za prijelazno razdoblje između ljeta i jeseni. Izabrala ju je kako bi naglasila boju žita svoje kose i tople tonove kože. Tkanina je njezine oči pretvarala u baršunaste zagonetke dok je promatrala muškarca koji je pohlepno zurio u nju.

– Hvala ti.

Činilo se da se fizički izvukao iz zamamnih dubina tih očiju, a potom je pokazao časopis što ga je držao. Glamour. – Ovdje sam vidio jedan model, pa sam se pitao jesi li to ti.

Otvorio je časopis na obilježenu stranicu. Ondje se nalazila reklama za kombinirani sapun i spužvu, uvezen iz Francuske, a obećavala je da će ukloniti ružan celulit ako se svakodnevno koristi. Na slici je bila žena u tuš-kabini. Prikazivala je njezina leđa. Jedna je ruka bila podignuta tako da se vidjela oblina dojke. Fotografija je bila crno-bijela, a ženina je kosa bila labavo učvršćena na vrhu glave, kako je Shay često nosila svoju.

– Ne – rekla je i odmahнула glavom. Pogledala ga je, a zatim se okrenula prema kiosku na kojem je očito kupio časopis. – Jesi li tražio slike na kojima sam ja? – pitala je, opet ga pogledavši.

– Ne, ne – žurno ju je uvjeravao. – Samo sam ga prelistavao dok sam te čekao, pa mi se učinilo da prepoznajem... želim reći, nalikuje tvojim... ovaj... leđima. Jesi li gladna?

Spojio je te dvije rečenice, očito se nadajući da će Shay zaboraviti prvu i čuti samo drugu. Smilovala mu se, mada ga je silno željela pitati što mu se na fotografiji činilo poznatim. – Da. Cijeli dan nisam jela.

– Celiji se to ne bi svidjelo.

– Obećaj da joj nećeš reći.

– Samo ako pristaneš jesti u jednom od meni najdražih talijanskih restorana. Samo je dva bloka udaljen odavde.

- Imaju li hrskavi kruh i *fettuccine* Alfredo? –Šarmantno je nakrivila glavu.
 - Obilje jednog i drugog.
- Provukla je ruku ispod njegove. – Vodi me.

Na vratima malena obiteljskog restorana dočeka ih je nizak, okrugao, proćelav muškarac koji je srdačno zagrlio lana. – Prijatelju moj! – ozareno je rekao, tapšući lana po leđima. – Ukazuješ čast mojem restoranu nakon previše vremena.

– Zdravo, Lou – rekao je lan i izvukao se iz zagrljaja. – Želio bih te upoznati sa Shay Morrison. Shay, Luigi Pettrocelli.

Lou je razigranim očima pogledao Shay. – Iskušenje za pastora, je li? – Glasno se nasmijao i laktom lagano udario lana u trbuh.

– Protestanti se nauče nositi s iskušenjima jednako kao i katolici – ozbiljno će lan, premda su mu se usne trzale od suspregnutog smijeha.

– Ha! – Lou se okrenuo k Shay i zavjerenički šapnuo: – Već me godinama pokušava preobratiti.

– A ti si beznadan slučaj – reče lan i napokon se prepusti smijehu. – Imaš li večeras u kuhinji štogod što se isplati pojesti?

Široko zamahnuvši rukom, Lou ih je poveo do stola i nekomu nevidljivom u kuhinji brzo izgovorio niz naredbi na talijanskom. Konobar s pregačom odmah je donio slamom obloženu bocu Chiantija i košaricu štapića od kruha, očito se žureći da udovolji svojem šefu.

– Moram ići, prijatelju – sa žaljenjem je rekao Lou nakon što se pobrinuo za njihovu narudžbu. – Moj Tony večeras igra nogomet. – Posegnuo je za Shayinom rukom i prinio je usnama.– Vi ste prelijepa dama, upravo ono što je potrebno ovom protestantu kako bi se pokrenula njegova troma krv.

– Pozdravi svu djecu i poljubi Angelu umjesto mene – reče lan.

– Ha! Bila bi na sedmom nebu, a ne želim da trabunja o tebi kad legne u moj krevet! – Tresnuo je lana po leđima silinom koja bi mogla ozlijediti slabijeg muškarca. – Lijepo je vidjeti te, prijatelju moj. Uvijek te spominjemo u našim molitvama.

– Kao i ja vas – reče lan, ustane i zagrli starijeg čovjeka.

Lou se naklonio Shay, a zatim se odgegao prema stražnjem dijelu restorana, dajući na talijanskom upute, zacijelo o posebnoj pozornosti što je moraju posvetiti njegovom prijatelju i dami koja je s njim.

– Divan je – rekla je. – Očito ste već dugo prijatelji. Gdje si ga upoznao?

– U podzemnoj željeznici. – Kad ga je zabezeknuto pogledala, tiho se nasmijao. – Kasno jedne večeri tri su me grubijana namjeravala opljačkati. Lou je navalio na njih bez ustručavanja, ričući poput lava. Dvojicu je uhvatio

za glave i tresnuo jednom o drugu tako da su ostali bez svijesti. Treći je pobjegao.

Smijala se. – Je li to istina?

– Svaka riječ. – Kažiprstom je napravio znak križića na srcu.

– Imate veoma ekumenski odnos jedan prema drugome – zadirivala ga je.

Smiješio se, ali je ozbiljno odgovorio: – Razumijemo jedan drugoga. Štujemo istoga Gospođa. Ljudi diljem svijeta Boga nazivaju različitim imenima i štuju ga drukčije od mene. On nas sve jednako voli.

Suze su joj blistale u očima dok ga je promatrala preko svijećama osvjetljenog stola, diveći se svemu što je predstavljao i za što se zalagao.

Kasnije, kad je ubacila posljednji zalogaj maslacem namazanog kruha u usta, lan je primijetio: – Jedeš samo jedan obrok na dan, ali taj itekako nadoknađuje druga dva? – Glavom je pokazao tanjur što ga je ispraznila.

Laktovima se naslonila na malen stol i ljutito ga pogledala. – Zar se rugaš mojem zdravom apetitu?

– Nije li ti majka rekla da nije pristojno počistiti tanjur? Osobito ispred udvarača.

– Majka me upozoravala na sve ružne stvari koje mogu snaći neopreznu mladu damu.

Popio je gutljaj Chiantija i kimnuo konobaru, a on je odnio njihove tanjure.

– Kao na primjer? Na koje te je klopke upozoravala? – pitao je lan.

Shay ih je nabrajala na prste, sjajno se zabavljajući. – Razgovaranje s nepoznatim ljudima, vožnja s muškarcima koje ne poznajem, puštanje neznanca u kuću. Takve stvari.

Zasićena dobrom hranom i dvjema čašama vina – njezin limit nakon one večeri kad se onako nepromišljeno uvukla u lanov krevet – naslonila se unatrag i promatrala ga preko stola. Ugodno zveckanje suđa u kuhinji, žamor razgovora drugih gostiju, tiha glazba iz zvučnika, sve je to nestalo. U tom se trenutku njezin svijet sastojao samo od njih dvoje. – Jedino na što me nije upozorila – nastavila je – jesu svećenici sa seksi plavim očima.

Odložio je svoju čašu i nagnuo se preko stola, što bliže njoj. Pogledom je gladno prelazio njezinim licem. – Zar misliš da su seksi? – pitao je, očito polaskan.

– Hm-hm.

– Zašto bi te majka upozorila na tako nešto? – Trgnula se iz ugodne omamljenosti i vratila u svijet stvarnosti. – Jer... jer bi me zbunili osjećaji što bih ih mogla imati prema takvom čovjeku.

– Zašto?

Ignorirala je njegovo pitanje i postavila ono koje ju je danima mučilo. – lane, zašto si postao svećenik?

Kretnjom je zatražio kavu. Konobar mu je odmah udovoljio. Nakon što je zamišljeno otpio gutljaj, započeo je priču. – Nakon što sam diplomirao na Columbiji, pridružio sam se Mirovnim snagama. Počelo je kao šala, neozbiljni hir. Diplomirao sam ekonomiju. Moj se otac nadao da ću preuzeti njegov posao, ali ja sam odugovlačio jer nisam bio siguran da to želim raditi u životu. Mirovne snage bile su način dobivanja na vremenu, a da se ne doimam lijenim ili neambicioznim. – Nasmiješio se, a njegovi su zubi blistali čak i na tako slabom svjetlu. Svijeće na stolu odražavale su se u njegovim očima.

– Dvije sam godine proveo u Južnoj Americi. Da ti ne dosađujem pojedinostima, mogu reći da se moj pogled na život promijenio dok sam bio ondje. Mi smo, odnosno trebao bih reći, ja sam oduvijek svoj životni standard uzimao zdravo za gotovo. Hrana, toplina i lijekovi ako sam bolestan bile su elementarne stvari za mene, ali su za mnoge druge ljude luksuz. Na mene je najviše djelovalo beznađe ljudi.

– Vratio sam se s čvrstom nakanom da postanem misionar. Otišao sam u sjemenište. To je bilo uzbudljivo za mene, Shay. Prvi put sam osjećao da doista znam što želim raditi u životu. Ali imao sam velikih problema s jezicima. Naučio sam dovoljno španjolskog da bih se snalazio u Južnoj Americi, ali što se tiče čitanja i pisanja na tom jeziku, bio sam beznadan slučaj. Mjesecima sam patio zbog toga. Zašto me Bog ispunio takvom odlučnošću da nešto učinim, ali mi je onemogućio da to ostvarim?

Shay je bez razmišljanja pokrila njegove prste svojim. Okrenuo je ruku i uhvatio njezinu, lagano je stisnuvši.

– Jednoga dana, dok sam još uvijek bio u sjemeništu, obratila mi se prijateljica moje majke, sva u suzama, a plakala je zbog svojeg muža koji je bio alkoholičar. Zajedno smo se molili. Savjetovao sam je i na koncu sam uspio sresti njezina muža i razgovarati s njim. Nakon nekoliko takvih prigoda, kad sam mogao pomoći ljudima, palo mi je na pamet da mi Bog pokušava nešto reći.

Činilo se da je lanu neugodno zbog njegova pojednostavljenog objašnjenja. – Nije potrebno poći na drugi kraj svijeta kako bi našao patnju i potrebu – nastavio je. – Moja pastva možda ima više pogodnosti nego ljudi u nekom indijanskom selu Južne Amerike, ali duhovna manjkavost je univerzalna. Ona ne poznaje granice – ni geografske, ni društvene, ni ekonomske. – Njegove su oči molećivo tražile njezino razumijevanje. – Jesam li odgovorio na tvoje pitanje?

Kimnula je, ništa ne rekavši. Da, odgovorio je na njezino pitanje. Sad ga je bolje razumjela i morala se suočiti s tmurnom istinom. Ona, Shay Morrison, nema zvanja kakvo je lanovo. Ne može dijeliti niti jedan dio njegova života. Ne može čak biti ni jedan njegov maleni dio.

Ian je pogledao na sat i lecnuo se. – Možeš li se odreći deserta do završetka koncerta? Ako ne požurimo, Neil i Barbra će početi bez nas.

Stigli su u zadnji čas i zadihano se spustili na svoja mjesta nakon što su pretrčali dva bloka.

Koncert je bio izvrstan. Pljeskali su i smijali se od čistog zadovoljstva što im ga je glazba pružala. Ian je povremeno prinosio prste usnama i prodorno zviždao u znak odobravanja.

Opazio je kako ga gleda zapanjenim očima, te se sagnuo i viknuo joj u uho, kako bi nadjačao buku mnoštva. – Nemoj izgledati tako šokirano. Ne činim to s propovjedaonice. – Namignuo joj je, prebacio joj ruku oko ramena i čvrsto je zagrlio.

Tijekom dirljivih balada držao ju je za ruku i palcem joj milovao dlan. Nakon jedne skladbe s osobito romantičnim stihovima svjetla reflektora polako su se posve ugasila. Ian je ispružio ruku, zavukao joj prste u kosu i okrenuo je prema sebi. Njihova su se usta našla u mrklome mraku.

Jezikom joj je tek malo razmaknuo usne i dotaknuo vrh niezinoga, ali je to osjetila duboko u sebi. Trnci žudnje između njezinih bedara izmamili su joj tihi uzdah na usne, uzdah što ga je uhvatio svojim ustima. Dojke su joj se nadimale od razbuđene strasti. Bradavice su joj treperile od iščekivanja.

Tada je shvatila da je ono što je osjećala s Ansonom bilo senzualno prosvjetljenje radoznale mladosti, ne baš daleko od tinejdžerske dobi. Ovo što osjeća za Iana je snažna, strastvena potreba žene, zrele, ispunjene žudnjom, koja svoje tijelo želi podijeliti s muškarcem koji osjeća jednak instinktivan poriv da se upotpuni spajanjem s njom.

Otišli su iz Madison Square Gardena okruženi mnoštvom ljudi. Nije joj smetala gužva. Zapravo joj je odgovarala. To joj je davalo izliku da stisne svoje tijelo uz Ianovo. Dok je hodala ispred njega, stražnjim je dijelom tijela bila pripijena uz njega. Kako se ne bi razdvojili, čvrsto ju je stisnuo oko struka.

Katkad je bicepsima dodirivao njezine dojke. Kako je ispod haljine imala samo čipkastu majicu, ti su slučajni dodiri izazivali erotske maštarije za koje je bila sigurna da bi šokirale njezina pratitelja. Ali kad ga je pogledala preko ramena, naslonivši mu glavu na prsa da bi to mogla učiniti, izraz u njegovim očima rekao joj je da je sasvim moguće da i on ima slične maštarije.

Mjesto kamo ju je odveo na desert bio je restoran poznat po svojim kolačima i detaljima iz svijeta opere. Unutra je prostor bio skučen i krcat, a gosti i konobari izvikivali su narudžbe poput opernih arija. Ian je uspio naći mjesto za malenim stolom i doviknuti njihovu narudžbu užurbanom konobaru. Za divno čuo, veoma su im brzo posluženi kolači i aromatična kava.

– Kakvo je ovo visokokalorično čudo? – pitala je Shay i vilicom bockala dno kulinarske skulpture.

– Samo jedi – naredio je lan. Ushićeno je gledao kad je navalila na slojeve tijesta, čokoladne kreme, tučenog vrhnja i sjeckanih badema. Kasnije će žaliti zbog viška kalorija. Zasad je bila nepokolebljivo lakoma.

Kad su odlazili iz bučnog restorana, muškarac koji je ušao kroz vrata što ih je lan otvorio, naglo se okrenuo i uzviknuo: – Shay! Jesi li to ti, draga moja Shay? Kako si, dušo?

Nagnuo se naprijed, nagnuo glavu i poljubio joj jedan pa drugi obraz, nekako afektirano.

– Zdravo, Armand – hladno će ona.

– Prošlo je tako mnogo vremena – topio se od miline.

– Da, tako je – složila se, pomislivši da to nije dovoljno, te da će opet proći mnogo vremena ako se nju pita.

Čovjekove su hladne oči odmjerile lana i nasmiješio se, očito odobravajući ono što je vidio. – Armand Boliver, moj prijatelj Ian Douglas – rekla je Shay, bez ikakvih emocija obavivši upoznavanje.

– Drago mi je – reče čovjek i pruži lanu mlitavu ruku, a on ju je kratko stisnuo. – Mnogo radiš, Shay? – upita Armand, gledajući lana.

– Tu i tamo.

– Previše si skromna, dušo. Čuo sam da ćeš pozirati za Roberta Glada, već od sljedećeg tjedna. On čini apsolutno božanske stvari u drvu – ako ga dlijeto ne zanese.

Primjedba je bila namjerno pakosna i puna seksualnih aluzija, ali je Shay odlučila zanemariti jedno i drugo.

Nije mogla lagati i reći da joj je drago što su se sreli. Stoga ih je samo ispričala riječima: – Kasno je. Laku noć, Armand.

Ne pružajući čovjeku priliku da išta kaže, uhvatila je lana za ruku i povukla ga dalje. Činilo se da se ni on ne želi zadržavati. Nekoliko su blokova hodali u napetoj tišini. Shay je znala da je lan znatiželjan, ali neće mu ništa objašnjavati ukoliko ne pita. Dok su čekali da se na semaforu promijeni svjetlo, okrenuo se prema njoj.

– Jesi li ikad –

– Ne! – Rekla je i odlučno odmahнула glavom. – Nikad nisam pozirala za njega.

Prešli su ulicu prije nego je lan nastavio na istu temu.

– Što on radi?

– On je fotograf – ljutito je rekla. – Žalosna isprika za fotografa, ako mene pitaš. Moj me agent jednom poslao k njemu da ispitam teren. Ostala sam u njegovom studiju – jako široko rabim taj pojam; bolje bi bilo reći da je to palača užitaka – točno dvije minute. Više nikad nisam otišla onamo. Niti namjeravam. Otad sam čula svakakve priče o tome što se događa u toj prostoriji obloženoj leopardovim kožama. Droga, orgije. – Zadrhtala je. –

Ježim se od njega, a on meni nikad nije oprostio što sam mu se nasmijala u lice kad je predložio da skinem svu odjeću sa sebe i legnem na njegov vibrirajući vodeni krevet.

Naglo se zaustavila kad je lan kroza zube procijedio opaku psovku. Uhvatio ju je za ruku i okrenuo prema sebi. – Ako ti je naudio –

– Nije – odlučno je rekla. Pretrašio ju je bijesan sjaj u lanovim očima. Strastvenoj naravi što ju je otkrila u lanu dodala je eksplozivan temperament. No s druge strane, već je vidjela dokaz da ga ima, samo ne do ove mjere. Bila je uvjerenjena da bi se lan, da mu je dala i najmanji nagovještaj da joj je Armand učinio nešto neugodno, spremno vratio natrag i sredio čovjeka. – Armand je prevelika kukavica da bi nekomu naudio – dodala je. – Jesi li čuo što je rekao o Robertu Gladu? Upravo bih tako zlobnu primjedbu očekivala od njega kad je riječ o nekome tko je doista nadaren.

– Tko je Robert Glad?

– Kipar koji uglavnom radi u drvu. – Dotaknuli su se osjetljive teme, a ona je poželjela da može naći neki neupadljiv način da je promijeni.

– Taj... taj Armand je rekao da ćeš pozirati za Glada. Sljedeći tjedan.

– Da.

Nakon još jedne podulje, neugodne tišine, lan je nastavio razgovor. – Je li... želim reći, hoćeš li...

Naglo se zaustavila nasred pločnika i pogledala ga. – Pozirati naga? Je li to ono što ti je tako teško izgovoriti?

– Ne. Mislim, da, to želim pitati, ali ne, nije mi teško to izgovoriti!

– Naravno da ne – procijedila je. – Prije nego sam večeras stigla, prelistavao si onaj časopis i tražio fotografije na kojima sam ja, poput trezvenjaka koji njuhom traži demonski alkohol.

– Shay –

– Je li Armand vrsta umjetnika ored kakvim me zamišljaš nagu? Taj ljigavi, dekadentni crv? – Uspravila se do svoje pune visine i ponosno zabacila glavu.

– Za tvoju informaciju, jednako sam izbirljiva kad je riječ o umjetnicima s kojima ću raditi kao što su i oni dok biraju mene. A da zadovoljim tvoju radoznalost, pa ti neće biti previše neugodno da opet pitaš, da, moje će dojke biti gole sljedeći tjedan, premda će ostatak mogeg tijela biti pokriven. Robert Glad, slavni kipar, dobio je narudžbu povijesne udruge na Havajima da napravi nešto za muzu, Koristi se licem polinezijske djevojke, ali mojim tijelom. Dakle, može li sve to dobiti tvoje moralizatorsko odobrenje?

– Nisi poštena, Shay – lan je rekao s mirnoćom koja ju je samo još više razbjesnula.

– Nisi ni ti. – Tijelo joj je bilo napeto od gnjeva. Svi su joj se mišići napregnuli. – Stvorio si mišljenje o meni kad si me zatekao kako te gledam

nagoga. U redu, to je bio užasan grijeh. Iskopaj mi oči. Potpali vatru na lomači.

On se također počeo ljutiti. Nekoliko je prolaznika zurilo u njih, ali oni su jedva bili svjesni bilo čega oko sebe, osim svojega gnjeva i svojega problema, koji se u tom trenutku činio nepremostivim. Beznađe svega toga doprinijelo je Shayinu bijesu.

– Imaš prekrasno tijelo, velečasni Douglas. Duboko, umjetnički cijenim lijepa tijela, zato sam te gledala. I da, svidjelo mi se ono što sam vidjela. I ne, nisam gledala strogo estetski. I dovraga, voljela bih da te ne želim.

Naglo se okrenula od njega, ali se sudarila s bokom kioska. Suznim je očima preletjela raskalašene fotografije i želudac joj se okrenuo od gnušanja. Izbor časopisa razlikovao se jedino po njihovom stupnju neukusa. Sve je bilo pornografija. Gušeći se od bola i ljutnje, opet se okrenula k lanu. – Zašto ne kupiš neke od ovih i pomno ih proučiš kako bi vidio jesam li u njima? S time me uspoređuješ, zar ne? – Rukom je zamahnula onamo, te srušila nekoliko časopisa na pločnik.

Vlasnik je sišao sa svojeg stolca i viknuo na nju: – Hej, gospođo, što to, dovraga, radite?

Naslijepo je teturala niz pločnik, te se okrenula i vidjela kako je lan čovjeku dao novčanicu od pet dolara, a on ih je oboje žestoko proklinjao dok je grickao svoju staru, ugašenu cigaru. Vidjela je kako lan žuri za njom i čula da je zove dok je ulazila u garažu i dežurnom poslužitelju dala broj svoje registracije.

Baš kad je čovjek nestao u potrazi za njezinim automobilom, lan ju je sustigao. Okrenuo ju je prema sebi i uhvatio joj oba zapešća. Stisnuo je svoje tijelo uz njezino kako bi joj onemogućio bijeg.

– Znaš da nije tako, Shay, znaš da nije – rekao je. Govorio je zadihanim glasom. Primaknuo joj se bliže, zagnjurio lice u njezinu kosu i neprestano iznova ponavljao te riječi dok se nije smirila i njezino se tijelo opustilo uz njegovo.

Zagrlio ju je, te su se držali jedno za drugo u mračnoj i pustoj garaži, budalasto nesvjesni opasnosti koja bi odnekud mogla vrebati.

Kad je podigao glavu, objema joj je rukama zagladio kosu. – Griješiš. Doživljavam te samo kao ono što jesi, prelijepa žena. Znam čime se baviš. *Znam*. Ovdje – dlanom se lupnuo po glavi – to mogu prihvatiti. Ovdje – stavio je ruku na srce – ne mogu.

Zagnjurio je nos u njezin vrat. – Ne sviđa mi se ono čime se baviš. Priznajem. Ne iz razloga iz kojih ti misliš, nego zato što ne mogu podnijeti pomisao da ljigavac poput Armanda, ili neki muškarac, bilo koji muškarac, ima priliku gledati ono što ja tako silno želim gledati, što želim dotaknuti, kušati.

Izustila je kratak, tih uzvik i okrenula usta prema njegovima. – Ah, Shay, Shay – dahnuo je prije nego su se njihova usta spojila u bezvremenom poljupcu. Zrak je izišao iz njegovih pluća i nahrupio mu u usta. Ona ga je pohlepno gutala. Podigla je ruke i obavila mu ih oko vrata, nagnuvši glavu unatrag kako bi mu omogućila bolji pristup svojim ustima. Bio je nezasitan, te je neprestano mijenjao kutove pod kojima su se njihove usne spajale, uranjajući duboko u slatkoću njezinih usta svojim raskalašenim jezikom.

Zavukla je prste u njegovu kosu, privlačeći ga bliže, kušajući ga i uživajući u tome, uživajući u teksturi njegovih usta. Uvijek je postojao jedan njezin dio koji je držala nedodirljivim. Ni njezini roditelji, ni Anson, ni bilo tko drugi, nikad nisu dotaknuli onaj njezin tajni dio što ga je činila njezina duša. To je čuvala. Sad ju je otvorila i bezrezervno je ponudila lanu, dopuštajući mu da je uzme.

Kad je zadovoljio svoj početni apetit, nježno joj je milovao usta, puštajući da mu jezik polako klizi po usnama otečenim od strastvenosti njihovih poljubaca.

– Taj je okus jednak tvojem izgledu – promuklo je šapnuo. – Topao i sladak i zlatan.

Njegove su je ruke milovale. Njihova joj je snaga pružala osjećaj zaštićenosti u kojem je uživala. Predugo je bila sama. Godilo joj je da se prema njoj odnosi kao prema cijenjenoj dragocjenosti koja pripada nekomu posebnom.

– Nikako mi nije dovoljno – tjeskobno je rekao kad je ponovno uzeo njezina usta.

On je čovjek koji pripada Bogu; u to uopće nije sumnjala. Ali po načinu na koji su se njihova tijela pomicala jedno uz drugo dok su njegove noge obavijale njezine, također je znala da je jedna od generacija Adama. Muškarac je. A sve ženstveno u njoj čeznulo je za njim.

Njegova je ruka nesigurno pošla uz njezina rebra. Zadržavala je dah, a zatim ga je ispustila u dugom, drhtavom uzdahu kad je vršcima prstiju pomilovao donju oblinu njezine dojke, naprijed–natrag, dva, tri puta. Njezin se um vrtoglavo gubio u svemiru, a srce joj je poskočilo unutar onoga što je tako nježno dodirivao.

Podigao je ruku tako da je lebdjela iznad njezine bradavice, ukrućene od žudnje. Beskrajne je sekunde držao ruku nad njome, a ona je čula kako uzbuđeno diše, osjećala toplinu njegova daha na vratu.

– Shay – izustio je izmučenim glasom. Spustio je ruku niz tijelo, ali ju je drugom privukao k sebi, raširivši joj dlan na sredini leđa. Zagnjurio je lice u toplo udubljenje između njezina vrata i ramena.

Potisnula je poriv da frustrirano vrisne. Kad je poslužitelj dovezao njezin automobil iza ugla, zaustavio ga i izišao, izvukla se iz lanova zagrljaja, otvorila vrata i sjela za volan.

– Shay –

Tresnula je vratima, ali je spustila staklo na prozoru kako bi mu rekla:

– Rekla sam ti da ovo neće uspjeti. Nemoguće je.

Sagnuo se i rukama oslonio na automobil. Zatvorio je oči i odmahnuo glavom. – Ne – hrapavo izusti. – Ne, nije.

Brzo joj je poljubio čelo. Uspravio se i rekao: – Vozi oprezno.

7. poglavlje

Gotovo je. Znala je to. Od trenutka kad se odvezla iz garaže i ostavila ga samog u sjenkama, kako mračno zuri za njom, znala je da je njezina ljubav prema lanu Douglasu beznadna. Uvijek je tako bilo. Samo se zavaravala dok je drukčije mislila. Njezinu su strastvenu narav obodрила lanova milovanja. On je toga morao biti svjestan. Isto tako, njegov semoralni kodeks zasigurno osjećao ugrožen time.

Zašto se nije opirala? Ili zašto nije glumila ogorčenje i pljusnula ga? Ili zašto mu nije odmaknula ruku i suosjećajno je poljubila, blago sugerirajući da se ne bi smjeli igrati vatrom? Zašto nije učinila nešto, bilo što osim uzvratanja poljubaca i milovanja s onako razuzdanom žudnjom?

Nema sumnje da je sad doživljava kao sredstvo što ga je vrag poslao da bi ga doveo u iskušenje, ugrozio njegovu karijeru i sve za što se zalaže.

Kad joj se nije javio ni do kraja drugog tjedna, znala je da je pokušava izbaciti iz svoje duše. Nije mogao pogrešno protumačiti jezik kojim se njezino tijelo obraćalo njegovomu. Željela je njegov dodir. Željela ga je po cijelom tijelu. Ruke i ramena, leđa i bokovi, dojke i bedra, najintimniji dijelovi njezina tijela dozivali su ga bezglasnim zahtjevima što ih je zasigurno čuo. Niti je prikrila svoju frustriranost kad je povukao ruku s njezine bradavice koja je čeznula za njegovim dodirom. Njezin je poljubac, također, bio neobuzdan i sve je razotkrivao.

Do kraja trećega tjedna pitala se zašto joj je stalo što o njoj misli provincijalan, težak svećenik iz Brooksidea, Connecticut. Na kraju krajeva, njezino ljubakanje s njim bilo je samo eksperiment, nije li? Nije li ga, od samog početka, iskoristila za vlastitu zabavu? Vrijeme što ga je s njim provela osiguralo joj je nekoliko sati razbibrige. Sad je to gotovo. Dakle, dobro. Dobro. Svejedno joj je.

Osim toga, povrh zauzetosti radom u galeriji, svaki je treći dan odlazila u grad i pozirala za Roberta Glada. Cijenila je njegovu profesionalnost. Njegova

je nadarenost bila izuzetna i nenadmašna, premda bi mogao malo poraditi na svojoj mrkoj osobnosti.

Kad god bi stigla u njegov atelje, bradati, neuredni Robert Glad pustio bi je unutra gotovo bez riječi, te pokazao stražnju prostoriju gdje se trebala preodjenuti. Nakon što bi izišla umotana u dugu plahtu, namjestio bi je u pozu u kakvoj će možda morati ostati satima. Pedantno bi složio plahtu oko njezina struka i počeo raditi, mršteći se dok je svojim oruđem obrađivao komad mahagonija koji je polako dobivao novi oblik. Kad bi završio, bacio bi metalno oruđe na radni stol i kratko rekao: – Hvala. – Tada bi se ona brzo opet odjenula u svoju odjeću i otišla.

Nije joj smetalo što nije sklon razgovoru. Dok je pozirala pred njim, činilo joj se da je daleko od svijeta, privremeno oslobođena odgovornosti, slobodna da pusti svoje misli lutati.

Činilo se da je njezin um čvrsto odlučio razmišljati o lanu i njihovoj kratkoj, burnoj vezi, ako se taj izraz uopće može uporabiti. Okolo-naokolo, uvijek iznova, u beskonačnim krugovima, razmatrala je njihov problem. Rješenje je uvijek bilo jednako: situacija je beznadna. Uvijek je bila. Uvijek će biti. Mora se pomiriti s tom činjenicom.

Zašto joj je onda bila tako mučna pomisao da više nikad neće vidjeti lana? Zašto je tako silno boli njegovo odbacivanje? Od početka je znala da će njihovo očajanje biti privremeno. No, iznenadila ju je spoznaja da je život tako pust bez njega. Međutim, daleko se više iznenadila kad ga je jednog poslijepodneva ugledala kako je čeka ispred ateljea Roberta Glada.

Malodušno, kako se uglavnom osjećala tijekom protekla tri tjedna, gurnula je ulazna vrata i osjetila kako je vuče jesenski vjetar koji je harao urbanim kanjonima. Kad ga je vidjela kako hoda amo-tamo pločnikom, naglo se zaustavila. Zurio je u svoje cipele dok je odmjereno koračao. Na sebi je imao lagani ogrtač. Vjetar mu je napravio frizuru koja je bila daleko više seksi nego da je bio kod frizera.

Podigao je glavu i ugledao je kako ondje stoji i na prsima steže veliku torbicu. Odmah se zaustavio.

– lane? – pitala je i pogledala natrag prema zgradi iz koje je upravo izišla kako bi se uvjerila da ne sanja.

– Zdravo.

– Kako si znao gdje sam?

– Poslušao sam slutnju i potražio Gladovu adresu u telefonskom imeniku. Želio sam te vidjeti. Čekam više od sat vremena.

Skupila je svu svoju odlučnost, uspravila se i žustro prošla kraj njega. – Pa, mogao si uštedjeti trud i vrijeme – rekla je. – Moram stići na vlak za Woodville. Obećala sam Vandiveeru da ću odraditi još dva sata u galeriji prije zatvaranja.

– Shay – rekao je, uhvativši je za ruku i zaustavivši je – ljutiš li se na mene jer te nisam nazvao?

Vjetar je raskuštrao njezine uvojke boje žita. Nestrpljivo ih je odgurnula s lica. – Nemoj si laskati. – Njezino nastojanje da se oslobodi njegova stiska samo ga je navelo da pojača pritisak.

– Nakon onoga što se prošli put dogodilo, mislio sam da bi bilo bolje da se neko vrijeme ne viđamo – tiho je rekao.

– I bio si u pravu. Samo što ja mislim da bi bilo bolje kad se više nikad ne bismo vidjeli. – Morala je silom istisnuti riječi iz grla. Više od svega, željela mu se baciti oko vrata, zagrliti tijelo koje je proganja u snovima, osjetiti vrelinu njegovih usta na svojim. Činilo se da su njegove jasne plave oči jedino svjetlo u sivilu oblačnog poslijepodneva, te nude jedinu nadu i sreću njezinu životu. Ipak, to joj je uskraćeno. – Znam zašto nisi nazvao – rekla je.

– Ne želiš da laka žena poput mene nanese mrlju tvojem ugledu. Ne mogu ti reći koliko mi je laknulo kad nisi insistirao da se viđamo. Zbogom, lane. Žuri mi se.

Izvukla je ruku iz njegove i čak napravila nekoliko koraka prije nego ju je ponovno zaustavio. Lice mu se nalazilo samo nekoliko centimetara iznad njezinoga kad ju je privukao k sebi. – Nisam nazvao jer sam te previše želio. – Bez riječi je zurila u njega, raširenih očiju, rastvorenih usana. – Zar ne razumiješ, Shay? Bilo mi je užasno teško zaustaviti se kad sam onako silno želio voditi ljubav s tobom.

Uzalud je potezala svoju ruku. Nije ju puštao. Bilo joj je perverzno drago da je on patio jednako kao i ona, i to iz istog razloga. Razljutila ju je činjenica da se i dalje poigravao njezinim uzburkanim emocijama. – Baš ti hvala, velečasni Douglas, ali ne sviđa mi se da me netko smatra lošim utjecajem. – Suze su joj se pojavile u očima, a to ju je još više naljutilo. Nije željela da zna koliko ju je povrijedio. Možda će misliti da je hladan vjetar odgovoran za vlagu na njezinim trepavicama.

– Ne, ne – rekao je, odmahnuvši glavom i privinuvši je uza se. Razmaknuo je krajeve ogrtača i stisnuo joj glavu uz mekan, topao pulover na svojim prsima. Zavukao joj je prste u kosu i čvrsto je držao. – Niti jedno od nas nije loše, Shay. Seks nije zlo. Reagirali smo jedno na drugo onako kako je Bog zamislio da bi dvoje zdravih odraslih ljudi trebalo reagirati. – Oslonio joj je bradu na tjeme i obavio je svojim ogrtačem. – Tijekom protekla tri tjedna razmišljao sam kako ćemo se nositi s tom seksualnom privlačnošću. A nisam mogao dopustiti da mi prosudbu zamagli tvoja uznemirujuća blizina.

Šmrcnula je, obrisala suze i podigla glavu kako bi ga pogledala. – Pa, uznemirujuća blizina je bolja od lošeg utjecaja. – Drhtavo se osmjehnula.

Sagnuo je glavu i spustio nježan poljubac na njezina usta. – Nedostajala si mi.

– Doista? – Glumila je plahost kako se ne bi podigla na prste i pokrila mu lice poljupcima.

– Da. Danas sam došao ovamo kako bih te osobno pozvao da provedeš vikend sa mnom u Brooksideu.

S nevjericom je zurila u njega. – Jesi li poludio?

Nasmijao se i čvrsto je stisnuo. – Dođi, častim te vožnjom taksijem do kolodvora. Putem ću te uvjeriti da nisam izgubio zdrav razum.

Kad su se smjestili na kvrgavom stražnjem sjedalu taksija, uzeo je njezinu ruku i stavio je na svoje koljeno. Proučavao ju je dok je palcem milovao svaki prst.

– Dođi ovaj vikend u Brookside. Pogledaj kako je to, kakav je moj život ondje. Dođi vlakom u subotu ujutro. Dan ćemo provesti u razgledavanju gradića. Želio bih da u nedjelju pođeš sa mnom u crkvu. Odvest ću te kući u nedjelju uvečer.

Poziv je podrazumijevao više od zabavnog vikenda. Ono što je ostalo neizgovoreno bilo je daleko više od onoga što je glasno rekao. Prestrašilo ju je pitanje obvezivanja što ga implicira njegov poziv. Okolišala je, okrenuvši glavu i zagledavši se kroz prozor kako njegova privlačnost ne bi djelovala na njezino mišljenje. – Gdje bih odsjela?

Tiho se nasmijao. – Zar si mislila da predlažem nešto zabranjeno? Ne. Bez lažne skromnosti, mislim da me moja pastva izrazito poštuje, ali ne vjerujem da bi itko među njima odobravao kad bi njihov pastor pozvao privlačnu mladu ženu da provede noć pod njegovim krovom neženje. Uzeo bih ti sobu u lokalnom svratištu.

U njezinu se umu vodio rat između želje da bude s njim i straha da se neće uklopiti u njegov svijet. Kakva će mišljenja ljudi iz njegove crkve stvoriti o njoj? Ne baš dobra, zaključila je. – Ne bih rekla, lane – na koncu je rekla. – Možda drugom prilikom.

Uzdahnuo je. – Prisilila si me da ti kažem pravi razlog za ovaj poziv. – Prestrašio ju je njegov pokajnički ton, pa se naglo okrenula, ali joj je odmah laknulo kad je ugledala iskru veselja u njegovim očima. – Priznajem da ima skriveni motiv. U subotu uvečer imamo crkvenu večeru koja će kulminirati izvlačenjem dobitnika lutrije. Pripadnik crkve donirao je kaput od nerca kao nagradu. Mislio sam da bi prelijepa žena koja nosi taj kaput kao model izazvala zanimanje i možda navela gospodu u publici da kupi više listića. To je pravi razlog iz kojeg sam te pozvao. Hoćeš li, molim te, doći i biti model za naš kaput od nerca?

U krajičku njezinih usana počeo se pojavljivati smiješak kad je zamišljeno skupila obrve. – Ne znam. Kolika je naknada?

Oponašajući njezinu ozbiljnost, rekao je: – Gusta juha od školjaka, koliko god možeš pojesti... i moje društvo, naravno.

– Gusta juha od školjaka nije jedno od mojih omiljenih jela, ali... – Još je malo razmišljala. – Za što se skuplja novac?

– Dom umirovljenika za ostarjele modele koji poziraju nagi.

Okomila se na njega podigavši obje šake. Nasmijao se i izbjegavajući ih, te na koncu uspio uhvatiti obje njezine ruke. Nije se odmah smirila, ali ju je konačno privinuo uza se, onemogućujući joj daljnje opiranje.

– Očekivao sam da ću time izvući reakciju. Zapravo, sredstva su namijenjena opremanju centra za mlade.

– To smatraš prihvatljivim povodom?

– Itekako. – Promatrao ju je blistavim, prodornim očima. – Molim te, dođi, Shay. Mislim da je to važno za nas.

Da, bit će važno za njih. Može li se prilagoditi njegovu načinu života? Može li se on naviknuti na njezino slobodoumno razmišljanje? Iz nekog joj je razloga bio prihvatljiv taj njegov pokus. I njoj samoj trebaju odgovori na pitanja koja su je tjednima mučila. Postoji li ikakva mogućnost da se nađu negdje na sredini?

Dok je još uvijek razmišljala o svojoj odluci, izišli su iz taksija i ušli u kolodvor Grand Central. Nije vršio pritisak; dao joj je vremena i prostora za sređivanje misli.

– Naši će roditelji čuti o tome – rekla je nakon što je lan kupio njezinu kartu za vlak, te su čekali na najintimnijem mjestu što su ga mogli naći.

– I o tome sam razmišljao. Što ti misliš o tome?

Slegnula je ramenima. – Valjda moraju saznati, prije ili kasnije.

– Dobro. Obavijestit ćemo ih unaprijed. Sigurno je da ništa ne želim skrivati.

– Ne. – Tupo je zurila u uzorak njegova pulovera pred sobom. Čekao je njezin odgovor. Kad se dođe do bitnog problema, sva njezina opravdavanja i racionaliziranja bila su samo to. Bit je u tome da ona želi ići. Želi biti s njim. Ljutnja i ogorčenost proizišle iz njezina bola raspršile su se u trenutku kad ga je ugledala kako hoda amo–tamo ispred ateljea Roberta Glada.

Cijelog se života osjećala usamljenom, odvojenom od ostalih ljudi, ali je tek u protekla tri tjedna doista shvatila što je usamljenost. Makar samo nakratko željela je vjerovati da ona i lan mogu pripadati jedno drugomu.

– Shay.

Šapnuo je njezino ime, ali ga je čula bez obzira na buku i vrevu oko njih. Podigavši lice prema njemu, jedva je dočekala čvrsti pritisak njegovih usana na svojima. Njegov je jezik kliznuo između njih, samouvjereno očekujući uspjeh. Svaki plitki, hitri prodor odaslao je električni naboj kroz njezino tijelo.

– Ovo je prisila – bez daha je izustila uz njegov vrat kad joj je na koncu oslobodio usta.

– Može li te se prisiliti? – pitao je vrelim, strastvenim šaptom koji je jurnuo u njezino uho i naježio joj kožu.

Malo se odgurnula od njega i dražesno ga pogledala. – Nikad nisam imala krzneni kaput. Što se nosi ispod nerca?

Ukrcala se na rani jutarnji vlak u subotu. Ian ju je čekao na željezničkoj postaji. Uštogljeni svećenik ili ne, srdačno ju je zagrlio i čvrsto poljubio kad je izišla iz vlaka.

Gradić je bio šarmantan, apsolutno čaroban. Njegovoj je slici mjesto u almanahu kao stereotipnom gradiću Connecticuta, zaključila je. Izgrađen oko zelene površine, gradić se širio u nekoliko simetričnih blokova. Čak je i arhitektura poslovnih zgrada bila osebujna. Kolonijalne su građevine mogle biti iz neke povijesne knjige.

Vozeći je ulicama između drvoreda, Ian je ponosno pokazivao svoju zajednicu. – Ovo je srednja škola. Pobjednička košarkaška ekipa dvije godine zaredom. Centar je pripadnik moje crkve. A ono je Griffinova željezarija. Gospodin Griffin je đakon. Kasnije ćeš vidjeti crkvu.

Svojim je karavanom skrenuo na kolni prilaz jednokatne kolonijalne kuće smještene na golemu travnjaku živopisno posutim jesenjim lišćem. Izgrađena je od bijelih dasaka, a na prozorima su bile zelene škure.

– Dobro došla u župni dvor – rekao je, ugasio motor i napeto iščekivao njezinu reakciju.

– Ovdje živiš? – u nevjerici je pitala. – Prekrasno je. – Shay nije točno znala što može očekivati, ali sigurno ne nešto ovako lijepo.

Nasmijao se. – Nemoj biti previše impresionirana. Kuća je pripadala crkvi i prije mogeg rođenja. Treba joj novi krov, a vodovodne su instalacije pomalo upitne.

Zaobišao je automobil i otvorio joj vrata. – Idemo unutra.

Predivan je miris dočekaio Shay čim je Ian otvorio vrata. – Gospodo Higgins? – doviknuo je.

Postarija je žena izišla iz neke stražnje prostorije – zacijelo kuhinje, zaključila je Shay – brišući ruke o kuhinjsku krpu. – Dobar dan. Je li ovo mlada dama? – pitala je bez ustručavanja.

– Ovo je Shay Morrison, gospodo Higgins. I, Shay, ovo je jedina žena u mojem životu – rekao je Ian i nježno zagrlio ženu, koja se djevojački zarumenjela. – Odbila je udati se za mene, ali ne bih mogao živjeti bez nje.

– Dobar dan, gospodo Higgins – reče Shay.

– Drago mi je, gospođice Morrison. Dobro došli. Nemojte vjerovati niti jednu riječ od svega što ovaj momak kaže. Uvijek se šali. I previše je zgodan za svoje vlastito dobro. – Pogledala je lana prijekornim izrazom lica, ali su joj

oči veselo svjetlucale. – Želite li sad popiti kavu? Ispekla sam malo paprenjaka.

– Vrlo rado, hvala. Ali Shay bi najprije željela razgledati kuću.

– Čekat će vas kad budete spremni – žena je rekla preko ramena dok se vraćala prema kuhinji.

– Pravi je dragulj – rekla je Shay dok ju je Ian vodio u lijepo uređenu blagovaonicu. – Gdje si je našao?

– U crkvi. Njezin je muž umro uskoro nakon što sam stigao ovamo. Sva su njezina djeca otišla od kuće i osnovala vlastite obitelji. Brzo je propadala jer se više nije imala za koga skrbiti. Obitelj je bila cijeli njezin život. Stoga sam je pitao bi li željela dolaziti nekoliko sati dnevno, kuhati moje obroke i voditi kućanstvo. Stigla je idućeg jutra u sedam. – Toplo se nasmiješio. – Katkad je moram tjerati da pođe kući.

– Ti doista jesi veoma drag čovjek – rekla je Shay, nakrivivši glavu kao da ga prvi put procjenjuje. – I gospođa Higgins ima pravo, previše si zgodan za vlastito dobro.

– Dokaži. – Uzevši je za ruku, povukao ju je u uzak prostor između vrata dnevnog boravka i zida.

– Što da dokažem? – pitala je, osjećajući vrtoglavicu i uzbuđenje zbog načina na koji ju je stisnuo uza se.

– Da misliš da sam zgodan. – Njegova su usta dotaknula njezina, sudarili su se nosovima, njihova su se tijela privinula jedno uz drugo. – Zagrli me oko vrata. – Poslušala ga je, učinivši to nepotrebno tromim pokretima zbog kojih su se trljali njihovi bokovi. Tiho je izustio njezino ime i zagnjurio joj lice u vrat. – Tako mi je drago da si ovdje – šapnuo je.

– Dokaži.

– Što da dokažem?

– Da ti je drago što sam ovdje. Poljubi me, dugo i čvrsto.

– Sa zadovoljstvom.

Obilazak kuće odgođen je za dobrih petnaest minuta. Gospođa Higgins je izrazila svoju zabrinutost da su se njezini paprenjaci ohladili kad su završili obilazak i, rukom pod ruku, ušli u kuhinju, rumeni i zadihani. Njihovo stanje nije imalo nikakve veze sa strmim stepenicama kojima su se popeli na kat.

Shay se nije mogla sjetiti kad joj je neki dan pružio toliko zadovoljstva. Vrijeme je bilo veličanstveno. Safirno je nebo činilo kontrast živim jesenskim bojama koje su obogaćivale krajolik poput boje prolivene po slikarskom platnu.

Ručali su u prodavaonici sendviča u vlasništvu mladoga para iz lanove crkve. Koristio se svakom prigodom da upozna Shay s mnogim ljudima koji su mu se obraćali dok joj je pokazivao zanimljiva mjesta gradića. Činilo se da je ponosan što je vodi pod ruku. Nisu je dočekivali sumnjičavo ili kritički kako

se bojala, već s radoznalošću u kojoj se osjećala nada. Očito su svi iz lanove pastve zabrinuti zbog njegovog statusa neženje, te su se nadali da će se to uskoro promijeniti.

Shay se smiješila tužnim, tajnim osmijehom. Ako računaju s tim da će ona ispuniti tu prazninu u njegovu životu, očekuje ih razočaranje. Nije znala što im budućnost sprema, ali ona nikad ne bi mogla biti svećenikova supruga. Svećenikova ljubavnica? Ni to ne dolazi u obzir. Što onda radi ovdje?

Zabavljam se, odlučno je rekla sebi. Nikakvo zlo ne može proizići iz toga. Potisnula je sve svoje uznemirujuće misli, odlučivši da im neće dopustiti da joj pokvare ugodan dan.

Na njezinu žalost, lan je dva sata poslije podne morao provesti radeći na propovijedi za idući dan. – Cijeli sam tjedan radio na tome, ali moram još jednom proučiti svoje bilješke. – Stajali su na trijemu svratišta u kojem joj je lan rezervirao sobu. Njezine je torbe već u sobu odnio ljubazan čovjek koji je radio i kao recepcionar i kao poslužitelj. – Neće ti smetati da neko vrijeme budeš sama, je li?

– Naravno da ne. Jutros sam morala rano ustati. Mislim da ću malo odrijemati.

– Dobro. Doći ću do tebe u šest i trideset. Ako ti nešto treba, nazovi kuću. Nećeš me uznemiravati.

– Zašto me onda ostavljaš ovdje? Zašto jednostavno ne mogu poći s tobom? Snažno ju je zagrlio i šapnuo joj u uho: – Jer me uznemiruješ.

Crkvena je večera bila bučna i zabavna. Dvorana iza svetišta bila je krcata dobro raspoloženih ljudi svih dobi, od staraca koji su raspravljali o žalosnom stanju opće situacije do djece koja su trčala između odraslih u vječnoj igri lovice. Nekoliko je žena cijeloga dana pripremalo gustu juhu, a činila je toplu, zasitnu večeru za prohladnu večer.

Do sredine poslijepodneva proširila se vijest da velečasni Douglas na večeru dovodi jednu svoju prijateljicu. Shay je ušla u dvoranu s plahošću koja ju je iritirala. Istodobno je čeznula za svačijim odobravanjem i mrzila činjenicu da je to tako silno željela. Nije se trebala zabrinjavati. Toplo su je prihvatili u svoju sredinu. Za manje od pola sata posve se opustila i bez ustručavanja se pridružila općem veselju.

Nakon što je pojedena i posljednji desert, lan je odnio mikrofon do malene pozornice i zamolio za pozornost nazočnih.

– Još uvijek imamo mnogo neprodanih listića lutrije – rekao je. – Sjetite se da sav novac ide za kupnju stare Windsor kuće, koju ćemo preurediti u centar za mlade. Želio bih svim džentlmenima koji se još uvijek nećkaju dati mali poticaj. Shay – doviknuo joj je iza zastora, gdje je navlačila kaput od nerca.

Izišla je, obavijena krznom, slatka poput zečica na padini brežuljka. Zvižduci i povici ispunili su dvoranu. Muškarci u publici glasno su pljeskali, a njihove su žene, opazila je Shay, krišom pogledavale raskošno krzno.

Kaput je dobila žena koja je imala petero djece. Sva njezina djeca i muž, koji se doimao iscrpljenim i umornim, uzbuđeno su se okupili oko žene dok joj je Shay pomagala da isproba kaput.

Shay se kasnije osjećala umorno, ali ugodno. Zadržali su se nakon što se dvorana ispraznila, te pomogli pazikući počistiti i namjestiti stolice za vjeronauk narednog jutra. Dok su hodali prema automobilu, lan je bio iza nje i masirao joj ramena.

– Hvala na pomoći – rekao je dok joj je otvarao vrata automobila. Poljubio joj je uho, odsutno, kao što bi je muž poljubio. Pomisao je trebala zaprepastiti Shay. Međutim, zadovoljno se smiješila dok su se vozili mračnim ulicama.

– Drago mi je da ga je ona dobila – rekla je dok je lan vozio prema svratištu.

– Nisi namjestila, je li? – sumnjičavo je pitao. Ona je izvlačila listić iz velike zdjele.

– Nikad ti neću reći – rekla je jednoličnim glasom i spustila glavu na naslon sjedala.

lan je zaustavio automobil ispred svratišta i ugasio motor. Ispružio je ruku preko naslona sjedala i okrenuo se prema njoj. – Da te poljubim za laku noć na trijemu?

– Kako bi bilo da me poljubiš na usne?

Zurio je u nju ispod tamnih obrva. – Hoćeš li me poštedjeti igre riječima ako te poljubim?

– Probaj.

Nasmiješio se i posegnuo za njom, povukavši je preko sjedala. – Dođi ovamo. Njegova su usta bila vrela poput peći kad ih je otvorio nad njezinima. Voljela je tu vrelinu i spremno reagirala. Raširio joj je kaput i zavukao ruke unutra. Jedna ju je obujmila oko struka i zaustavila joj se na leđima. S lijenom ravnodušnošću koja ju je izluđivala, druga se poigrala satenskom trakom grudnjaka ispod njezine bluze.

Rukama je zgrabila njegovu glavu, stežući pune šake guste tamne kose. Drskim je prstima proučavala teksturu njegovih uški i prelazila po tvrdom obrazu, tvrdoglavoj bradi. Znatiželjna, zavukla je ruke ispod njegove jakne i poigrala se gornjim gumbom sportske košulje. Kad se otkopčao, naišla je na kovrčave dlačice koje pokrivaju njegova prsa, njegov trbuh, njegov...

– lane – tiho je uzviknula i odgurnula se od njega.

– Što? – iznenađeno je pitao. Povukao je ruku ispod njezina kaputa.

– Ništa, ništa – blago je izustila, sagnula glavu i usnama zamijenila svoje prste. Dlačice na njegovim prsima bile su mekane, koža topla. Umivala ih je

vlagom preostalom od njihova poljupca, što ga je još uvijek osjećala na usnama.

– Slatko... Shay... molim te. – Zavukao joj je prste u kosu, jasno joj stavljajući do znanja što znači njegova molba.

– lane, lane – šaptala je, prelazeći usnama naprijed–natrag – sjećam se kako izgledaš. Ovdje. – zastala je samo trenutak, a zatim je rukom prešla preko prednjeg dijela njegovih hlača.

– Ahh, Shay. – To je bio oštar, izmučen krik iz grla stegnutog strašću. Zgrabio je njezinu smjelu ruku i prinio je usnama, zagnjurivši usta u njezin mekani dlan. – I ja se sjećam tebe. – Njegove su se oči zaustavile na njezinim dojčkama. Na slaboj je svjetlosti vidjela kako joj se njegov pogled spušta do krila gdje su ga zaustavila njezina bedra. – Sjećam se cijelog tvojeg tijela.

Jednom joj je poljubio ruku, više agresivno nego nježno. Zatim je, s gnjevom muškarca koji je seksualno uskraćen, naglo otvorio vrata i gotovo je izvukao iz automobila.

Njihov je poljubac pred vratima svratišta bio kratak, čedan i krajnje nezadovoljavajući.

Ilan se umalo glasno nasmijao kad je idućeg jutra pokupio Shay. Još je nikad nije vidio tako čedno odjevenu. Na sebi je imala plavu vunenu haljinu s bijelim ovratnikom i crvenim gumbima.

Ilanova je crkva bila lijepa, tradicionalna izgleda s korintskim stupovima ispred širokih dvokrilnih vrata. Vitak zvonik s jednostavnim bijelim križem na vrhu pokazivao je prema nebu. Ali crkvu je činilo onim što jest ono što se događalo unutra. A muškarac na propovjedaonici bio je djelomično zaslužan za duh ljubavi koji se unutra osjećao.

Njegova je propovijed tog jutra za temu imala ljubav.

– Ne postoje stupnjevi ljubavi kako je opisano u Bibliji – rekao je pastvi. – Ili volite ili ne. Ili je posve nesebična i bezuvjetna, ili nije prava ljubav.

Shay je poželjela zaplakati dok je sjedila u klupi i gledala ga.

Gospoda Higgins im je skuhala obilan ručak, a lan ju je ljubazno pozvao da ga podijeli s njima. Shay je znala da za to postoje dva razloga. Prvo, nedjelja je najsamotniji dan za ljude koji žive sami. Drugo, netko je morao biti s njima.

U tri poslije podne otišli su u školsku sportsku dvoranu gdje je dogovorio tjelovježbu s nekolicinom igrača košarkaške momčadi. U kratkim hlačama i majici, činilo se da je u jednako dobroj kondiciji kao i bilo koji od petnaest godina mladih momaka, te ih je na terenu dobro namučio. Shay je sjedila na tribinama i navijala za njega. Kad je postigao osobito spektakularan koš,

okrenuo se prema njoj i naklonio, a zatim joj je dobio poljubac. I tada je poželjela zaplakati.

– Dakle, nije bilo loše, starče – našalio se jedan od momaka kad je igra završila.

Dok je ručnikom brisao znoj s čela, lan je samodopadno promatrao momke.

– Da, a vi ste izgubili okladu. Tri sastanka čitanja Biblije zaredom, bez izostanaka.

Momci su zastenjali, ali su obećali da će doći. Shay je vidjela da se zna nositi s njima, naći se na njihovoj razini, a bilo je očito da se dive i poštuju ne samo njegovu fizičku kondiciju, već i njegov karakter. Momci ni u kojem slučaju neće pogriješiti ako se ugledaju na lana Douglasa.

Dok su izlazili iz sportske dvorane, Shay je osjetila poznato stezanje u grlu.

Po završetku rada skupina za čitanje Biblije te večeri, odvojili su tek toliko vremena da se preodjenu prije povratka u Woodville.

– Kakva ti se činila moja propovijed? – pitao je lan dok je karavan vozio cestom preko koje su padale kasne večernje sjenke. To je bio prvi put da je zatražio njezino mišljenje o svojem radu i načinu života.

– Bila je predivna – emotivno će Shay.

Ponovno se osjetila smiješno blizu suza, a nije znala zašto. – Sve mi se sviđa

– tvoj gradić, tvoja kuća, tvoja crkva, i ljudi u njoj.

– Bilo ti je lijepo? Zabavila si se?

Nije vjerovala vlastitom glasu, pa je samo kimnula.

Na lanovu se licu pojavila duboka nježnost kad je svojom rukom pokrio njezinu. Ostatak puta do njezina stana vozili su se u tišini.

– Brrr – rekao je lan kad je unio njezinu prtljagu. – Ovdje je hladno. Zar nisi ostavila upaljeno grijanje prije nego si otišla?

– Ne. Nisam očekivala da će tijekom vikenda tako zahladiti.

– Jesu li ona drva spremna? – pitao je, pokazujući prema kaminu.

– Čak i triješće za potpaljivanje. Čekala sam priliku da zapalim vatru u kaminu.

– Najbolje je sada. – Protrljao je ruke prije nego se spustio na koljena kako bi provjerio napravu za dovod zraka.

Do trenutka kad je vatra veselo pucketala u kaminu, Shay je pripremila dvije šalice vruće čokolade. – Ovo će istjerati hladnoću iznutra – rekla je, spustila pladanj na pod i sjela kraj lana, koji se smjestio na podu i zurio u plamen.

Minute su prolazile dok su ondje tiho sjedili, ne dodirujući se, čak niti ne gledajući jedno drugo, samo promatrajući vatru dok se vrela čokolada hladila. Već je bila mlaka kad ju je Shay kušala. lan je okrenuo glavu i pogledao je s monumentalnim pitanjem u očima.

Zasigurno je vidio odgovor u njezinima. Bez riječi maknuo je pladanj u stranu. Prišli su jedno drugomu kao da im je par dobrodušnih ruku ispunio najveću želju i gurnuo ih zajedno.

Njihova su usta stvorila nerazdvojnu vezu kad ih je lan spustio na sag. Kao da je ovo spajanje bilo suđeno, namjestili su tijela jedno uz drugo. Noge su im se našle u sendviču. Ruke su im se natjecale koja će obuhvatiti više. Njezine su mekane dojke pritisnule njegova tvrda prsa.

– Tako si lijepa... prelijepa. – Shay je iznenađeno dahnula kad je njegov jezik našao osjetljivu unutrašnjost njezina uha. – Tvoja je koža tako ugodna na mojim ustima.

Njegove su usne ponovno našle njezine kad ih je okrenuo tako da je ona ležala na njemu. Podigao je glavu s poda kako bi joj nježno grickao vrat, a ruke je zavukao ispod njezine pamučne maje i milovao joj svilenkastu toplinu leđa.

Prstima je prešao niz njezina rebra. Dlanovima je jedva okrznuo obline njezinih dojki, ali dovoljno da oboje uzdahnu od čežnje. S rukama još uvijek ispod njezine maje, opet ih je okrenuo. Ovoga je puta on ležao na njoj u bezvremenom zagrljaju.

Zurio je u njezine oči kad joj je rukom nježno obujmio nagu dojku. – Milijun sam puta iznova proživljavao ono jutro od prošlog ljeta – promuklo je priznao. – Mislio sam da sam sanjao, ali možda nisam. Možda je to bila samo isprika što sam je smislio jer sam te ovako dodirivao. Želio sam te dirati od trenutka kad sam te prvi put ugledao. Predivna si, Shay.

– Umirala sam od želje da me miluješ – šapnula je.

– Diraj me sada. – Uhvatila mu je glavu između dlanova i spustila njegova usta na svoja. Prstima je prelazio po ukrućenom vrhu njezine dojke dok je ona jezikom smjelo trljala vrh njegovoga.

Želeći upoznati osjećaj njegove kože na svojoj, podigla mu je maju kako bi mu razgolitila trbuh. Žudnja ju je oslobodila svih inhibicija dok je prste provlačila kroz kovrčave dlačice i našla mjesto gdje su se počele sužavati, a tekstura je postala svilenkasta. Slijedila ih je do kopče njegovih traperica.

Drhtavo je udahnuo, ali nije joj trebao taj zvuk da bi je upozorio na njegovo uzbuđenje jer je osjećala njegovo pulsiranje čak i kroz dva para traperica. – Shay, Shay. Želim te.

Pomilovao joj je dojku i lagano je gurnuo prema gore, a zatim je zagnjurio lice uz mekanu oblinu pokrivenu majom. Bradavica joj je nabreknula od strasti ispod pamuka. Njegova su je usta našla, pa ju je milovao jezikom. Zubima ju je nježno grebao i lagano grickao. Zajedno s majom, obujmio ju je ustima i ritmički sisao. U istom su se ritmu njegovi bokovi trljali o njezine.

– Da, lane. Molim te – dahtala je. – lane, molim te.

Zatim je, jednako naglo i tiho kao što je započeo, zagrljaj završio. Skočio je s poda, prekrižio ruke na polici iznad kamina i naslonio čelo na njih.

Poput mehanizma na oprugu, ona je također uspravno sjela, a njezino je tijelo činilo savršeni pravi kut. Bijes se, poput plime, širio uz njezina ramena i vrat, te joj preplavio lice gnjevnom bojom.

– Ti... ti, klipane! – vrisnula je. – Odlazi. Ovo je posljednji put da mi to činiš.

Naglo se okrenuo, nadivivši se nad njome. – Shay, slušaj. Ti –

– Ti slušaj. Ja sam žena. I volim biti od ljudske krvi i mesa. To je daleko bolje nego biti hladnokrvni gad poput tebe.

– Itekako dobro znam da si žena. Ja –

– Ako ti je vođenje ljubavi sa mnom tako odvratno, ako nisam dovoljno zdrava, dovoljno dobra –

Spustio se kraj nje i čvrsto je uhvatio za ramena, povukavši je prema gore i nemilosrdno je drmajući. Lice mu je bilo strastveno na svjetlosti vatre, s jasnim ravninama i prijetećim sjenkama.

– Nemoj reći –

– Reći ću što god želim.

– Shay, slušaj me.

– Ne! Dosta mi je –

– Volim te, dovraga! – zaurao je.

Njegova iznenadna žestina, njegova psovka, da i ne spominje ono što je rekao, naglo su je zaustavili. Kad je ostala bez riječi, mirnije je rekao: – Udaj se za mene.

8. poglavlje

Ne bi se više zaprepastila ni da je upravo priznao da je narkoman, prikriveni pervertit ili ubojica sa sjekirom. Usta su joj se otvorila u nevjerici. U njegovim je očima vidjela vlastiti odraz, širom otvorene oči i šokiran izraz lica.

Kad joj je do mozga doprlo puno značenje njegovih riječi, napokon su potekle suze koje su cijeli dan čekale u pripremi. Sagnula je glavu i počela plakati.

– Shay, što – Zašto plačeš?

Odgurnula je njegove ruke i, zanemarivši njegovo upozorenje od prije nekoliko tjedana, proklinjala ga je i udarala stisnutim šakama. – Proklet bio! Proklet bio! Okrutan si. Čuješ li me, velečasni Douglas? Okrutan!

Suze su joj se kotrljale niz lice dok ga je nastavila udarati. Prihvaćao je udarce, niti je ne pokušavajući zaustaviti. Na koncu se iscrpljeno opustila uz njega.

– Dajem ti riječ da to nisam rekao samo radi seksa s tobom. – Obujmio joj je lice rukama i nagnuo ga unatrag kako bi se mogao zagledati u njezine oči oblivene suzama. – Kad bi to bilo sve što želim – iskosa se nasmiješio – ne bi mi trebalo tako dugo da izgovorim nekoliko romantičnih riječi.

S mukom je progutala slinu. – Zašto si rekao da me voliš? Zašto si me zaprosio?

– Jer te doista volim. I više od ičega želim da mi budeš žena.

Ponovno je zajecala, te se odgurnula od njega i ustala. – To je nemoguće! Znaš da jest. Zašto mi to činiš?

On je također ustao i uhvatio joj ramena iza leđa. – Shay – tiho je rekao – voliš li me?

Prestala je jecati, premda su joj suze i dalje bezglasno padale niz obraze. Okrenula se k njemu i ozbiljno se zagledala u njegove upitne oči. – Da. – Usne su joj podrhtavale i ruke se tresle kad ih je podigla do njegovih ramena. Spustila je svoj vlažan obraz na njegova prsa. – Da, da, da. – Slavila je te riječi, ponavljajući ih. – To je ludo, apsurdno, ali volim te. Već tjednima znam da se zaljubljujem u tebe, ali nisam to željela. – Tužno ga je pogledala. – Beznadno je, lane. Nemoguće.

Ponovno je pritisnuo njezinu glavu na svoja prsa i čvrsto je zagrlio. Njegove su se usne pomicale u njezinoj kosi. – Nije. Nećemo dopustiti da bude nemoguće.

– Ali ti si ti, a ja sam ja i...

– Savršeno nadopunjavamo jedno drugo.

– Ne mogu biti pastorova žena.

– Kako znaš? Nikad nisi pokušala. Sama si rekla da ti je bilo lijepo tijekom ovog vikenda.

– Ali vikend nije cijeli život.

– A bilo bi za cijeli život, Shay.

– Da. Tako dugo me se ne bi mogao riješiti. Neobuzdana sam, impulzivna, bezobzirna, napadna. Imam samo jednu haljinu što je mogu nositi u crkvu, a nju sam danas odjenula.

Tada se nasmijao, ljuljajući je naprijed–natrag. – Kad se žena počne zabrinjavati oko toga što će odjenuti, gotovo je uvjerena.

Koraknuo je unatrag i pogledao je. – Shay, bio sam zadovoljan svojim poslom, ali u mojem životu nije bilo radosti. Razumiješ li? Postao sam previše ozbiljan, staložen. Ti si bila poput potresa koji je sve zdrmao, sve okrenuo naglavce. Dala si mi energiju za koju nisam čak ni znao da mi nedostaje. Čak sam počeo biti ogorčen na svoje odgovornosti, na crkvu, jer su tako u potpunosti dominirale mojim životom. Imao sam mnogo posla, ali nisam imao nikoga s kim bih mogao podijeliti mirne sate. Nećeš biti smetnja mojem

poslu. Dodat ćeš mu novu dimenziju. Uravnotežit ćeš moj svijet. Već se nalaziš u mojem srcu, Shay, ali potrebna si mi u životu, u mojem krevetu.

Nježno ju je poljubio. Osjećala je da nema snage boriti se protiv njega. Još se manje mogla opirati zahtjevima vlastitog srca. Bračni život s njim bio bi posve neočekivan, ali bi bio život. Bez njega bi samo nastavila postojati u pustoši u kakvu se njezin svijet pretvorio.

Da je njihova odjeća nekim čudom nestala, vodili bi ljubav prije samo nekoliko trenutaka. Dok se njezino tijelo izvijalo prema njegovomu, znala je da žudi za nečim što je više od seksualnog ispunjenja. Njezinom je srcu trebala njegova ljubav. S njim se osjećala cijelom, a ne poput nekoga u kostimu tko igra dodijeljenu mu ulogu.

Brak s njim ne bi bio bez rizika, razočaranja i patnje. Ali koji je brak bez toga? Možda je više toga protiv nje i lana nego za njih, ali oboje su snažni ljudi koji ne bježe pred izazovima.

I vole jedno drugo. Ta ljubav zasigurno zaslužuje poneku žrtvu.

Njezine su se usne rastvorile ispod njegovog slatkog insistiranja. Ponovno joj je podigao maju i pokrio dojke, nabrekle i ispunjene ljubavlju. Podigao je usta s njezinih tek toliko da kaže: – Hoćeš li se udati za mene, Shay? Dat ću ti pola minute da se odlučiš.

Zapravo, dao joj je tri dana. To je bila igra. Oboje su znali kako će glasiti njezin odgovor.

– Shay, ako se ne udaš za mene – rekao je preko telefona kasno uvečer trećega dana – natjerat ćeš me da počinim grijeh koji će me odvesti u propast. Zar to želiš imati na savjesti?

– Kad to tako kažeš, ne ostavljaš mi mogućnost izbora. Da, udat ću se za tebe.

Vikao je i klicao u telefon punih pet minuta prije nego se smirio kako bi isplanirali vjenčanje. Nije želio gubiti vrijeme, ali je pristao da to bude za dva tjedna.

Idućeg je dana Vandiveeru rekla da daje otkaz. Vijest je primio onako kako je očekivala – loše.

– Zašto? Netko drugi ti je ponudio veću proviziju? Jesi li dobila stalan posao kao model? – Njegovo je šiljasto lice bilo stisnuto od ljubomorne ljutnje.

– Ne – mirno je rekla. – Uzimam stalan posao kao supruga.

– Su... supruga! Čija?

– Muškarca o kojem sam vam pričala prije nekoliko tjedana.

– Svećenik! – Shay se lecnula na njegov glasan smijeh.

– O, to je sjajno. Mjesecima se nisam tako dobro nasmijao. – Odmjerio ju je pogledom, njezinu suknju dugu do sredine listova, smeđe čizme od antilopkože, dugi pulover i pleteni pojas spušten nisko na bokovima.

– Oprosti mi što kažem, draga moja, da ti baš nisi tip svećeničke žene. Njegova je primjedba nije uzrujala. Široko se smiješeći, stavila je ruke na bokove, zbacila svoju grivu kose boje žita i rekla: – Vraga nisam.

– Ne mogu ti reći koliko smo John i ja sretni – topila se Celia dok je pomagala Shay da navuče kombine od zlatnog satena s čipkastim košaricama na dojkama.

Njihov je vjenčani dan svanuo lijep, sunčan i hladan. Johnov i lanov biskup povukao se u dnevni boravak nakon ručka što ga je za prije ceremonije pripremila gospođa Higgins. Ian je otišao u svoju sobu kako bi se preodjenuo za obred. Shay je na raspolaganju imala jednu od soba župnoga dvora u kojoj se trebala odjenuti.

Shay je zaustavila majčine užurbane ruke i usurdno je pitala: – Jesi li doista sretna zbog toga, mama? Misliš li da pravilno postupamo? Tvoja podrška, i Johnova, oboma nam mnogo znači.

– Naravno, ushićeni smo ovim vjenčanjem, Shay, draga – uzvikne Celia. – Priznajem da me šokiralo tvoje ponašanje u kolibi tijekom onog ljetnog vikenda, ali s druge strane, kad me tvoje ponašanje nije šokiralo? John i ja nismo imali pojma da ste se ti i Ian uopće vidjeli, sve dok nas nisi nazvala i rekla nam da ćeš provesti vikend u Brooksideu. I zatim odjednom, vijest da ćete se vjenčati.

– Toliko smo različiti. – Shay je glasno izgovorila zabrinutost koja ju je mučila protekla dva tjedna. Čini li veliku grešku? Hoće li opet biti povrijeđena kao s Ansonom? Još gore, hoće li ona povrijediti lana na isti način?

– Ne bih dopustila da me to muči – odsutno će Celia, uklanjajući nevidljiv končić sa Shayine vjenčane haljine. – Te sitne razlike u osobnostima zapravo su začim u braku. Tvoja je haljina doista ljupka, dušo.

Shay je mogla tvrditi da se razlike među njima ne odnose isključivo na osobnosti, niti su 'sitne'. No, njezina joj je majka skrenula pozornost na haljinu što ju je izabrala. Izrađena je od svile boje šampanjca i gornji se dio doima kao da je zaseban. Dugi rukavi lijepo padaju od ravnog otvora na vratu i sužavaju se do zapešća. Suknja je uska i duga do ispod koljena. Majka joj je posudila nisku bisera i odgovarajuće naušnice. Shay je već podigla kosu u punđu od mekih uvoića na tjemenu.

Sjedila je za starinskim toaletnim stolićem i nanosila posljednju šminku kad je njezina majka rekla: – John je već godinama zabrinut za lana. Muškarac njegova položaja ne bi smio biti bez žene. Nosi golemu odgovornost, a nije

zdravo za mladog čovjeka poput njega da nema oduška za... pa, znaš – zaključila je njezina majka, smućena i rumena.

Shay se zločesto nasmiješila. – Da, znam.

– Previše je dugo bio sam. John je rekao kako nije vjerovao da će lan ikad preboljeti Mary kad je onako tragično poginula. – Shay je osjetila iznenadnu bol, te je odložila olovku za oči i tupo se zagledala u svoj odraz u zrcalu. – Mary je zacijelo bila veoma posebna osoba – nastavila je Celia. – John je rekao da je bila predivna djevojka. Rekao je da ju je lan obožavao i gotovo je poludio kad je umrla. Bila je...

– Majko – brzo ju je prekinula Shay – hoćeš li me ispričati na minutu? Željela bih malo biti sama.

Celia je prekinula svoje brbljanje i zbunjeno pogledala Shay. – Ali željela sam ti pomoći pri odijevanju – rekla je, a u očima joj se vidjelo da je povrijeđena.

– O, da, svakako. Ne bih se mogla odjenuti bez tebe. Zvat ću te kad budem spremna. Samo mi treba nekoliko minuta samoće. Razumiješ. Molim te?

– U redu – reče Celia i pođe prema vratima. – Bit ću dolje s biskupom Collinsom i Johnom. Zovni kad me budeš trebala. – Vrata su se tiho zatvorila za njom.

Mary. Mary. Shay je gotovo zaboravila na lanovu pokojnu ženu. Sad joj se naglo vratilo sjećanje na njihov razgovor. Bio je ljutit, rekao je da nije bio intiman niti s jednom ženom osim sa svojom suprugom, rekao je da ju je volio, nije se ponovno ženio...

Skočila je na noge i, bez obzira na činjenicu da je na sebi imala samo prozirno donje rublje, u čarapama se zaputila hodnikom do vrata lanove sobe i tiho pokucala.

– Udi, tata – doviknuo je.

Stajao je ispred komode, savinutih koljena kako bi se mogao vidjeti u zrcalu, i češljao se. Na sebi je imao samo tijesne gaćice. Koža mu je blistala od nedavnog tuširanja. Dlačice po njegovim nogama i na prsima bile su vlažne i kovrčave. Kad je Shay ušla, spustio je četku za kosu na komodu i požurio preko sobe, problijedjevši zbog izraza njezina lica.

– Što se dogodilo, Shay?

– Moram razgovarati s tobom.

Povukao ju je unutra i zatvorio vrata. Spustivši joj ruke na ramena, okrenuo ju je prema sebi. – O čemu?

– Mary. – Po iznenadnom uzdizanju njegovih obrva znala je da ga je iznenadila. S mukom je progutao slinu. Srce ju je zaboljelo.

– Što s njom?

– Sve. Želim znati kakva je bila. Koliko si je... koliko si je volio. Sve.

– Shay – zabrinuto je rekao i zglavcima prstiju prešao duž linije njezine čeljusti – Mary nema nikakve veze s nama.

– Želim znati – rekla je, a u glasu joj se osjetio tračak hysterije. – Sada. Ozbiljno se zagledao u njezine tamne oči. – Bila je slatka, dražesna žena. Nježna, sitna, tiha. Svirala je klavir.

Shayino je srce potonulo na dno njezine duše, poput olova. Mary Douglas je bila sve što ona nije, savršena žena za predanog svećenika.

– Koliko ste dugo bili u braku? – šapnula je.

– Četiri godine prije nego je poginula. – Automatski je kimnula, omamljena. Ian joj je prodrmao ramena, prstima stisnuvši nježnu kožu. – Shay. – Kad nije reagirala, oštrije je ponavljao njezino ime dok se njezin pogled nije izoštrio na njemu. – Volio sam svoju ženu. Tugovao sam kad sam je izgubio. Nedostajala mi je, ali sad volim tebe. Mary je dio moje prošlosti i sjećam je se s ljubavlju, ali to je gotovo i nikad se neće vratiti. Ti si moja sadašnjost i moja budućnost.

Mahnitim je rukama stezala njegove bicepse. – Zar ne shvaćaš, lane, da ne možemo ovo učiniti. Pogrešno je. Nimalo joj nisam slična.

– Apsolutno. Nisi nimalo poput Mary. – Činilo joj se da su njegove riječi bodeži koji joj probadaju tijelo, ali je nastavio prije nego se uspjela odmaknuti. – Nije imala tvoju predivnu nepredvidljivost. Njezine emocije nisu bile nepostojane, ni tako uzbudljive za promatranje kao tvoje. Bila je staložena i nikad se nije izražavala s tako vatrenom strašću kao ti.

Zagrlio ju je i privinuo uz čeličnu snagu svojega tijela. Osjetila je njegov dah na vratu kad je usrdno šapnuo: – Da, volio sam je, Shay. Ali ona je bila poput mliječnog, poliranog opala dok si ti tajanstveni topaz pun vatre, s tisuću zasljepljujućih boja. Želim da provedemo ostatak života otkrivajući svaku pojedinu.

Prigušio je njezin uzvik radosti usnama koje su bile vrele i željne njezinih. Jezikom je prodirao duboko, kao da je želio dotaknuti njezinu dušu i uvjeriti je u svoju ljubav.

– Volim te, Shay, volim te. Svakim djelićem svojega bića – rekao je, obasipajući joj usta laganim poljupcima i dodirima razigranog jezika.

– lane, volim te toliko da me to plaši.

– Nikad nemoj pomisliti da nisi sve što želim od supruge i od žene.

Ruke koje su stezale njezinu satenom pokrivenu stražnjicu svjedočile su o tome. Zagrlila ga je oko struka dok ju je stiskao uz tvrdi dokaz svoje ljubavi. Poput podatne gline njezino se tijelo prilagodilo tomu i ugnijezdilo ga između svojih bedara. Njihovi su se uzbuđeni uzdasi stopili iznad njih samo trenutak prije nego je netko pokucao na vrata.

– lane – rekao je biskup Collins ulazeći u sobu – bolje da se požuriš ili će tvoja buduća – Zašutio je kad ih je ugledao.

Shay je prvi put shvatila kako je oskudno odjevena, a ona i Ian naglo su se odmaknuli jedno od drugoga. Činilo se da je Ian bolno svjestan dokaza

svojeg uzbuđenja. Shay je raširila ruke na dojčkama i okrenula leđa biskupu, čedna i posramljena možda prvi put u životu.

Biskup Collins se nakašljao, a njegove su se obrve prijekorno skupile iznad očiju u kojima je poigralo vragolasto ushićenje. – Mislím da je bolje da što prije pođemo u crkvu – suho je rekao.

Svjetla što su obilježavala staze Central parka lagano su treperila. S prozora njihova apartmana u hotelu Plaza Shay je vidjela poredane fijakere koji su čekali da povedu mušterije u obilazak parka. Ona i lan boravit će u raskošnom apartmanu tri dana, što je bio vjenčani dar Johna i Celije.

Bila je neobično nervozna dok je stajala kraj prozora, neprestano odvezujući i zavezujući vrpcu koja joj je učvršćivali negliže ispod prsa.

Vjenčanje je bilo najljepši doživljaj u njezinu životu. U crkvi su žute svijeće treperile usred zelenila i jesenjih krizantema. Dok je Celia nježno šmrkala u prvoj klupi, biskup Collins je obavio obred za koji su veći dio teksta Shay i lan sami napisali. To nije imalo nikakve veze s tradicijom, sa zakonima države, s bilo čime, osim s ljubavlju na koju su se zavjetovali jedno drugomu. Prekinuvši uobičajenu praksu, lan je vodio njihovu svadbenu molitvu, moleći Božji blagoslov za njihov zajednički život. Suze su svjetlucale u Shayinim očima kad je podigla usne za njegov poljubac. Sladak i nježan, otkrivao je svu ljubav što ju je osjećao za nju. Prodirao je do njezine duše i stopio je s lanovom, stvarajući vezu za koju je znala da se nikad ne može prekinuti.

Sada, dok je čekala da iziđe iz kupaonice, bila je izrazito nervozna, drhtala je poput preostalog lišća u parku koje se moglo otrgnuti pri sljedećem naletu hladnog vjetra. Nije znala kako se ponašati ili što činiti.

Grlili su se i ljubili mnogo puta nakon večeri kad ju je zaprosio. Takvi su zagrljaji uvijek bili vatreni. Ono jutro prošlog ljeta kad se probudila u njegovu zagrljaju, dok su je milovale njegove ruke i usne, dobila je uvid u to kakvo će biti lanovo vođenje ljubavi. Bit će usrdan i nježan, ali i kontroliran u svojim reakcijama.

Čeznula je za pustolovnim seksualnim životom. Tek nakon što se razvela od Ansona, shvatila je da je njihovo vođenje ljubavi bilo prilično rutinsko. Ali nije očekivala da će lan dijeliti njezinu želju za raznovrsnošću i eksperimentiranjem.

Na kraju krajeva, Mary je umrla prije više od dvije godine. Otad nije bio sa ženom. I on je ipak svećenik. Ne bi li se uobičajena ograničenja što ih čovjek toga zvanja ima u svakodnevnom životu odnosila i na bračni krevet?

Ako bude nezgrapan ili suzdržan, jednostavno će morati biti strpljiva s njim i nastojati prikriti svoje razočaranje. Nije ga željela šokirati ili uvrijediti u

njihovoj prvoj bračnoj noći. Možda će biti potrebno dosta vremena da se njihov seksualni život razvije na obostrano zadovoljstvo.

Vrata kupaonice su se otvorila. Svjetlo je ostalo upaljeno. Shay je namjestila usne u osmijeh i okrenula se. Kroz mjesečinom osvjetljenu sobu lan je hodao prema njoj... nag.

Oblik i simetrija njegovih udova bila je studija ljudskog savršenstva. Bio je točno onakav kakvog je Bog zasigurno imao na umu kad je stvorio čovjeka. Na trupu koji se sužavao prema dolje, pokrivenom tamnim dlačicama, mogao bi mu pozavidjeti i najmuževniji čovjek.

Njegovo je spolovilo bilo smiono, ponosno, bez srama.

Suprotno onomu kad ga je prvi put vidjela ovakvoga, Shayina su se usta osušila, pa je promucala prvo što joj je palo na pamet. – Ti si... ostavio si upaljeno svjetlo.

Lijeno se smiješio dok joj je prilazio i obavio joj ruke oko vrata. Palčevima joj je naizmjenice milovao usne. – Želio sam te vidjeti.

– O – odgovorila je, nervozno kršeći ruke između njihovih tijela, u prostoru koji se postupno smanjivao. – Nije li ti hladno?

– Kako uspaljenom muškarcu može biti hladno?

Završivši s besmislenim razgovorom, sagnuo je glavu. Jezikom je polako prelazio po njezinim usnama, ostavljajući ih vlažnima i blistavima. Gotovo ih je osušio usnama prije nego ih je pritisnuo o svoje, rastvorio ih jezikom i ušao u njezina usta kako bi je cijelu kušao. Njegov jezik ništa nije preskočio, istraživao je s posvemašnjom smionošću i potpunim posjedovanjem.

Koljena su joj popustila, te se uhvatila za njega kako ne bi pala. Vrelim je poljupcima obasipao njezin vrat do udubljenja iznad ključne kosti. – Imaš previše odjeće na sebi – blago se pobunio.

– Zar? – dahнула je, zamagljena vida, sa zvonjavom u ušima.

– A-ha. Smijem li? – Njezin je tihi uzdah shvatio kao pristanak i odvezao vrpca ispod njezinih dojki. Negliže se rastvorio, a on ga je spustio s njezinih ramena i pustio da padne na pod oko njihovih stopala.

Mrmljao je o privlačnosti spavačice što ju je tako pomno izabrala. Čipka je obavijala savršene obline njezinih dojki, a ispod su se nazirale tamne sjenke bradavica. Spavačica je padala ravno dolje, obavijajući joj tijelo i ističući njezina vitka bedra.

– Tako ljupko. – Nasmiješio se. Podigao je ruke i lagano prešao po njezinim dojkama. S ljubavlju ih je promatrao dok ju je milovao, a oči su mu postale mutne od žudnje kad je osjetila kako cvatu od strasti. Više nisu bile plahe sjenke, već su besramno izražavale svoju potrebu. – Želim te tu ljubiti. – Prstima je obuhvatio jedan ukrućeni pupoljak i milovao ga gotovo neprimjetnim pokretima.

Stisnula je ruke oko njegova struka, zanjihala se prema njemu i tiho dahnula:
– Da, lane, da.

Nije joj odmah skinuo spavaćicu, već ju je ljubio kroz čipku, prelazeći vješt看 jezikom po osjetljivim bradavicama dok mu se Shayini prsti nisu zarinuli u kožu.

– Slatka si, tako slatka – rekao je, konačno spuštajući naramenice spavaćice. Pomogla mu je time što je izvukla ruke kad se spavaćica zaustavila oko njezina struka. Promatrao je njezine dojke i ljubav je strujala iz njegovih očiju poput tekućih safira. Jednu je dojku obujmio dlanom i primaknuo je svojim žednim ustima.

Upijao je, a ona se privijala uz njega dok je u njoj rasla žudnja, prijeteći da će je uništiti. Najprije je jedna dojka, zatim druga, temeljito upoznala njegova usta. Uzeo je bradavicu i dio mekane obline u svoja vrela, vlažna usta i nježno je sisao prije nego je jezikom natjerao bradavicu da se još više ukruti.

– O, lane, to je tako divno. – Govorila je isprekidano jer je tako i disala.

– Predivna se. – Rukom joj je prešao niz kralježnicu do donjeg dijela leđa. Kad je naišla na spavaćicu koja je još uvijek ondje počivala, spustio ju je dok je prstima slijedio ženstvenu oblinu njezina boka.

Kad je stajala naga kao i on, uspravio se do svoje pune visine, nekoliko puta duboko udahnuo i rekao: – Želim te gledati. Čini se da sam cijeli svoj život čekao tu privilegiju.

Koraknuo je unatrag. Njegov je pogled krenuo od vrha njezine glave. Kao da je vidi prvi put, očima koje su obožavale i štovale analizirao je nepravilnu aureolu njezine zlatne kose i svaku crtu lica.

Dok je nastavljao svoj vizualni obilazak prema dolje, svaki dio njezina tijela zahvaćao je plamen života; spuštena ramena i vitak vrat; pune, okrugle dojke s koraljnim bradavicama uperenim prema njemu; uzak struk i malo širi bokovi; duge noge svijetle puti.

Podigao je pogled i nasmiješio se. – Sjećaš li se kad si izvila leđa i isprsilas one prve večeri, dok sam brisao suđe?

– Umalo ti je tanjur ispao iz ruke.

– Umalo sam zaboravio na skrupule, također. Želio sam ti strgnuti bluzu i vidjeti jesu li tvoje dojke doista onako savršene kako se činilo.

– Jesi li razočaran?

Umjesto odgovora nagnuo se naprijed i poljubio oba nježna vrška. – Daleko od toga. – Pročistio je grlo i opet se uspravio. – Skrećem s teme. Okreni se.

Poslušala ga je. Podigao joj je ruke tako da se pružaju vodoravno od tijela. Vršcima prstiju prelazio je niz strane njezina tijela, slijedeći udubinu struka i oblinu bokova.

Testirao je zaobljenu puninu njezine stražnjice nježno je stišćući. Na povratku prema gore njegove su ruke kliznule oko njezina tijela i zaustavile se na dojkama. Primaknuo joj se straga, čvrst, tvrd i topao.

Vrhom nosa odmaknuo je njezinu kosu i šapnuo joj u uho: – Nevjerojatna si. Ruke su joj se savile oko njegovih ondje gdje su držale njezine dojke kao da je riječ o obožavanim umjetničkim djelima. – I ti si. Volim kako izgledaš. Od trenutka kad sam te ugledala kako izlaziš iz tuš-kabine. – Okrenula je glavu, njihova su se usta našla i zadržala u dugom poljupcu preko njezina ramena. Ne prekidajući poljubac, lan ju je okrenuo prema sebi i zagrlio na način koji nije krio koliko je spolno uzbuđen. Poput šipke od baršunom pokrivenog čelika, njegova se muškost zarinula u njezin trbuh. – Vrijeme je, Shay. Voljet ću te.

Lagano je savio koljena i zavukao joj ruku ispod bokova. Kad se uspravio, glava mu je bila u ravnini s njezinim dojkama. Zagnjurio je lice između njih dok ju je nosio do kreveta i spuštao. Netko je ljubazno odmaknuo pokrivače dok su oni bili na večeri.

Osjećala se poput kipa prožetog životom dok je ondje ležala, kose raširene oko glave na snježnobijeloj, namirisanoj posteljini. Njezine su se dojke tek neznatno spljoštile dok je ležala na leđima, bile su tako čvrste. Trbuh joj je oblikovao plitku udolinu ispod nježnog prsnog koša. Mekani, zlatni čuperak dlačica na vrhu bedara bio je vidljiv podsjetnik da nije od mramora, već od krvi i mesa. Čedno primamljive, njezine su noge bile graciozno spojene.

Ilanova su koljena utonula u madrac kad je kleknuo nad njome. – Gotovo bih se mogao zadovoljiti samo promatranjem. – Poljubio ju je, a jezik mu je nestašno harao njezinim ustima. – Gotovo.

Ponovno su joj njegove ruke milovale dojke, a vrhovi prstiju pripremali su teren za usne koje su obavile njezine bradavice željne ljubavi.

Shay je oko prstiju namatala njegovu blistavu crnu kosu i čvrsto mu držala glavu dok se polako pomicala njezinim tijelom. Smjelosti njegova jezika nije bilo kraja. Na oblinama njezine dojke, na isturenim bradavicama, rupici pupka, plesao je u ritmu erotske glazbe. Slatko grickanje njegovih zuba posve je razbudilo svaku stanicu u njezinu tijelu. Dok je spuštao brze, vlažne poljupce po grozničavoj koži njezina trbuha, mišići su joj se stezali od ekstaze.

Njegove znatiželjne ruke nikako da se zadovolje. Neprestano ju je iznova intimno milovao, šapćući koliko je lijepa. Vrat joj se izvio kad je zabacila glavu na jastuku. Nije bila svjesna ničega, osim njegovih vještih dodira i riječi što ih je šaptao.

Tijelo joj se smekšalo dok je njegovim rukama i ustima dopuštala da čine što žele, oblikuju kako hoće. U njoj je pulsirala žudnja tako intenzivna da joj se

uzvik otrgnuo s usana kad su njegovi prsti nježno razmaknuli i nježno istraživali najintimniji izvor njezine strasti.

Tiho izgovarajući upute i pomažući se svojim rukama, namjestio ih je tako da mogu u potpunosti uživati jedno u drugome. Uzeo joj je ruku i jezikom umio vršak svakog prsta prije nego ju je spustio na sebe. – Diraj me, Shay. – Glas mu je bio hrapav od žudnje, ali ljubazan, bez užurbanosti, obziran. Kad ga je stisnula, uživala je u njegovom isprekidanom uzdahu golemog užitka.

Uživala je u dodiru njegove kože, čistom mirisu, slanom okusu. Postalo joj je izrazito važno uzvratiti ljubav koju joj je pružao. Njezina su milovanja postala smionija, pokazivala je ljubav bez suzdržavanja.

Oči su joj se sklopile, te je zadrhtala uživajući u stimulaciji kakvu nikad nije doživjela. Njegov je dodir bio magičan. Vršcima prstiju, usnama i jezikom, milovao je dijelove njezina tijela za koje je shvatila da ranije nisu bili dotaknuti. Nije znala što je seksualna ljubav sve do ovog trenutka nesebičnog dijeljenja s lanom.

Osjetila je kako joj se trbuh steže, a njezina su bedra refleksno činila isto. Dojke su joj podrhtavale od novog uzbuđenja, te je osjetila kako klizi s ruba svijeta.

Ali nije željela poći sama.

– lane! – izustila je, očajnički se nadajući da je uspjela glasno izgovoriti voljeno ime jer se sve brže primicala predivnom zaboravu. Nemilosrdno je vukla njegovu kosu dok se nije okrenuo, podigao se nad njome i ušao u njezino tijelo.

– Shay. Moja žena. Silno te volim.

Uronio je dublje u njezinu tijesnu toplinu, a ona ga je obavila svojom ljubavlju.

Kad je na koncu pala s ruba svijeta, on je bio s njom, bio je ondje da je nježno uhvati u svoj zagrljaj kad se polako vratila na zemlju.

– Shay?

Njezino je šaptom izgovoreno ime doprlo do nje poput duha. Probudila se s ironičnim osmijehom na licu. Što ju je navelo na pomisao da lan neće biti vješt ljubavnik? Proveo je noć dokazujući joj suprotno. Tijelo joj je bilo ugodno ispunjeno nakon nevjerojatnog vođenja ljubavi. On očito ne misli da je noć završila.

– Hmm? – pospano je promrmljala. Ležala je na trbuhu, zagnjurivši lice u jastuk. Bio je ispružen uz nju, a njegovo je tijelo djelomice pokrivalo njezino. Dodir njegovih gustih dlačica na njezinu nagu tijelu izazivao je ponovnu erupciju strasti, za koju je mislila da je odavno zadovoljena.

– Podigni se malo – šaptao je dok je usnama milovao kožu njezina zatiljka.

Udovoljila mu je, te su njegove ruke kliznule ispod nje i nježno joj gnječile dojke. Ravnomjerno je rasporedio svoju težinu na njoj kad se namjestio između njezinih bedara. – O... lane, to je... lijepo – isprekidano je izustila dok su je njegove ruke još jednom dovodile do vrtoglavih visina. Jedna se spustila niz njezin trbuh, do cilja koji je željno očekivao njegov dodir.

Ponovno je postao njezin učitelj, vodeći je tako da oboje izvuku najviše užitka. Prije nego je ponovno izgubila razum, izgovorila je ono što joj je bilo na umu. – Za mene nikad nije bilo ovako, lane. Ja... ah, dragi, to je predivno... nisam mislila da će s tobom biti ovako.

– Što si mislila, kako će biti? Ne tako brzo... tako je. Savršeno, savršeno, Shay.

Zatvorila je oči i duboko udahnula. Ono što je činio bilo je tako veličanstveno, da nije znala može li govoriti. – Više konvencionalno. Mi... – Ne, ne smije spomenuti neko drugo ime, ne sada. To bi bilo profano. I nije željela razmišljati o lanu s Mary, inače će je ljubomora uništiti. – Znala sam da može biti ovako, ali samo iz literature, knjiga... filmova... – Prekinula se uz udah koji se vinuo u glazbeni refren.

Stisnuo je lice uz njezina leđa i polako se njihao na njoj. – Ni za mene nikad nije bilo ovako, ljubavi moja. Nikad.

Srce joj se nadimalo od radosti. I ona je za njega jedinstvena. Zatim, i još dugo nakon toga, razgovor više nije bio potreban.

9. poglavlje

Narednih nekoliko tjedana bili su blaženo sretni. Shay se uselila u župni dvor s manje nelagode no što je očekivala. Preostao je samo mjesec dana najma njezina stana. Budući da ga je kućevlasnik iznajmio čim ga je obavijestila o svojem odlasku, stvar je brzo riješena.

Gospođa Higgins je pokazivala znakove tjeskobe dok je lan nije uvjerio da će zadržati svoj posao. Čak je predložio da njegovoj mladoj supruzi održi nekoliko lekcija iz kuhanja, za što je dobio po stražnjici.

Shay je na sebe preuzela zadatak preuređivanja i moderniziranja župnoga dvora. – Ništa posebno – brzo je rekla kad je opazila lanov oprezan izraz lica. – Samo nekoliko promjena tu i tamo. Sad kad imaš domaćicu, trebao bi češće primati goste.

Najprije se bacila na spavaću sobu. Iza velikog kreveta, za koji joj je lan rekao da ga je prije nekoliko godina kupio kao božićni dar za sebe, pokrila je zid – tkaninom. Na krevetu je raširila pokrivač kontrastne boje i po njemu složila jastučice.

lanove su se obrve skupile dok je promatrao njezino djelo. – Ako ne budem umoran do trenutka odlaska u krevet, iscrpit će me micanje svih tih jastuka – suho je rekao, ali je vidjela da mu se sviđa.

Promjene što ih je unijela u dnevni boravak odobravalala je čak i skupina za čitanje Biblije utorkom ujutro. Nakon jednog od njihovih sastanaka priredili su bračno darivanje za svojeg pastora i njegovu mladu ženu. Shay se koristila vlastitim novcem za preuređivanje, a ne crkvenim, a žene su se divile rezultatima. Njihovi su vjenčani darovi bili velikodušni, a Shay je uživala u toplini njihova prihvaćanja. Ian se ponosno smiješio i poljubio je, na oduševljenje dama, dok su im mahali na odlasku.

Ni sama crkva nije izbjegla Shayinu pozornost. – Nešto doista treba učiniti u onim prostorijama za nedjeljni vjeronauk – primijetila je jedne večeri za stolom.

– O, ne. – Ian je zastenjao. – Opet počinje. – Popio je gutljaj kave kao da je to lijek za anesteziju. – Dobro, da čujem.

Ne dopuštajući da je smete njegovo zadirkivanje, rekla je: – Uistinu su turobne. Kako djeca mogu naučiti cijeliti veličanstvenost Boga ako su okružena bolesnom zelenom bojom? Prostorije bi trebale biti vedre i živopisne. Trebali bi imati oglasnu ploču, slike na zidovima, vrećaste stolice, pomagala za učenje...

– Shay – rekao je i spustio ruku na njezinu – zar misliš da ja toga nisam svjestan? Ljudi koji rade s djecom također to znaju. Ali te stvari su skupe. Ove godine to nije predviđeno crkvenim proračunom.

– Novac? Zar je to sve? – bezbrižno je rekla. – Onda to prepusti meni. Pribavit ću novac.

– Shay – prijeteći je rekao, mršteći se – što si naumila? Ne bi učinila nešto čime bi me dovela u neugodnu situaciju, je li?

– Nije li ova pita slasna? Doista bih trebala nagovoriti gospođu Higgins da me nauči kako se radi.

– Shaaay – prijekorno će Ian.

– Što bi rekao kad bih ti povjerila da na sebi nemam donjeg rublja?

– Rekao bih da si besramnica koja me pokušava skrenuti s teme.

Skočila je sa stolice i zaputila se iz prostorije. – A što bi rekao kad bih ti rekla da ću biti naga kad stignem do kreveta?

U roku od dva tjedna prostorije za nedjeljni vjeronauk doimale su se posve novima, a cijela je pastva brujala o tome. Shay je na večeru pozvala umirovljenog vlasnika tvornice papira, pripadnika pastve poznatog po imetku, ali i po škrtosti. Ignorirajući Ianovo ljutito neodobravanje, ležerno je izrazila svoju zabrinutost zbog zapuštenosti prostorija. Kad je gost otišao iz župnoga dvora, Shay je imala ček na poveći iznos, ali i njegovu poniznu

molbu da pomogne u radu s djecom, ako bi to bilo u redu. Sad ga se svake nedjelje ujutro moglo vidjeti okruženog entuzijastičnom djecom.

– Optužio bih te za manipuliranje, ali čovjek se doima mnogo sretnijim – rekao je lan, u čudu odmahujući glavom.

– Bio je usamljen, to je sve. Bilo mu je potrebno da bude potreban.

Kad se približio Dan zahvalnosti, Shay je ženskoj skupini predložila da skupe košare hrane za siromašne obitelji.

– Ali u našoj zajednici nema siromašnih obitelji – pobunila se jedna od njih.

Shay se odlučno dala u potragu i u susjednom gradiću našla nekoliko obitelji u kojima je osoba koja je zarađivala za život ostala bez posla. Nijedna od tih obitelji nije pripadala njihovoj crkvi, ali je u tjednu prije Dana zahvalnosti kamionet bio krcat namirnicama. Vlasnik jedne trgovine mješovitom robom darovao je tri purice, a poslovni ljudi iz pastve u svojim su kompanijama tražili radna mjesta za ljude koji su ostali bez posla.

Glumeći ljubomoru, lan se žalio: – Kad telefon zazvoni, traže tebe, a ne mene. – Bila je subota ujutro. Budući da je gospođa Higgins imala slobodan dan, Shay mu je pripremila kasni doručak.

– Besmislica – rekla je, sjela mu u krilo, obavila mu ruke oko vrata i spustila usta na njegova.

Oboje su rezignirano uzdahnuli kad je telefon zazvonio. Shay se ispružila kako bi dosegla telefonsku slušalicu.

– Halo... O, da, gospođo Turner – rekla je i lanu pokazala jezik kad mu se na licu pojavio izraz *Rekao sam ti*. – Gospođa Graham je sinoć rodila? Dječaka? Kako krasno! Svakako ću to reći lanu, pa je jutros može posjetiti u bolnici. Imate pravo. – Shay je počela raskopčavati svoju kućnu haljinu sve dok se pred lanovim očima nije pojavilo njezino tijelo, toplo i ružičasto ispod haljine. – Trebali bismo nositi obroke njezinoj obitelji dok je ona u bolnici. Kad iziđe, mislim da bismo trebali razraditi raspored volontera koji će svako poslijepodne odlaziti onamo i pomagati oko večere, slažete li se? – Bez ikakve promjene na licu uzela je njegovu ruku i stavila je na svoju dojku. – Možda za onaj prvi tjedan... Hvala vam. Ne pada mi na pamet nitko tko bi to bolje organizirao... Dobro, reći ću mu... Doviđenja.

lan nije mogao odoljeti Shayinu pozivu. Nagnuvši se naprijed, milovao ju je nosom i ustima, dodirujući je na način koji ju je uvijek uspijevao uzbuditi.

– Što ćeš mi reći? – promrmljao je uz baršunastu udubinu između njezinih dojki.

Puteno zabacivši glavu, uzdahnula je dok je jezikom umivao njezinu ukrućenu bradavicu. – Reći ću ti da se gospođa Graham odmara, a njezin je liječnik zamolio da se posjeti odgode do kasnije tijekom dana.

– Podsjeti me da zahvalim tom liječniku kad ga idući put vidim – rekao je, podigao je u naručje i zaputio se prema stubama.

Do prvog je sukoba došlo dva tjedna kasnije, malo prije Božića. Proveli su mirnu večer ukrašavajući visoko drveće u dnevnom boravku, pijuckajući vruće jabučno vino, uživajući u pucketanju vatre iz kamina i jedno u drugome. Njigova ljubavna igra i česti poljupci razbudili su žudnju. Krenuli su prema spavaćoj sobi kad se oglasilo zvono na ulaznim vratima.

Jedan muškarac iz njihove crkve tiho je zatražio razgovor s lanom nasamo. lan ga je uveo u svoju radnu sobu, a zatim se vratio k Shay. – Zagrij moje mjesto – rekao je, lagano je lupnuo po stražnjici i brzo je poljubio.

Priredila si je dugu pjenušavu kupku, a potom je cijelo tijelo namazala losionom, dotjerala nokte i legla u široki krevet kako bi čekala muža.

Nestrpljiva nakon što je prošao cijeli sat, dok je pokušavala čitati ne osobito zanimljivu knjigu, navukla je kućnu haljinu i sišla u prizemlje.

Shay se dosad već navikla da ljudi iz pastve posjećuju lana kod kuće ili ga na nekom javnom mjestu stjeraju u kut radi razgovora. Često su željeli njegovu pozornost samo zato jer su bili usamljeni ili im je trebao netko tko će ih saslušati. Uvijek je strpljivo slušao, čak i kad bi pričali nadugačko i naširoko. Ali njihov je večerašnji posjetitelj osobito govorljiv! Nema sumnje da lan traži taktičan način za zaključivanje razgovora.

Shay se vragolasto nasmiješila dok je smišljala plan za oslobađanje lana od nezvanoga gosta kako bi svojeg muža odvela u krevet, gdje mu je mjesto. Srećom, na stolicu u predsoblju nalazili su se notes i olovka.

Nekoliko minuta kasnije lagano je pokucala na vrata radne sobe. – Da? – doviknuo je.

Ušla je, ne gledajući posjetitelja, već samo svojeg muža. – Žao mi je što smetam, ali netko je nazvao i ostavio hitnu poruku za tebe.

lan ju je pogledao bezizražajna lica, a zatim se zagledao u telefon, koji satima nije zazvonio, pa opet u nju. Uzeo je presavijeni papirić što mu ga je pružila, razmotao ga i pročitao poruku: *Tvoje je mjesto u krevetu toplo, i ondje te čeka vrela žena. Pošalji ga kući! U potpisu, Vrela Žena.*

Tajni smiješak koji joj je lebdio na usnama naglo je nestao kad je vidjela bijesan izraz lanova lica. – Hvala – kratko je rekao, jedva pomičući usne.

– Nema na čemu – nabusito je rekla. Uspravivši ramena i podigavši bradu, ponosno je izišla iz radne sobe i krenula uza stube. Kad je stigla do njihove sobe, strgnula je sa sebe kućnu haljinu i seksi negliže, te navukla dugu spavaćicu od flanela.

Previše bijesna da bi plakala, udarala je po jastuku i silovito potezala posteljinu kad nije surađivala s njezinim udovima. Budući da nije mogla spavati, opet je pokušala čitati. Riječi su se maglile pred njezinim očima, toliko je bila ljutita jer ju je ignorirao.

Ali kad je na stubištu začula njegove korake, srce joj je poskočilo od straha. Već je imala prilike vidjeti nagovještaje njegova gnjeva, pa je strepjela od

trenutka kad će ga doživjeti u cijelosti. Znala je da je taj trenutak došao čim je silovito otvorio vrata i jednako ih brzo zatvorio za sobom, uz tresak.

– Više nikad nemoj učiniti nešto slično. – Oči su mu svjetlucale od bijesa. – Nikad više. Razumiješ li?

Skočila je s kreveta tako da su jastuci poletjeli naokolo, a knjiga kliznula na pod. – Ne, ne razumijem.

– Onda dopusti da ti objasnim. Svijet onog čovjeka ruši se oko njega. Trebao je pomoć, savjet. Hvala Bogu da je došao k meni i zatražio pomoć umjesto da je utjehu potražio u boci ili si prosvirao mozak, a priznao je da mu je oboje palo na pamet.

– Zatim, točno usred razgovora koji je bio posebno važan za smirivanje toga čovjeka, ako ne i za spašavanje njegova života, ti dođeš unutra i staviš mi bestidnu poruku pod nos. Kako sam mogao razgovarati s njim, moliti se s njim, uz takvo ometanje?

Suze su joj ispunile oči. – Nije bila bestidna. Ja sam tvoja žena.

– Onda bi trebala znati da me ne smiješ prekidati kad savjetujem nekoga komu sam potreban.

– A što je sa mnom? Što ako te i ja trebam?

– Morat ćeš naučiti čekati.

– Ali ja sam tvoja žena – ponovila je. – Ja sam na prvome mjestu.

Dugi je trenutak zurio u nju, a zatim je dubokim glasom, koji je odzvanjao prostorijom, rekao: – Ne, Shay, Bog je na prvome mjestu.

Lice joj je ostalo bez boje, te joj se činilo da život napušta njezino tijelo. Naslijepo se okrenula i pobjegla u kupaonicu, zatvorivši i zaključavši vrata za sobom. Tek je tada dopustila suzama da poteku. Slijevale su joj se niz obraze dok su jecaji potresali njezino tijelo.

– Shay, otvori ta vrata – zahtijevao je lan, kucajući s druge strane. – Žao mi je što sam vikao na tebe. Sad otvori vrata.

Poslušala ga je, odmah otvorila vrata i bacila mu se u naručaj, čvrsto ga zagrlivši.

– Žao mi je, žao mi je – rekla je.– Nosam znala. Doista nisam. Ja sam grozna žena.

Zagnjurio je lice u njezinu kosu i povukao je do kreveta. Ondje ju je tješio dok nije prestala plakati.

– Ovoga puta nisi znala kakva je situacija. Inače bih volio dobiti zločestu poruku od tebe. Ne prigovaram na poruku. Samo što si izabrala pogrešan trenutak. Svoje sastanke nastojim zakazivati u crkvenom uredu tijekom dana, kad znam da me nitko neće smetati. Ovo je bio hitan slučaj, prvi otkako smo se vjenčali. Trebao sam te pripremiti za ovakve večeri, na trenutke kad će telefon zazvoniti, a ja ću morati ostaviti tebe i naš krevet bez ikakva objašnjenja.

– Znam, znam. Mentalno znam da su u tvom životu Bog i tvoj rad na prvome mjestu. Oprosti mi zbog povremenih ispada ljubomore – rekla je, milujući mu lice, voleći ga. – Nije bilo zlonamjerno. Nisam shvatila koliko je ozbiljan njegov dolazak ovamo. Mislila sam da te samo došao posjetiti. Trudim se, lane. Doista se trudim.

Čvršće ju je zagrlio, prelazeći joj rukama po leđima.

– Znam da se trudiš, i tako se ponosim tobom da je to gotovo grijeh.

Tada se nasmijala i lagano ga odgurnula, gledajući ga očima umivenim suzama. – Tako te silno volim.

– I ja tebe volim – šapnuo je i spustio usta na njezina u poljubac kojim su se spojile njihove duše. – Volim te.

– Obasuo joj je poljupcima lice i vrat, a njegove su ruke postale pohlepne u svojim milovanjima. – Što radiš u ovome? – pitao je, potežući metre flanela kako bi stigao do njezine kože. Žurno su se razodjenuli i on ju je povukao na sebe. – Doista te volim, Shay.

– Znam, znam. Sramim se i žao mi je zbog onoga što sam večeras učinila. Nisam mislila i bila sam sebična.

– Pružit ću ti priliku da budeš nesebična.

Nasmiješila se, nagnula se naprijed i ponudila mu svoje dojke.

Služba Božja što ju je lan održao u ponoć na Badnjak bila je krajnje dirljiva. Božić je bio radostan dan. A proveli su ga u župnom dvoru sa Celijom i Johnom, koji su se doimali zaljubljenijima nego ikad. Pripadnici crkve svraćali su k njima i donosili darove u znak zahvalnosti za lanovu predanu službu tijekom godine. Gospođa Higgins je za tako nenajavljene goste imala spremnu kavu, punč od brusnica i pečene slastice.

Shay je predložila da lan jedan njezin poklon otvori kad budu sami. Radilo se o kutiji boja za tijelo što su ih iskušali u tuš-kabini dok su se Celia i John povukli u gostinjsku sobu na poslijepodnevi odmor.

– Nije li ovo zabavno? – Shay je napravila purpurnu crtu niz njegova prsa i trbuh. Dah mu je zastao u grlu kad su njezini prsti kliznuli niže.

– Dekadentno je. – Unatoč promuklosti svojega glasa vješto je nanosio cinober na njezinu bradavicu. – Mislim da su ovo radili u Sodomi i Gomori prije nego ih je Gospod uništio.

– Kakav način odlaska – rekla je uz njegova usta. Pustili su da tube boje padnu na pod kad su njihove ruke našle bolju zabavu. Hipnotički se njihala uz njega, bedrima ovlaš dotičući donji dio njegova tijela dok nije zadrhtao od potrebe. – Shay, ne mogu čekati. Uzmi me u sebe.

Snažnim je rukama uhvatio njezine bokove, a ona je dopustila da je podigne na sebe. Njezini uzvici ekstaze odjekivali su u skućenom prostoru dok je

spajao njihova tijela vještom preciznošću dvaju morskih stvorenja. Njihovo je spajanje bilo mahnito i brzo. Njegovo je tijelo zadrhtalo od oslobađanja u istom trenutku kad se opustila na njegovim prsima, slatko umirući dok je on ubrizgavao život u nju.

Kasnije su stajali zagrljeni i malaksali dok ih je voda polijevala i hladila njihova grozničava tijela. Zaprepašteno su se odvojili kad su čuli kako netko kuca na vrata kupaonice.

Ian je zatvorio vodu. – Da? – promuklo je viknuo.

– Žao mi je što ti smetam, lane – doviknula je Celia – ali ne mogu naći Shay. Skupina ljudi iz crkve želi te vidjeti. Poslužila sam im nešto za osvježanje u dnevnom boravku.

– Hv – hvala – promućao je, a Shayine mu razigrane ruke nisu dale mira. – Mi... odmah ću sići.

Uhvatio joj je ruke i maknuo ih sa sebe. – Pokušajmo se dovesti u pristojno stanje.

Petnaest minuta kasnije bili su slika i prilika pristojnosti dok su silazili stubama. Shay je držala lana pod ruku.

– Žao mi je da smo bili... ovaj... zauzeti kad ste stigli.

– Ian se uljudno obratio ljudima s vrata dnevnoga boravka.

– Nešto smo bojali u kupaonici – rekla je Shay i anđeoski se nasmiješila. Ian ju je krišom uštipnuo za stražnjicu, a svi su iznenađeno poskočili kad je žena njihova svećenika odjednom kriknula, bez ikakva razloga. – Želite li popiti punč? – rekla je ljubazno i mnogo poniznije kad ju je muž uveo u dnevni boravak.

Nova im je godina obećavala mnogo sreće. Shay je iz dana u dan sve više voljela svojeg muža. Primili su je u crkvu raširenih ruku, a mada su neki ljudi njezin način postizanja ciljeva smatrali pomalo neuobičajenim, nisu mogli kritizirati njezina postignuća.

Shay su projekti u crkvi pričinjali golemo zadovoljstvo, ali nisu iziskivali dovoljno energije da bi bila posve sretna. Kad joj je pozornost privukla dražesna prodavaonica na trgu, ondje je kupila nekoliko stvari za župni dvor. Roba nije bila onako elitna kao kod Vandiveera, ali butik s darovima posjedovao je određenu toplinu koja joj se svidjela. Upoznala je vlasnika, a kad je saznala da njegova pomoćnica u proljeće odlazi na porodiljni dopust, dala je molbu za posao. To su bila samo tri poslijepodneva tjedno, ali ispunit će slobodno vrijeme što ga ima. Kad je lanu spomenula svoje planove, dobila je njegovo iskreno odobravanje. Shay je jedva čekala proljeće kako bi mogla početi raditi.

Jednog snježnog poslijepodneva lan se vratio kući otresajući snijeg s čizama, plješćući rukama u rukavicama i vičući iz svega glasa. Shay je miješala domaću juhu u loncu na štednjaku. Uzbuđeno se okrenula prema njemu, rumenih obraza.

– Pogodi što se dogodilo! – istodobno su rekli, a zatim su se oboje nasmijali.

– Ti prvi – rekla je.

– Ne, ti.

– Moje je bolje. Ti reci prvi.

Zubima je skinuo rukavice i hladnim je rukama uhvatio za ramena. – Košarkaška momčad ide u doigravanje i mene su pozvali da pođem s njima. – Njegove su pjave oči blistale kao u djeteta. – Navukao je ozbiljan izraz na lice i pročistio grlo. – Radi duhovnog vodstva, naravno.

– O, dragi, to je sjajno.

– Moći ću se voziti u autobusu s njima i sve.

Nasmijala se njegovom dječaćkom entuzijazmu.

– Sada ti reci svoju vijest. Ali najprije poljubac. – Sagnuo se i spustio čvrst, vlažan poljubac na njezina usta, zavukavši ruku ispod njezine maje.

– Ah! – uzviknula je i okrenula se od njega. – Hladno.

– Ma daj – rekao je, hodajući po kuhinji za njom, ispruženih ruku, glasno stvarajući zvukove poljupca. – Poljubi me.

Nasmijala se i bacila mu kuhinjsku krpu preko glave. – Ni slučajno. Ne prije nego zagriješ te ruke.

– Reci mi što te tako uzбудilo – rekao je dok si je točio kavu iz lonca što ga je ostavila na štednjaku.

– Nikad nećeš pogoditi. Nazvao je moj agent i rekao da me Peter Zavala želi fotografirati. Zamolili su ga da ovog ljeta priredi samostalnu izložbu u Muzeju Metropolitan. Ja sam samo jedan od modela koje je pozvao na pokusno snimanje, naravno – uzbuđeno je nastavila – ali želi cijelu studiju napraviti s jednim modelom. Ako mene izabere, ne mogu ti opisati što bi to značilo za moju karijeru.

– Ili moju. – Njegova je primjedba odjeknula u iznenadnoj tišini između njih.

Zurila je u njega. Njezina je prva reakcija bila ljutnja. Mislila je da će se radovati zbog nje. Međutim, njegovo je lice podsjećalo na olujni oblak dok je zurio u svoju šalicu kave. U nastojanju da izbjegne svađu, strpljivo je rekla: – On je najbolji, lane. Njegova je specijalnost fotografiranje žena. Nalazi se rame uz rame s Avedonom i Scavullom. Čast je i sam poziv na pokusno snimanje.

lan se ljutito odgurnuo od pulta. – Znam tko je on. Divio sam se njegovim djelima. Nisam baš takav provincijalni puritanac, kako me tako rado nazivaš.

– Pa, onda možeš cijeniti...

– Ne mogu cijeliti činjenicu da se moja žena uzbuđuje pri pomisli da će se razodjenuti i pozirati jednom fotografu, i svejedno mi je tko je on! – viknuo je. – Štoviše, ne pada mi na pamet ništa gore od mogućnosti da se u Muzeju Metropolitan izlažu fotografije na kojima se ti valjaš naga, da te cijeli svijet može vidjeti.

Njezinim je žilama strujao bijes, vrelo i žestok. – Ja se ne *valjam* – odbrusila je. – Zavala snima klasične fotografije, prelijepa studije ljudskog tijela.

– A svi znamo koliko se ti ponosiš svojim ljudskim tijelom, zar ne? Uvijek jedva čekaš da ga pokažeš.

– A ti uvijek jedva čekaš da ga vidiš, dovraga! – viknula je. To je bio prvi put da je opsovala nakon niza tjedana, a riječ joj se učinila stranom.

– Ja sam tvoj muž!

– Ali nisi moj vlasnik, niti moja savjest. Drugi ljudi mogu od tebe tražiti savjet o tome kako bi trebali postupiti, ali ja to ne moram. Znam što želim. A trenutno želim pozirati za Zavalu. – Rekavši to, izišla je iz kuhinje.

Nije sišla na večeru. Ian je veći dio noći proveo u svojoj radnoj sobi. Kad je napokon došao u krevet, pretvarala se da spava. Ostatak tjedna proveli su na sličan način. Među njima nije bilo intimnosti, a jedva su razgovarali, osim onoga što je bilo nužno. Napetost u kući bila je opipljiva.

Nije ga vidjela onog jutra kad je imala zakazano na Manhattanu. Već je otišao od kuće kad je ona sišla, ali se dogovorila s gospođom Higgins da je odveze do željezničke postaje. Ukrcala se u vlak teška srca, ogorčena na Iana. Trebao se ponositi činjenicom da su je pozvali. Trebao bi je ohrabrivati, smirivati joj živce, podići joj moral. Ovaj je posao važan za nju.

Dok je vlak prelazio kilometre, njezina je gorčina jačala, a s njom i njezina odlučnost. Neće mu dopustiti da joj pokvari tu priliku. Kad uđe u atelje, bit će sjajna – temperamentna, živa i blistava.

Bila je. Ali kad je snimanje napokon završilo u devet uvečer, bila je iscrpljena. Nakon što je uzela sobu u najjeftinijem hotelu što ga je mogla naći, a da se ondje ipak osjeća sigurnom, nazvala je kući.

– Da? – javio se Ian. Čuje li se u njegovu glasu zabrinutost, tjeskoba?

– Iane, ja sam. Još sam u New Yorku, a budući da je ovako kasno, odlučila sam ovdje prespavati i vratiti se kući prvim jutarnjim vlakom.

– Shvaćam – ukočeno je rekao. – Imaš li dovoljno novca, sve što ti treba?

– Da.

– Pa, onda nazovi gospođu Higgins kad stigneš, pa će ona doći po tebe.

– Dobro. – U grlu ju je stezalo žaljenje, tvrdo poput kamena. Željela je razgovarati s njim, reći mu da poziranje za Zavalu nije bilo ni izbliza onako uzbudljivo kako je očekivala, budući da ga on nije odobravao. Bio je zahtjevan, snishodljiv i mušičav.

Sada, kad je čula lanov glas, poželjela je plakati, reći mu koliko je umorna, koliko mrzi ovo neprijateljstvo među njima, koliko joj nedostaje njegovo nježno, gorljivo vođenje ljubavi. Ali ponos joj to nije dopuštao. Proklet bio! Stjerao ju je u kut, a ona ne može popustiti. – Pa, onda, laku noć.

– Laku noć. – Prekinuo je vezu.

Idućeg je dana gospoda Higgins dočekala Shayin vlak i odvezla je kući putem do tržnice. – Velečasni Douglas je kod kuće – rekla je dok je Shay izlazila iz automobila. Budući da ga nije našla u prizemlju, Shay je pošla na kat. Srce joj se stegnulo od straha kad je ušla u spavaću sobu i vidjela kako lan baca odjeću u kovčeg. Zar je napušta?

– lane?

Okrenuo se. – Zdravo, Shay. Kako si putovala?

– Što to radiš? – pitala je, ne obazirući se na njegove riječi. – Kamo ideš?

– Na košarkaško doigravanje, sjećaš se?

Malo se opustila. – O, da. Kada?

– Sada.

Preplavilo ju je razočaranje. Nadala se da će danas razriješiti nesporazum među njima. – Shvaćam. Na kako dugo?

Zatvorio je kovčeg i povukao ga s kreveta. – Dok ne izgube utakmicu. – Prošao je kraj nje i zaputio se u prizemlje. – Zamolio sam gospodina Griffina, koji je predsjednik đakona, da nadzire situaciju u crkvi dok me nema. Treba me nazvati ako iskrsne nešto hitno. Inače, sve pozive povezane s crkvenim stvarima preusmjeri na njega.

– Hoću – odgovorila je Shay, malodušno ga slijedeći niza stube.

Na vratima je odjenuo kaput i navukao rukavice. – Trenerova će žena znati gdje smo odsjeli ako me zatrebaš.

Trebam te, bezglasno je uzviknula. – lane. – Zacijelo je čuo očaj u njezinu glasu. Okrenuo se na vratima. Snježne su pahuljice padale po njegovoj tamnoj kosi.

– Da?

Željela mu je poletjeti u zagrljaj, spojiti usta s njegovima, okusiti njegovu strast, preuzeti dio njegove snage. Ali ljutite, mrske riječi glasno su odjekivale njezinom glavom. Nije bila spremna kapitulirati, i znala je da neće. Odmahnula je glavom. – Ništa. Želim ti ugodno putovanje.

– Dovidjenja.

Vrata su se čvrsto zatvorila za njim, kao vrata ćelije. Shay se osjećala kao da je u zatvoru očajanja – posvemašnjeg, crnog i apsolutnog.

10. poglavlje

Snijeg je nastavio padati još satima nakon što je Ian otišao. Shay je bila prisiljena ostati u kući. Kad gusti snijeg nije prestajao, te se činilo da će vožnja postati problematična, poslala je gospođu Higgins kući i rekla joj neka ondje ostane dok mećava ne prestane. Nije željela brinuti da se starijoj ženi nešto ne dogodi dok vozi po tako opasnom vremenu.

Shay je besciljno lutala neveselim, praznim prostorijama, nesvjesno osluškujući hoće li čuti Ianov glas, lupanje njegovih čizama, tihi promukli smijeh, šaptom izgovorene riječi ljubavi. Njih se najradije sjećala, ali su izazivale valove usamljenosti.

– Volim kad me ondje diraš – rekla je kad su zadnji put vodili ljubav.

– Ovdje?

Usljedila je duga stanka dok je njihovo isprekidano disanje ispunjavalo sobu.

– Da.

– Volim te dodirivati. Mekano, ženstveno.

Njegovi su vješti prsti, koji su poznavali sve tajne ljubavi, pripremali teren za slatka usta i okretan jezik. Ljubav je strujala njezinim tijelom poput kvalitetnog vina, raskošna i čista, pjenušava i omamljujuća.

Obgrlivši se rukama, Shay je u sebi osjećala golemu prazninu dok se sjećala svih trenutaka kad su vodili ljubav. Katkad su bili razigrani i hitri, te su brzo dolazili do vrhunca. U drugim su prigodama bili spori i tromi, satima raspirujući strast jedno drugoga, i tek bi si tada dopustili užitak eksplozivnog vrhunca. Ali to je uvijek bila razmjena, ne samo njihovih tijela, već i njihovih duša. Shay je to najviše nedostajalo.

Košarkaški je turnir trajao danima. Shay je slušala prijenose na radiju, tako se osjećajući bližom Ianu. No kako je Brookside nastavljaio pobjeđivati, Ian je i dalje izbivao, te ju je počela mučiti nova sumnja. Već je nekoliko dana osjećala neodređene promjene u svojem tijelu. Mjesečnica joj je kasnila više od tjedan dana – a inače je bila tako točna da se po tome moglo namjestiti sat. Sama u praznoj kući, bez Iana s kim bi mogla podijeliti svoje misli, postajala je sve nemirnija. Na koncu je odlučila hrabro izići na još uvijek snijegom pokrivena ulice. Odvezla se do obližnje ljekarne i kupila komplet za testiranje na trudnoću, za koji je znala da je prilično pouzdan.

Kad se vratila kući, satima je sjedila i zamišljeno zurila u vatru, ruku prekriženih na trbuhu, ali nije razmišljala samo o rezultatu testa što ga je čekala.

Tada je polako shvatila da zna o čemu je govorila Ianova propovijed onog jutra kad ga je prvi put čula kako govori. Također je znala što mora učiniti.

Kad su se vjenčali, znala je da ga voli, ali tek je nedavno shvatila veličinu te ljubavi i što ona iziskuje od nje. Odustat će od karijere modela, barem više neće pozirati naga. Odustat će svojevolarno, ne zato što je lan to tražio od nje, već zato što ga voli i ne bi mogla živjeti s nečim što ga čini nesretnim. Nekoć bi takav samoprijegor bio nezamisliv za nju. Mislila bi da to netko očekuje od nje, te bi bila ogorčena na lana jer je ne prihvaća onakvu kakva jest. Sad se njezina odluka uopće nije doimala kao samoprijegor. A kad je pošla na kat u kupaonicu i vidjela da je rezultat testa pozitivan – trudna je! – osjetila je ispunjenje i mir kakve nikad u životu nije upoznala. O, kad bi lan barem požurio kući!

Odjednom je osjetila navalu obnovljene energije. Budući da još nije počela raditi u malenoj prodavaonici, a vrijeme joj nije dopuštalo ništa drugo, poharala je smočnicu i provela poslijepodne u pripremanju složenaca i pečenih jela što ih je mogla zamrznuti za kasnije. Pjevala je dok je radila i glasno se nasmijala kad je shvatila da pjevuši skladbu koju je lan pjevao ispod tuša onog prvog dana. Kako se to sad činilo davnim. Više nije ista površna, nepromišljena djevojka kakva je bila. Umjesto nje, pojavila se žena, žena koja zna što znači biti voljena. Samo je željela da se lan vrati kako bi s njim mogla podijeliti svoje nove spoznaje.

Kad je telefon zazvonio, gotovo se bacila na njega, nadajući se, moleći se da to bude lan kako bi mu mogla reći što je sve otkrila tijekom njegova izbivanja.

– Gospođo Douglas, ovdje kapetan vatrogasne postrojbe. Je li vaš muž ondje?
– Žao mi je, ali oputovao je iz grada. Mogu li vam ja pomoći? – Čovjek je vikao, pa je zaključila da zacijelo govori s mobilnog telefona – što je ukazivalo na hitnoću.

– Imamo pakleno veliki požar u stambenom kompleksu Shady Oaks. – Činilo se da nije opazio koju je riječ upotrijebio, a nije ni Shay. – Ljudima koji nisu morali biti hospitalizirani potreban je topli smještaj. Možemo li se poslužiti crkvom dok ne uspijemo obavijestiti njihove prijatelje ili obitelji da dođu po njih?

– Možete je koristiti koliko god vam treba. Odmah ih odvedite onamo. U podrum. I ja idem onamo, kako bih provjerila je li peć upaljena.

– Neki su u prilično lošem stanju, gospođo Douglas. Žao mi je što vas time opterećujem, ali...

– Pobrinit ću se za njih. Je li bilo... stradalih?

– Bojim se da jest, gospođo Douglas.

Čvršće je stegnula slušalicu i progutala kiselinu koja joj je navrla u grlo. – Već krećem.

Obavila je tri telefonska poziva, zadužujući ljude za deke, hranu i prvu pomoć, a sve je trebalo osigurati što je moguće prije. Tada je nazvala

gospodina Griffina u njegovu željezariju i rekla mu neka odmah pođe u crkvu, pobrine se da se zapali peć i učini sve drugo što bude smatrao potrebnim da se pomogne onima koji će se onamo skloniti. Zatim je nazvala hotel u kojem je lan odsjeo. Prije nekoliko dana, kad je mislila da će umrijeti od usamljenosti, Shay je pitala trenerovu ženu gdje ga može naći. Zatražila je informaciju, ali ponos joj nije dopuštao da ga nazove.

Sad kad ga je ipak nazvala, saznala je da nije u svojoj sobi. Ostavila mu je hitnu poruku. Potom je uzela sve što je mislila da bi joj moglo zatrebati za neodređeno dugo bdijenje, stavila je drva u vatru u kaminu, zaključala kuću i otišla u crkvu.

Naredni su sati bili prava noćna mora. Iscrpljeni vatrogasci i policajci vodili su prestrašene, šokirane, dezorijentirane ljude u podrum. Djeca su plakala za roditeljima od kojih su se odvojila. Mahnite su majke očajnički dozivale djecu koju nisu mogle naći. Stari su ljudi hodali naokolo omamljeni, izgubljeni, uplakani.

Shay je saznala da je požar izazvala eksplozija u peći koja je destruktivno rušila zidove i stropove stambenog kompleksa. Crn, mastan dim ispunio je hodnike. Stropovi su se rušili i onemogućavali ljudima bijeg. Oni koji su preživjeli bili su u šoku jer su izgubili sve što su imali.

Shay je neumorno radila cijelu noć, čineći sve što je mogla kako bi unesrećenima pružila utjehu i udobnost. Za one koji su stigli napola odjeveni i drhtureći od hladnoće, jer im je odjeća izgorjela ili se poderala u panici, osigurala je deke. Druge žene iz crkve pripremile su i posluživale hranjivu juhu. Oslanjajući se na tečaj što ga je prošla u sklopu obuke Crvenog križa, Shay je zavila one rane koje nisu bile dovoljno teške da bi iziskivale bolnički tretman. Masiranjem je vraćala život u prste na nogama i rukama koji su bili izloženi ledenoj hladnoći.

Stalni izvještaji s mjesta požara iz sata u sat postajali su sve mučniji. Broj žrtava je rastao kad su vatrogasci napokon uspostavili kontrolu nad vatrom i počeli raskrčivati ruševine. Bolnica je navodno bila pretrpana stradalima.

Shay je izdavala naredbe poput generala, pjevala je uspavanke, i molila se. Činilo se da je odjednom svugdje, odgovarala je na stotine pitanja, pružala pomoć svima koji su je trebali.

Kad je jedna od žena postala histerična nakon što je javljeno da su našli tijelo njezina muža, pozvala je katoličkog svećenika. Laknulo joj je kad je stigao rabin lokalne sinagoge kako bi pružio utjehu onima koji su ga tražili. Kad je gospodin Griffin s neodobravanjem uzdigao obrve, Shay ga je ignorirala. Ian bi jednako postupio.

Rano ujutro uspjela je odspavati nekoliko sati, prije nego su se preživjeli počeli buditi. Leđa su je boljela od umora, a u sljepoočnicama joj je pulsiralo kad je ustala, ali se nježno smiješila dok je trogodišnjaka koji je plakao za

majkom nagovarala da pojede kajganu. Držala je dijete u krilu, gurajući mu zalogaj jaja između drhtavih usana, kad je ugledala lana na vratima.

Njihovi su se pogledi sreli preko prostorije, i na trenutak joj se učinilo da joj je srce stalo. Suze olakšanja pojavile su joj se u očima. Stigao je. Situacija će se popraviti.

Provlačio se između ležajeva što ih je osigurala Nacionalna garda nakon Shayina zahtjeva. Čučnuo je kraj njezine stolice. – Žao mi je da nisam bio ovdje.

– Snašli smo se, ali drago mi je da te vidim. – Usne su joj podrhtavale.

Ian je utješno pomilovao dječakovu kovrčavu kosu. – Gdje mu je majka?

Suza se spustila niz Shayin obraz. Odmahnula je glavom. – Oba njegova roditelja. Baka će doći po njega kad uspije stići ovamo.

Ian kimne. Uzeo je dječakovu ruku i pritisnuo je na svoj obraz. Čvrsto je zatvorio oči. Shay ga nikad nije voljela više nego u tom trenutku. Na koncu je otvorio oči i ustao. – Mnoge su ceste još uvijek zatrpane snijegom. Unajmio sam automobil čim sam dobio tvoju poruku i vozio cijelu noć. – Dotaknuo joj je obraz, gotovo plaho. – Kako si?

Odmahnula je glavom na tako budalasto pitanje u ovakvim trenucima. – Oni te sad trebaju, Iane. – Glavom je pokazala ljude u pretrpanoj prostoriji.

Kimnuo je. – Vidjet ćemo se kasnije.

Do kraja drugoga dana svi su ljudi napustili podrum. Shay je mogla poći kući, ali nakon što je odredila ekipu za čišćenje podruma i vraćanje posuđenih stvari, dala se na skupljanje odjeće za ljude koji su preživjeli. Posjetila je one u bolnici koji su mogli primiti posjete. Pronalazila je slobodne stanove u drugim stambenim kompleksima za one koji su ostali bez doma.

Ian je pokopao mrtve i tješio njihove obitelji. Neumorno je radio s ekipom na raščišćavanju ruševina, pokušavajući naći osobne stvari koje bi se možda moglo spasiti. Vrijeme je surađivalo. I dalje je bilo veoma hladno, ali snijeg više nije padao.

Celia i John su nazvali i ponudili svoju pomoć. Shay i Ian su nagovarali svoje roditelje da ostanu kod svoje kuće. Ujutro su odlazili svatko na svoju stranu i vraćali se kasno uvečer kako bi pojeli večeru što ju je gospođa Higgins ostavljala u pećnici, a zatim bi iscrpljeni odlazili u krevet i zaspali. Nisu se mogli baviti gostima u vlastitoj kući – čak ni gostima koji su spremni pomoći. Nakon tjedan dana situacija se više ili manje vratila u normalu. Shay se rano jednog poslijepodneva vratila kući iz bolnice i odjednom shvatila da ništa ne iziskuje njezinu hitnu pozornost. Složila je triješće za potpaljivanje i cjepanice u kamin, pripremila salatu kao prilog uz pečenje što ga je gospođa Higgins tog jutra ispekla, te postavila stol u blagovaonici. Nakon što je sve to obavila, pošla je na kat kako bi se istuširala i preodjenula.

Nalazila se u kuhinji, čekajući da lanov karavan skrene na kolni prilaz, kad je zazvonio telefon. Glas njezina agenta posve ju je iznenadio. Nazvao je kako bi joj rekao da Zavala želi da mu ona pozira, ali također želi još jedno probno snimanje. Bio je zadovoljan njome, ali ne i snimljenim fotografijama.

Shay je duboko udahнула. – Žao mi je što ti ovo činim – rekla je – ali mislim da to neću prihvatiti... znam, ali – ... Pa, žao mi je, ali mislim da ne želim raditi s njim... svejedno mi je, nije bio profesionalan i mislim da je imao barem šest napadaja bijesa dok sam bila ondje. To mi nije potrebnp. Plaćena sam samo za probno snimanje, a ne za sam posao, pa se ne smije koristiti fotografijama bez mojeg dopuštenja. Osim toga, postoji još jedan razlog, važniji... Ne, nije riječ o tome. Dobit ću bebu... Ne, oduševljena sam – Ne, mislim da neću, osim ako nije riječ o doista posebnom poslu... Možda. Morat ću s lanom razgovarati o tome... Dobro. Žao mi je zbog ovoga sa Zavalom... Hvala ti... Doviđenja.

Zamišljeno je vratila slušalicu na kuku na zidu. Eto, obavljeno. I nije imala nikakav osjećaj gubitka. Okrenula se s tajnovitim osmijehom na licu – i ugledala lana kako stoji na vratima. Ukočila se. Dugi je trenutak nastojala procijeniti njegovo raspoloženje, ali nije uspjela. Na koncu je nesigurno rekla: – Nisam te čula kad si ušao.

Pogledom je pomno proučavao njezino lice. Još uvijek je na sebi imao kaput, šal i rukavice. Oko čizama mu se formirala lokva vode od otopljenog snijega. – Dobit ćeš dijete? – promuklo je pitao.

Kimnula je, osjetivši iznenadnu tjeskobu. Hoće li mu biti drago?

Ali nije se trebala zabrinjavati. Zateturao je prema njoj, usput odbacujući šal, rukavice i kaput, puštajući da padnu na pod. Ispružio je ruke kako bi je dotaknuo, s oklijevanjem zastao, povukao ruke i pogledao njezin trbuh, ravan kao i inače.

Shay se nježno nasmiješila. – Možeš me dotaknuti. Zapravo, bilo bi mi drago da to učiniš.

– Shay – rekao je na način koji je riječ činio dijelom isprikom, a dijelom olakšanjem. Povukao ju je prema zidu, nagnuvši se ramenom i glavom onamo, te nježno spustivši ruku na njezin trbuh. – Beba – šapnuo je. – Naša beba. – Njegova je ruka lagano pritisnula. – Shay, bio sam tako nesretan – priznao je.

Okrenula je lice prema ovratniku njegove košulje, pritisnuvši nos u onaj trokut u dnu njegova vrata i duboko udahnuvši muževan miris što ga je voljela. – I ja. Tako sam te silno željela. Nedostajao si mi, nedostajala mi je bliskost što smo je imali.

Zadržavši jednu ruku na njezinu trbuhu, drugom joj je podigao lice prema sebi. – Prošlo je tako mnogo vremena. Gotovo sam zaboravio kako je ljubiti te.

Osmjehnula mu se. – Molim te, slobodno možeš obnoviti svoje sjećanje.

Usne su mu bile čvrste i iznenađujuće tople s obzirom na činjenicu da je upravo došao izvana. Lagano su se rastvorile, a njezine su slijedile njegov primjer. Na trenutak su tako ostale, nepomične ako se izuzme dah što je prolazio između njih. Prstima joj je nježno milovao trbuh, objumivši mjesto gdje njegovo dijete raste u njezinu tijelu.

Osjetila je kako je zadrhtao kad ga je preplavila ljubav. Ispustio je tihi, zadovoljni zvuk u trenutku kad je jezikom lagano uronio u njezina usta. Istraživao je i milovao, brzo u jednom trenutku, polako u idućem, u vječno promjenjivom tempu koji je opčinjavao njezina osjetila.

– Idemo u krevet – rekao je kad je na koncu žrtvovao nektar njezinih usta radi tople, mirisne kože njezina vrata.

– Što ćemo s večerom? – slabašno je pitala.

– Kasnije.

Odnio ju je na kat, a njihove su oči jedne drugima slale tisuću ljubavnih poruka. Polako su razodijevali jedno drugo, promatrajući se, gutajući se gladnim očima. Zavukli su se ispod pokrivača na suprotnim stranama kreveta i našli se na sredini.

– Zagrlj me – preklinjala je Shay, obavivši mu ruke oko struka. – Zagrlj me.

Njihova su srca udarala zajedno, više ne zasebno, već kao cjelina. Povukao joj je glavu pod svoju bradu. Doticali su se od ramena do nožnih prstiju.

– Ponio sam se baš kao glupi, uskogrudni čistunac kako si me jednom nazvala – priznao je. – Zašto me nisi tresnula u trbuh kao prvi put?

– Nemoj misliti da nisam došla u iskušenje – rekla je, smiješeći se i uživajući u dodiru dlačica njegovih prsa na svojim usnama. – Nisam dobro promislila, lane, inače nikad ne bih predložila da poziram za Zavalu.

– Ne, ne. Imala si posve pravo kad si željela prihvatiti posao. Trebao sam s tobom podijeliti uzbuđenje. Ponosim se tvojim tijelom. Zašto ne bih bio ushićen pri pomisli da će tvoja ljepota biti izložena? Bio sam pravi magarac. Ponio sam se upravo onako kako tvrdoglavim, posesivnim muževima savjetujem da se ne treba ponašati. Oduvijek sam bio zagovornik ravnopravnih odnosa u braku, ali kad je bila riječ o mojem vlastitom, nisam primijenio ono što propovijedam.

Priljubila se bliže uz njega. – Nakon što sam stigla u atelje, nisam željela taj posao. Tvoje je neodobravanje oduzelo svu radost iz toga.

– Vidiš? – pokajnički je uzviknuo. – To sam želio reći. Osjećam da sam ti oduzeo nešto važno.

Podigla je glavu i pogledala ga. – Nisi, lane. U životu ne želim ništa što ne možemo dijeliti. Osim toga, Zavala je kreten. Psovao je mene, svoj fotoaparat, svjetla, pomoćnike. Durio se, hodao amo-tamo, popužio je šest džointa, udarao...

Ian se naglo uspravio, oči su mu gorjele, a nosnice se raširile. – Džointa! Udarao? Što je udarao?

– Smiri se – rekla je, s ljubavlju mu razbarušivši kosu i uživajući u njegovoj uzrujanosti jer je razlog bila njezina obrana. – Udarao je šakom po zidu. Takve mi gluposti ne trebaju u životu. Ranije sam ti rekla da sam izbirljiva. – Povukla ga je natrag na jastuk, mada je zadržala prste u njegovoj kosi. Crni su se uvojci omatali oko njezinih prstiju poput svile.

– Nećeš se posve povući, zar ne? Učinilo mi se da ti je tvoj agent spomenuo neki drugi posao.

– Pa, da – oklijevala je jer nije bila sigurna kako će on primiti tu vijest.

– Reci mi.

– Časopis *Life* traži trudnu mladu damu koju bi njihovi fotoaparati slijedili kroza sve faze trudnoće, do samog dana rođenja. Medicinska bi ekipa pomagala oko toga. Žele fotografijama dokumentirati trudnoću, rast fetusa i porođaj.

– Želiš reći da će moj sin biti u časopisu *Life*? – ozareno će Ian.

– Dakle, u redu je da tvojeg sina fotografiraju nagog, ali ne tvoju ženu! I tko kaže da će biti sin?

Nasmijao se i zagrlio je. – zapravo mi se sviđa pomisao da ćete oboje biti slavni. Želio bih razgovarati s ljudima koji vode taj projekt. Ne želim da na bilo koji način dođeš u opasnost.

– Ne bih ni željela drukčije. To bi trebao biti obiteljski projekt, ili ne dolazi u obzir.

– Više nikad neću biti onako beskompromisan, Shay. Dajem ti riječ. Rekla si da se ne daš gušiti. Ne kanim pokušavati.

– Ni ja se više nikad neću ponašati poput tvrdoglavog, razmaženog derišta. Želim tvoje mišljenje po pitanju svega što radim. – Spustila je obraz na dlačice na njegovim prsima. – Imao si pravo što se tiče mene, Ian, od samog početka. Glumila sam ulogu. Željela sam djelovati neozbiljno i lakomislno jer nisam bila sigurna kakva sam osoba. Moj je otac želio da budem buntovnica. Bio je sklon vragolijama i uživao je kad bih izvela neku psinu. Zapravo je poticao moje ispade. Moja je majka željela da budem dama. Nikad nije odobravala moje ponašanje.

– Bila sam u klopci negdje u sredini, ali bilo je lakše biti zločesta i udovoljavati ocu, nego biti fina kako bih ugodila majci. Nikad se nisam osjećala kao stvarna osoba, već kao dva bića koja neprestano međusobno ratuju. Bila je potrebna tvoja ljubav da na površinu izvuče pravu mene.

– Ja volim sve tvoje strane. Rekao sam ti to.

– Velikodušan si u svojoj ljubavi. Što se tiče toga da ponovno radim, ne stvaram nikakve planove. Beba bi mogla posve promijeniti moj izgled. – Lijeno je prelazila rukom po njegovoj stražnjici. – Osim toga, imat ću i ovdje

sasvim dovoljno posla s tobom, bebom, mojim radom u butiku tijekom poslijepodneva, i u crkvi.

– Mislim da na to možeš računati, osobito nakon proteklog tjedna. Pokazala si iznimnu sposobnost. – Prstom je slijedio nježnu liniju njezine ključne kosti. – Svi te obožavaju, Shay.

– Drago mi je. Ne radi mene, već radi tebe.

– Cijeli tjedan slušam nebrojene pohvale zbog načina na koji si reagirala u krizi. Od šefa vatrogasaca naniže, čuo sam samo komplimente. – Usta su mu se trzala od pritajenog smiješka dok je vrškom prsta milovao njezina usta. – Osim od gospodina Griffina. Vidio te kako nogom udaraš peć i psuješ kad se nije odmah upalila.

– Ta tužibaba! – ozlojeđeno je uzviknula. Zagnjurila je lice na njegova prsa. – Jesam li nogom udarala peć i psovala? Ne sjećam se.

Tiho se nasmijao. – Priznao je da si bila prilično uzrujana. – Stavio joj je kažiprst ispod brade i podigao lice prema svojem. – Možda će te nominirati za sveticu prije nego sve ovo završi.

– Zar želiš da budem svetica? – Osjećao je njezin dah na svojim prsima dok se usnama poigravala njegovom bradavicom. – Cijelo vrijeme?

– U javnosti, možda. U mojem krevetu mi se prilično sviđa što imaš zločestu žicu.

– To neće umanjiti tvoje divljenje spram mene? – Jezikom je prelazila po njegovoj koži, dokazujući da je zločesta žica još uvijek sastavni dio nje.

– Upravo sam to sad imao na umu. Diviti se tebi. – Jednim je vještim pokretom odgurnuo pokrivače i okrenuo je na leđa. Pogledom joj je jednom brzo preletio cijelo tijelo, a potom se vratio do njezina lica i ponovno krenuo, ali ovoga puta bez žurbe.

Obasuo joj je lice nježnim, lepršavim poljupcima. – Nikad neću zaboraviti kako je ovo lice izgledalo kad sam ga prvi put ugledao u zrcalu u kupaonici.

– Ni ja nikad neću zaboraviti što sam prvo ugledala... čak i prije nego tvoje lice. – Dotaknula ga je i nasmiješila se kad je poskočio.

– Besramna si. Zamisli samo, tako iskorištavati sirotog, bespomoćnog čovjeka.

– Da, zamisli samo. – Sad si je uzela još više slobode, prstima milujući njegovo čvrsto, muževno tijelo.

– Dat ću ti samo četrdeset godina da to prestaneš raditi – zadihano je promrmljao. Jezikom je umivao njezinu ušku, a zatim je nježno istraživalo unutrašnjost dok joj se leđa nisu izvila u traženju poljupca.

Njihove su usne očijukale, klizeći jedne uz druge dok su pomicali glave s jedne na drugu stranu. Jezikom je istraživala kut njegovih usta, a on je svojim ocrtao obrise njezinih usana. Sve je to bio samo uvod prije nego su

jezicima prodrli u usta jedno drugoga, gurajući i povlačeći se sve dok oboje nisu ostali bez zraka.

– Nikad mi neće biti dosta – rekao je. – Samo postajem još gladniji. – Klizeći niz njezino tijelo, blistavim je očima proučavao njezine dojke. Samo je lagano dotaknuo bradavicu i promatrao kako se ukružuje pod njegovim prstom. Jezikom ju je lagano polizao. Gledao ju je i šapnuo: – Prekrasno – a potom je usnama obujmio čvrsti pupoljak i uvukao ga u usta. Kad su obje bradavice iskusile takvu ljubav, obožavao ih je požudnim očima.

– Dopusti da i ja tebe volim – molila ga je.

– Uskoro. Rekao sam ti da se na tebi imam mnogočemu diviti.

Poljupcima se spuštao niz njezin trbuh. Jezikom je uranjao u njezin pupak, poigravajući se, dok Shay nije bespomoćno zacviljela. Posebnu je pozornost posvetio malenom uzvišenju gdje je spavalo njihovo dijete, a zatim i njezinoj ženstvenosti. Bio je krajnje vatren ljubavnik, intimno ju je ljubio, nesebično je volio, dovodeći je do vrhunca strasti do kojeg nikad ranije nije stigla.

– Molim te – zajecala je, grabeći ga.

Zavukao joj je ruke ispod leđa, te je podigao gore i iznad sebe, istodobno se podigavši na koljena. Dok su im srca zajedno lupala, ušao je u nju, otvorivši njezino srce svojom ljubavlju. Oboje su ih obasule iskre svjetlosti koje će gorjeti do vječnosti.

Pala je na njega, daščući. Čvrsto ju je držao dok se oboje nisu smirili, milujući je od vrha glave do gracioznih bokova. Polako ih je oboje spustio na krevet. Nije se odmaknuo, već je ostao u njoj dok mu se pospano smiješila nakon oluje.

– Jesi li siguran da si uvijek bio svećenik? – sneno je pitala, odmaknuvši mu raskuštrane uvojke s čela.

– Zašto pitaš? – Ljubio je znoj s njezina čela.

– Jer si muškarac kojeg je prokleta dobro imati između plahta.

Tresao se od bezglasnog smijeha.– U raju ne bi izdržala ni onoliko koliko je izdržala sirota Eva, draga moja Shay.

– Nije li ti drago?

– Ako pitaš volim li te, odgovor je potvrđan. – Spustio je nježan poljubac na njezina usta. – I nikad se nemoj promijeniti. Volim te baš takvu kakva jesi.

K R A J